

BERXWEDAN

HER TİŞT JÎ BO ENÎYA RÎZGARÎYA NETEWA KURDÎSTAN

Sayı 37 / Ağustos 1987 / 2.50 DM

İdil-Cehennem Deresi, Gercüş-Meval Dağları ve Şemdinli-Balkaya Dağları ARGK Gerillalarının Elinde SÖMÜRGEÇİLER BİRÇOK ALANA GİREMİYOR

BOTAN: Balkaya Dağları denetim altına alındı. Uludere basıldı. Şemdinli, Uludere, Çukurca, Eruh, Şırnak ve Pervari'de onlarca yurtsever ARGK saflarına katıldı. Şemdinli, Şırnak, Eruh, Uludere ve Pervari'de milis-çete, özel tim ve askerlerden ölü sayısı 50'yi aştı.

DERSİM: Dersim, Hozat ve Karakoçan'a saldırı düzenlendi. Birçok muntıkada şantiye basıldı. Ağır maddi kayıp verdirildi. Zarar, 1 milyar lirayı aştı. Eylemlerde 3 hain ve 10 asker öldürüldü.

MARDİN: Cehennem Deresi ve Meval Dağlarına sömürgeci ordu birlikleri giremedi. 50'yi aşkın çete, 10'nun üzerinde ise, asker ve özel tim görevlisi öldürüldü. Şantiyelerde yakılan makinelerin zararı 10 milyarı buldu. ARGK saflarına 100'ü aşkın yeni savaşçı katıldı.

KARS: Köy toplantıları yaygın olarak sürdürülüyor. ARGK saflarına katılmalar arttı. Susuz ilçesi basıldı. Yollara kurulan barikatlarda geniş propaganda yapıldı.

BİNGÖL: Karakol baskınları devam ediyor. İşbirlikçi hainler panik içinde. 150'yi aşkın hain bölgeyi terketti. Bir o kadarı ARGK gerillalarına teslim oldu.

Savaş haberleri 2.-3.-4.-5. sayfalarda

Alman Devletinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine Yönelik Saldırı ve Provokasyonları, Kürdistan Yurtseverlerinin Sert Protesto Eylemleri İle Kınandı

● Bonn: ERNK - Avrupa Temsilciliği basın toplantıları yaptı.
● Köln, Basel, Hannover'de binlerce Kürdistanlı yurtsever, yürüyüş ve mitinglerle, baskılara karşı kararlılıklarını sergilediler.
● Avrupa'nın birçok şehrinde yaygın işgal, yürüyüş, açlık grevi, gösteri, toplantı ve protesto eylemleri gerçekleştirildi.
● 12 Ağustos'ta Londra'da bir basın toplantısı ile başlayan açlık grevi devam ediyor.

27 Temmuz'da Köln'de Kürdistan yurtseverlerinin yasal dernek, yayınevi ve dernek yöneticilerinin evlerine karşı

geliştirilen saldırılar, daha sonra Almanya'nın Hamburg, Bonn, Duisburg, Bochum, Celle, Stuttgart vb. şehir merkezlerinde 39 dernek ve yöneticilerinin evlerine karşı düzenlenen saldırılarla devam etti.

Bu baskınlar sırasında Alman polisi, önüne gelene hakaret etti, dernek ve ev eşyalarını kırıp dağıttı. Ve Kürdistan yurtseverlerinin, Kürdistan Komiteleri vasıtasıyla faşist-sömürgeci zindanlardaki şehit, tutuklular ve aileleriyle dayanışma amacıyla topladıkları 700.000 mark ve 152 parça altını da gaspetti.

Alman devleti, her ne kadar, "yasal derneklere sızmış bir grup şehir gerillasını" Devamı 6. sayfada

Süresiz Açlık Grevi Eylemleri Yaygınlaştı

CEZAEVLERİNDE DİRENİŞ

Diyanbakır cezaevinde Mehmet KALKAN adlı PKK - li devrimcinin işkencede katledilmesi üzerine Haziran başlarında başlayan açlık grevi direnişleri, Kürdistan ve Türkiye'deki bütün cezaevlerini kapsadı. Sağmacılar cezaevinde 7 devrimcinin ölüm orucu biçiminde sürdürdüğü direniş, Antep, Çanakkale, Bartın, Erzincan, Sığircılar, Mersin, Malatya, Bursa ve Eskişehir cezaevlerinde ise açlık grevleri biçiminde gelişti.

Devamı 5. sayfada

Kurtuluş Ordumuz ARGK ile Dayanışma Geceleri Görkemli Bir Şekilde Kutlandı

Dünyanın her tarafına dağıtılmış Kürdistan yurtsever kitlelerinin, bağımsız ve özgür geleceklerinin güven-

esi olan ARGK'ye katılım ve destekleri yoğun bir şekilde devam etmektedir. Bu amaçla düzenlenen kampan-

ya ve gecelere yurtsever kitleler ERNK'nin çağrısına uyarak, büyük bir katılım ve desteği gerçekleştir-

mektedirler. ARGK'nin eylemleri ve gelişmesi, Türk faşist sömürgeciliği ile işbirlikçilerinin Devamı 3. sayfada

ULUSAL KONGREYE DOĞRU

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ HAREKETİ VE KÜRDİSTAN İŞÇİ SINIFI
"ERNK örgütlenmesini net olarak kurup geliştirmek, ertelenemez ve mutlak başarılanı gereken bir görevdir."
YAZISI ORTA SAYFADA

İdil-Cehennem Deresi, Gercüş-Meval Dağları ve Şemdinli-Balkaya Dağları ARGK Gerillalarının Elinde

SÖMÜRGEÇİLER BİRÇOK ALANA GİREMİYOR

**1 AYLIK SAVAŞIN SONUCU,
DÜŞMAN HER CEPHEDE KAYIP VERDİ**

BİR PARÇA ÖZGÜR VATAN TOPRAĞI KURTARMAK şiarı ile başlatılan, 1987 Yaz Atılımı, bütün cephelerde süren savaşlarla gerçekleşiyor, kurtarılacak bir parça özgür vatan toprağının uzak olmadığı, daha açık bir şekilde ortaya çıkıyor.

Bahar ve özellikle de yaz aylarında gerçekleşen yoğun atışmlar, bu sloganın gerçeğe uygun olduğunu ortaya çıkardı. Birçok çevrenin yaşam hakkı bile tanınmadığı ulusal kuruluş savaşımızın böylesi bir aşamaya ulaşması, halkımızın tarihinde büyük harflerle yazılacak ve küçümsenmemesi gereken bir gelişmedir. Faşist Türk sömürgecileri, halkımızın bu tarihsel atılımını boğmak için, 10 binin üzerinde özel timi, 25 bin "köy korucusunu" ve 200 bin kişilik ordusunu Botan ve Mardin alanına yığdı. Bütün amacı, halkımızın tarihi Med hareketine sahne olmuş bu topraklardan, **Yeni Bir Med hareketini** bütün Kürdistan'a yaymasını engellemektir. Fakat son 5 ay içerisinde yaşanan gelişmeler, **Yeni Med hareketinin** giderek daha da kökleşmesini birlikte getirdi. Böylece sömürgecilerin uyarıları boşta çıkarılırken, Botan ve Mardin alanları savaşın birinci derece yoğunlaştığı bölgeler haline getirildi. Şimdi, bu bölgelerde birçok muntıkaya sömürgeciler gündüzleri bile girmeye cesaret edemiyorlar.

Bütün bu gelişmeler, haklı olarak, "Her şey Kürdistan'ın kuruluşu ve bir parça özgür vatan toprakları için" sloganını trafinda daha fazla kenetlenmeye götürmektedir. Savaş tecrübesi giderek artan ARGK birlikleri, sömürgeci ordu birlikleri ile günlerce süren çatışmalar içerisinde girebilmektedir. İşte bütün bunlar, savaşın yoğunlaştığı Botan bölgesinde, bizi bir parça vatan toprakını özgürlüştürmeye daha da yakınlıktır.

Çikenizin bir karış toprakını özgürlüştürmüz ve burada kesin denetimimizi sağlamamız biraz daha uzun sürebilir. Ama bu, utak da olsa, yaşanan birçok başarı, adeta umutlarımızı kamçulamakta, özgürlük günlerinin yakın olduğunu müjdelemektedir.

Artık Kürdistan halkı da çuğın özgür idareleri safına girme günlerinin yakınlığı ile savaşta daha fazla katılmaktadır. Savaş günlerinde yaşanan gelişmeler, bunun açık bir örneğidir. Yüzlerce yurtseverin yansır; çok sayıda genç kız ve erkek, ARGK sallarına katılmak için başvurdu. ARGK birlikleri, düşmanları girdikleri bütün çatışmaları kazandı. Hemen her alanda birçok köy korusu ya öldürülmekte, ya teslim olmakta ya da alanı terk etmekte. Birçoğu ise, devletin kendilerini koruyamadığını belirtmek, silahlarını geri vermekle Sabotaj eylemlerinde maddi zarar, artırı hesaplanmaktadır.

İşte bütün bunlar, bizim yeni dönem öğreniş hedefimize ulaşmamızın yakın olduğunu göstermektedir.

**Şemdinli, Gercüş ve
İdil'de hazırlanan muntakalar
gerillaların kontrolünde**

Sömürgeci faşist Türk devletinin ordu birlikleri ile meydana gelen çatışmaların yanı sıra, düşmanın bazı alanlara özellikle de sarp, kayalık ve ormanlık dağlara giremediği görülmektedir. Operasyon amaçlı ile bile giremedikleri bu alanların tamamen ARGK gerillalarının kontrolüne bırakılmış durumdadır.

Son günler içerisinde, fa-
şist Türk birlikleri ile ARKK
gerillaları arasında birçok al-
landa çatışmalar meydana
geldi. Bu çatışmalarda ağır
kayıplar alan sömürgeci ordı
birlikleri, gecelerin yansır-
gündüzleri bile birçok bölgeye
girememeye başladılar. Bütün
bu gelişmeler ise, sömürgeci
birliklerin ağır bir çöküşü ya-
şadığını göstermektedir. Da-
ha önceleri sadece geceleri
giremedikleri birçok alana
bugün gündüz bile yaklaşma-
ya cesaret edemiyorlar.

Nitekim sömürgeci yetkililer, bu durumu kendileri de kabullenmeye başladılar. Sömürgeci basına da konu olan bu gelişmelerin gerçek yönü ise, Türk birliklerinin ordusu ve kontrolarıyla dağılı alanlara giremedikleridir. Operasyonların, kendileri için daha az tehlikeli buldukları alanlarda sürdüren düşman birlikleri, gerilla ların büyük bir güçle barındıklarını bildiği üstlerine karşı herhangi bir operasyona girmeyi bir yana bırakılmı, alana bile yaklaşamıyorlar

Şendinli'nin, Güney Kürdis-
tan ile sınır olan ve Balkaya
Dağları ile çevrelenmiş bulunan
mintukasında, sayıları 100 ü
bulan bir ARKG birliği bu-
kurdu. ARKG birliğini bu-
zulanda üslendiğini farkedene
sömürgecileri, çevrede var o-
lan birliklerini de geri çekme-
ye başladılar. Şu anda Balka-
ya Dağlarının kontrolünü elin-
de bulunduran ARKG birlik-
leri alanda devrimci çalı-
malarını yoğunlaştırarak, ge-
liştirmekteler

Bu gelişmelerin duyulması üzerine, Olaganüstü Hal Bölge Valisi Hayri Kozakçıoğlu ile röportaj yapan gazetecilerin aldığı cevap çok ilginçtir. ARKE gerilla birliğinin hal-ı alanda üslenişine dair istihbarat aldığı açıklayan Bölge Valisi, henüz hiçbir şey yapılmadıklarını belirtti. Gazetecilerin "Neden burada eziletiyorlar?" sorusuna ise, Bölge Valisi daha ilginç bir cevap verdi. Yapıtığı açıklamada, yaşadığı korku ve paniği dile getiren, adı süper ama kendisi aciz bir yaratık olan Kozakçıoğlu şunları söyledi: "Bal-kaya Dağları çok sarp, kayalık ve ormanlıktır. Buradağların bir-ucu Irak sınırları içinde. Bu-razy bir ordu bile göçerseniz kaybolur." Biz bu sözlerle daha fazla bir yorum eklemek istemiyoruz. Ama, açık bir gerçek var ki, halkımız bütün vatan toprağını karış karış öğürlüştirene kadar mücadelesini sürdürecektir. Bu mücadele değil bir orduyu, birçok orduyu yerli bir edecektir. Bugün Bal-kaya Dağlarına giremeyen sömürgeçler, yarın daha bir çok

alandan çıkmak zorunda kalacaklardır

Şemdinli'de meydana gelen bu gelişmelerin yansıması, İdil - Cehennem Deresi ve Gercüş-Meval Dağlarına da sömürgeci ordu güçleri girememektedir.

İdil - Cehennem Deresinde, bir ARKG gerilla müfrezesi ile düşman güçleri arasında günlerce süren bir çatışma meydana geldi. Savunma ve barınma için elverişli olan Cehennem Deresine giremeyen sömürgeçiler, ARKG birliklerinin direnişini kıramayacağını anlayınca, bu noktayı top ve roketatar ateşine tutturu. Bununla da yetinmeyen sömürgeçler, bu kez helikopterlerle de bombalamasına sürdürdü. Aneak, bütün çırpınmalarına rağmen alana girmeyi başaramadı.

Meval Dağlarında meydana gelen ayrı bir çatışmada ise, düşman birliği geri püskürtüldü.

Meval Dağlarının eteklerinde operasyon yürüten bir düşman birliği ile ARKG gerillaları arasında çatışma çıktı. Öğleye doğru başlayan çatışma, akşama kadar devam etti. Karanlığın çökmesi üzerine büyük bir korkuya kapılan ve alanı hemen terkeden düşman birliği, ertesi gün, gündüz bile alana yaklaşma cesaretini gösteremedi.

Bunların dışında meydana gelen birçok çalışmada da düşman birlikleri ağır kayıplar verdiği gibi, birçok alanda ARKK birliklerinin üzerine gelme cesaretini de artık kendilerinde bulanamaktalar.

SEHİR İŞGALLERİ YAYGINLAŞTI

**Dersim, Karakoçan, Uludere,
Susuz ve Hozat basıldı**

Kırsal alandan şehirlere doğru gelişen halk savaşımız, önemli bir taktik aşamaya daha ulaştı. Dağlık alanlarda sömürgeci ordu birlikleri, kontrol ve polis yetenekleri yığın bir savaş içerisinde olan ARKK gerillaları, faşist sömürgecileri güçlü oldukları şehir merkezlerinde de varmaya başladı.

Bilindiği gibi, şimdiye kadar savaş, daha çok pusu, baskın biçiminde günlük alanlar ve bu alanlara yakın köylerde sürüyordu. 1987 yılı yaz atılımı ile birlikte, önemli bir güce erişen ARGK, şehir merkezlerinde de sömürgeci birliklere karşı saldırılar düzenledi. Şehir merkezleri yabancı egemenliğin en güçlü olduğu alanlardır. Zaten, yabancı egemenlik ilk başta şehirlerde ve ovalık alanlarda gelişir. Ayrıca şehirler, sömürgecilerin idari (yönetim), siyasi, ekonomik ve askeri merkezleridir. Bir başka deyişle sömürgecilerin esas gücü burarlarda toplanmıştır. Bu nedenle şehirlerde sömürgecilere karşı savaş sonuçlandırmak istiyoruz. Bunun için, savaşımızı her gün adım adım yaygınlaştırmak ve sömürgecileri kendilerini en güçlü hissettikleri noktadan vurmak zorundayız. Bu aynı zamanda savaşın bir yasasıdır da. Savaşı kazanmak istediğimizde göre, bu yasayı uygulamamız ve hem de en yetkin bir şekilde uygulamamız gereklidir.

Kırsal alanda şiddetli çarpışmalarla devam eden ulusal kurtuluş savaşımız, sömürgeci birlikleri birçok noktada hareketsiz bir durumda bırakmaktadır. Şehir merkezlerinde vurulan darbeler sonucu, faşist ordu birliklerinin manevra kabiliyetinin daha

darbe indirilmedikçe savaşın
lehimize olan gidişatını, zafe-
re doğru başarılı bir şekilde
devam ettirmek mümkün ol-
maz. Sadece kırsal plana
sıkışmış bir mücadele, uzun
yıllar kendisini yaşatabilir;
ama zafere ulaşması düşünül-
mez.

Biz ülkemizde bağımsızlığa ve özgürlüğe kavuşarak, bu savaşın sonuçlandırdıkları istiyoruz. Bunun için, savaşımızı her gün adım adım yaygınlaştırmak ve sömürgecileri kendilerini en güçlü hissettikleri noktadan vurmak zorundayız. Bu aynı zamanda savaşın bir yasasıdır. Da Savaş kazanmamak istediğimize göre, bu yasayı uygulamamız ve hem de en yetkin bir şekilde uygulamamız gereklidir.

Kırsal alanda şiddetli çarpışmalarla devam eden ulusal kurtuluş savaşımız, sömürgeci birlikleri birçok noktada hareketsiz bir durumda bırakmaktadır. Şehir merkezlerinde de vurulan darbeler sonucu, faşist ordu birliklerinin manevra kabiliyetinin daha

Özgürlük ARKK gerillalarının namuslarında şimdi daha yakın

da azalacağı açıktır. Daha şimdiden vurulan kısmi darbeler karşısında Türk ordusu şehir merkezlerinde de büyük bir panik içerisinde bulunuyor.

Temmuz ayı içerisinde ve Ağustos ayı başlarında Dersim, Karakoçan, Uludere, Susuz ve Hozat şehir merkezleri ARGK gerillaları tarafından basılarak her bir şehir 2-3 veya 4 saate yakın sürelerle denetim altında tutuldu. Daha

çok sosyal amaçlı olarak geliştirilen bu uygulamalar, kitlelerin yoğun bir şekilde ulusal kurtuluş mücadelesinden etkilenmesine yol açtı. Baskınlar esnasında fuşist Türk birliklerinin yaşadığı büyük korku ve paniğe, bu etkiyi daha da artıran bir öge oldu. Bütün gece boyunca yerinden kıpırdamaya bile cesaret etmeyen Türk orduları birliklerinin, bu savaşta kaybedeceği daha şimdiden...

diden çok açık bir şekilde görülmektedir. Daha savaşa girmeden ruhunun korkudan başka bir şeyi duymadığı çok iyi bilinen mehmetçigin, bu savaşı çoktan kaybettiği aşkıttır.

ARKG gerillaları, şehirlere yönelik olarak geliştirdikleri baskınlarda simdilik daha çok sınısal gösteri vb çeşitli eylemleri yürütmektedir. Tabii, bu her zaman böyle devam edeceği anlamına gelmemektedir. Savaşı daha da büyüterek, hedeflerinin üzerine daha da acımasız bir şekilde yürüyecek olan ARKG birlikleri, bu tür işgalleri daha uzun süreli kılacaktır. Bu durumda, faşist Türk ordu birliklerinin kırsal alanda olduğu gibi, herhalarda da birçok epeyceyi terk ederek Ankara'ya doğru kaçışını sürdürmesi görülecektir.

Savaşın şehir merkezlerine de taşırılması anlamına gelen son Dersim, Karakoçan, Uludere, Susuz ve Hozat haskınlıkları, gerilla savaşının yeni bir taktik aşamaya doğru ilerlediğinin de açık bir kanıtı olmaktadır. Faşist sömürgeciler halkımızın savaşını engel-

lemek ve bu savaşı dar bir alana sıkıştırıp boğmak istiyorlar. Bu oyunu boşa çıkaran ve savaşı diğer bir önemli cephesi olan şehirlere de baskınlar düzenlemeye başlayan gerillalar, düşmanın bütün heveslerini kursağında bırakmaktadır. Şehir merkezlerine yönelik olarak geliştirilen baskınların, faşist sömürgecilerin büyük bir askeri güç bulundurdıkları alanlarda gerçekleştirilmesi, ARGK gerillalarının gücünü de göstermektedir. Yine yapılan bütün baskınlarda gerillaların kayıp vermemesi ve sömürgeci ordu birliklerine olu ve yaralı verdirerek geri çekilmeleri de önemli bir sonuçtur.

Savaşın birçok şehir merkezine bu şekilde sığması, önemi küçülmemeyecek bir gelişmedir. Savaşın her cephesinde faşist sömürgecilerin ulusal kurtuluş birliklerimizle karşı karşıya gelmesi güçlerini parçalamakta ve onları zayıf düşürmektedir. Bu durumda faşist sömürgeciler, her alanda özellikle de önemli siyasi, ekonomik ve askeri merkezlerinde, daha yoğun bir güç bulundurmak zorundalar. Böylece, kırsal alanda birçok mülkade güçlerini bulundurma durumundan ise vazgeçeceklerdir. Zaten şimdiden bazı stratejik merkezler dışında dağlık alanlarda güçlerini hareketim bulundurmamak, operasyona bile gırdirmemektedirler.

Bütün bunlardan da ortaya çıktığı gibi, savaşın insiyatifi artık ARGK gerillalarının elinde bulunmaktadır. Sömürgeciler ise, savaşta insiyatifi kaybetmiş bir güç olarak yaşamını biraz daha uzatmak için çırpınmaktadır. Ancak, bu çırpını, onu gırdığı bataktan kurtarmayı yetmeyecektir.

Dersim Şehir Merkezine İki Kez Saldırıldı

Temmuz ayının ortalarında Dersim şehir merkezine yönelik olarak ilk saldırı eylemi gerçekleştirildi. Siyasal gösteri amaçlı ve esas olarak şehir merkezinde bulunan tugayı hedefleyen eylemde sömürgeciler büyük bir korku ve paniği yaşadılar.

Şehir merkezini hemen yanında bulunan tepelerden tugay yayılım ateşi altında tutuldu. Ateşe anında karşılık veremeyen sömürgeci birlikler, havaya ateş açarak büyük bir panik içerisinde gırdiler. Gerillaların 15 dakika kadar süren ateşi karşısında başta tugayda bulunan birlikler olmak üzere şehirde bulunan özel tim ve polis kuvvetleri de adeta saklanacak delik aradılar. Ancak, gerillaların ateşi üzerinden çok uzun bir zaman geçtikten sonra sömürgeci birlikler hareket edebildiler.

Aldığımız diğer bir habere göre de, baskın anında oluşan panikten dolayı yer yer sömürgeci birliklerin birbirleriyle çatıştığı bildirilmektedir. Olayın gelişimi şöyle: Gerillaların baskını karşısında büyük bir paniğe kapılan birlikler, gün açılana kadar rastgele, o da havaya ve gördükleri her

karakolu karşı ateşlerini sürdürdükleri bir anda, sözkonusu çatışmalar meydana geldi. Şehrin dış mahallelerinde pusuda bulunan iki ayrı özel tim birliği baskından duydukları panikle şehir merkezine doğru kaçarlarken birbirleriyle karşılaştılar. Gılgelerinden bile korkar bir durumda olan düşman birliği karanlıkta birbirlerini tanımadıkları gibi, parayı da unuttular. Bunun üzerine, ARGK gerillalarının saldırsı ile karşılaştıklarını sanan iki birlik karşılıklı ateşe başladılar. Çatışmanın uzur bir süre devam ettiği ve daha sonra her iki birliğin de olay yerinden kaçması ile son bulduğu bildirilmektedir. Olayda ölü ve yaralıların olduğu halk tarafından söylenmekte, ancak kesin sayı öğrenilemedi.

İkinci saldırı ise, bu eylemden 3 hafta sonra meydana geldi. Bu baskın anında da sömürgecilerin aynı korku ve paniği yaşadığı görüldü. Sahabılara kadar rastgele ateş eden düşman birliği binlerce mermiyi boşa yakarken, birçok evin de hasar görmesini yol açtı.

Hozat'ta Cezaevi Boşaltıldı, 10 Asker Öldürüldü

7 Ağustos akşamı Hozat şehir merkezine baskın düzenleyen bir ARGK gerilla takımı, 2 saatli aşkın bir süre denetimi eline alırken, aynı zamanda 10 düşman askerini de ölüme cezalandırdı.

Gece şehir merkezine 2 koldan giren ARGK gerilla takımı, jandarma, polis karakolu ve cezaevini hedefledi. Gerillalar ile düşman birliği arasında çıkan çatışmada, 10 asker öldürüldü, 15'i ise yaralandı. Eylemde cezaevine de baskın düzenleyen gerillalar, buradaki nöbetçileri etkisiz hale getirip kapıları açtılar. Eylemi planladıkları gibi gerçekleştiren ARGK birliği daha sonra alandan ayrıldı.

Gece herhangi bir hareketle bulunamayan düşman, gündüz çevrede operasyonlara giriştiyse de herhangi bir sonuç elde edemedi.

Karakoçan'da 3 Saat Denetim Kuruldu

Karakoçan'a düzenlenen baskında polis karakolu, polis lojmanları ve belediye binası hedeflendi. 26 Temmuz gecesi Karakoçan'a giren gerillalar 3 saatli aşkın bir süre şehirde denetim sağladılar. Polis karakolu, polis lojmanları ve belediye binasının yayılım ateşi altında tutulduğu eylemde sömürgeci birlikler gerillalara karşılık veremediler. Ayrıca şehir merkezinde bildiriler dağıtıldı.

Eylem anında adeta neye uğradığını şaşırın sömürgeci kolluk kuvvetlerinin saklandıkları ve açığa çıkmadıkları görüldü. Belediye başkanının evine bomba atıldı, ancak hainin evde bulunmaması şimdi-lik kurtulmasına yol açtı. Bunun yanı sıra, başka bir haine ait olan evi de bombalayan

ARGK gerillaları daha sonra şehirden kademeli olarak geri çekilmişlerdir. Gerek baskın ve gerek çekilme anında herhangi bir müsademe ile karşılaşmayan gerillalar, dağlık alanlara çekildiler.

Susuz Adliye Binası Ateşe Verildi

Susuz ilçesine baskın düzenleyen ARGK gerillaları, şehrin çeşitli mahallelerini 3 saate yakın bir süre kontrol altında bulundurdular.

Kars'ın Susuz ilçesine gece saat 21.00 sıralarında giren ARGK gerillaları, çeşitli gösteri ve eylemleri gerçekleştirdikten sonra geri çekildiler. Olayın gelişimi şöyledir: Şehrin çeşitli mahallelerinin kontrolünü elinde bulunduran gerillalardan bir grup adliye binasını hedefledi. Binayı ateşe veren gerilla grubu ayrıca bu alanda bildiri dağıttı ve afiş astı.

Sömürgeci birliklerin kısa bir çatışmadan sonra adeta yerlerinde saklanmaları neticesinde gerillalar hedeflerini gerçekleştirdikten ve binayı ateşe verdikten sonra şehirden ayrıldılar.

Uludere Baskını Kitle Gösterisine Dönüştü

Adliye binası, işbirlikçi bir haine ait ev ile birçok işyerinin hedeflendiği Uludere baskını, 24 Temmuz u 25 ine bağlayan gece gerçekleştirildi.

Gece saat 22.00 sıralarında ilçeye baskın düzenleyen gerillalar, birkaç koldan girdikleri şehrin stratejik noktalarını ele geçirdiler. Bu arada sömürgeci birliklerle de aralarında çatışma meydana geldi. Çatışma sırasında sömürgeci birlikleri püskürtmek için çekilmek zorunda bırakan bir grup gerilla, adliye binasını bombalayarak ateşe verdiler. Binada nöbet tutan polis ve jandarmaların karşı koymasından kaçtıkları görüldü.

Diğer bir grup gerilla ise, işbirlikçi olan ve komradorluk yapan bir hainin evine baskın düzenledi. Hainin evde bulunmayan gerillalar, daha sonra ailesine yönelik bir konuşma yaptı ve evi benzin dökerek yakıtılar.

Diğer bir grup ise, şehirde afiş astı ve bildiri dağıttı. Ayrıca kalabalık bir kitle ile şehrin merkezinde gösteri düzenlendi. Kitlelerin yaklaşık 500 metre kadar yürüyüşe geçtiği gösteride, ulusal kurtuluş mücadelemize ilgili sloganlar da atıldı.

Sömürgeciler, çıkan çatışmalarda kayıplarını 1 asker yaralandı biçiminde açıkladılar. Fakat halktan alınan bilgilere göre ölü ve yaralı sayısının daha fazla olduğu söylenmekte. Gece yerinden kırıp damaya bile cesaret edemeyen düşman, ancak gündüz hareketlenmeye başladı. Fakat operasyona çıkma cesaretini yine kendisinde göremedi. Adliye binası, birkaç işyeri ve evin yakılması sonucu, meydana gelen maddi hasarın 100 milyonlara liraya bulduğu söylenmekte.

Köy korucuları son nefeslerini veriyor YA TESLİM YA DA ÖLÜM...

BAŞKA SEÇENEK YOK

Pınarcık, Yuvalı, Peçenek, Güzeltepe, Pülümür, Hani, Şırnak, Eruf ve birçok alanda gerçekleştirilen yaygın eylemler sonucu köy korucuları adı altında örgütlenilen milis-çetecilik tamamıyla ıflas etti. Son günlerde peşpeşe devam ettirilen eylemlerle son kalan kırıntıları da temizlenmekte. Sömürgeci-faşist düşmanın büyük umutlarla örgütlediği milis-çetecilik son nefesini veriyor.

dan dolayı, yeni dönemde, neşterin ustaca kullanılıp yarının kökünden sökölüp atılması hayatı bir önemde kendisini ortaya çıkardı. Milis-çetelere karşı, halkımızın tarihten gelen kin ve öfkesi ile intikam duygularını birleştirip, bu çetelere en sert bir şekilde yönelmek, eşyanın dogası gereği idi. Savaşın acımasızlığı açıktır. Hata yapan, yeterli bir şekilde savaşmayan, yerinde ve zamanın-

Ulusal kurtuluş savaşımızın gelişip yaygınlaşması önünde ciddi bir engel oluşturmuştu. Savaşın sonuna kadar adı altında milis-çeteciliğin taşıdığı ölmüş, sömürgecilerin "Kürd Kürde kırdırma" politikasını da boşa çıkarmaktadı.

Sayıları 25 000'e çıkarılan milis-çetelere aylık bağlanmış maaşları yanı sıra kelle avcılığı için de ek bir ücret verilmeye başlandı. Katledecekleri her devrimci için 1 milyon lira vereceklerini açıklayan sömürgeciler, nitekim bazı devrimcileri ve yurtseverleri katleden hainlere bu görevlerine karşılık bahşettiği parayı verdi.

Bu durum, gözi dönmüş birçok vatan haininin adeta devrimci için 1 milyon lira vereceklerini açıklayan sömürgeciler, nitekim bazı devrimcileri ve yurtseverleri katleden hainlere bu görevlerine karşılık bahşettiği parayı verdi. Bu durum, gözi dönmüş birçok vatan haininin adeta devrimci için 1 milyon lira vereceklerini açıklayan sömürgeciler, nitekim bazı devrimcileri ve yurtseverleri katleden hainlere bu görevlerine karşılık bahşettiği parayı verdi. Bu durum, gözi dönmüş birçok vatan haininin adeta devrimci için 1 milyon lira vereceklerini açıklayan sömürgeciler, nitekim bazı devrimcileri ve yurtseverleri katleden hainlere bu görevlerine karşılık bahşettiği parayı verdi.

da düşmanın üzerine yürüme yen bir güç, zaferi de kazandı maz.

Milis-çete örgütlenmesine karşı, Haziran ve Temmuz ayları içerisinde yoğun bir şekilde yürütülen mücadele sonucu büyük bir kısmı cezalandırıldı, yüzlerce teslim oldu, bir o kadarı da alanlarını terketti veya milislikten vazgeçtiler. Sayıları son günlerde giderek azalan çetelerin önünde artık iki yol bulunmaktadır. Ya ARGK birliklerine teslim olacaklar, ya da ihanetlerini sürdürmeye devam ederlerse ölüme cezalandırılacaklardır. Bunlardan başka bir yol onlarında bulunmamaktadır.

Çeteciliğin önemli oranda darbe olarak dağılmaya başlaması karşısında, ihanet sürdürmekten vazgeçmeyen çeteleri, sömürgeciler, oluşturulacak olan yeni kolordu veya özel ordu ile özel timlerde görev verecekleri açıklandı. Böylece çeteciliğe yeni bir biçim verdirilerek yaşatılmak isteniyor. Çünkü, diğer biçimiyle çetecilik adı olan, kendisi olmayan bir örgütlenmeye dönüşü. Ancak bu yöntemin de tutmayacağı ve boşa çıkacağı açıktır.

Uludere, Şemdinli, Pervari ve Nusaybin'de 20'nin Üzerinde Çete Cezalandırıldı

Uludere'nin ışıkveren köyünde gerçekleştirilen bir eylemde, toplanı yapılarak 3 hain kurşuna dizildi.

Daha önceleri milis-çetecilikten vazgeçmeleri konusunda uyarılan, fakat ihanet sürdürmekten vazgeçmeyen

hainler hakkında ölüm cezasını infaz kararı alındı. Infazı gerçekleştirilecek olan ARGK birliği gece köye geldi. Bütün köylülere meydanı toplayan gerillalar, bu 3 hainin cezalarını açıkladılar. Teshirleri yapılan hainler, infaz mangası tarafından kurşuna dizildi.

23 Temmuz günü Şemdinli'nin Umurlu köyü Akdeniz mezarında gerçekleştirilen baskında ise, 5 hain-çete öldürüldü.

Milis-çete olarak, ulusal kurtuluş birliklerimize karşı savaşan Cemil Kaya adlı hainin evine saldırı düzenledi. Hainin evine bomba ve kurşunlarla saldıran gerillalar 3 haini öldürdü. Bir o kadarını da yaraladılar.

Eylemi gerçekleştiren ARGK gerillaları ve köyde bulunan köy korucuları, özel timler arasında çatışma çıktı. 2 saate yakın olarak süren çatışmada 10'un üzerinde koy korucusu ve özel tim mensubu öldürüldü. Ayrıca çatışmada 3 devrimcinin şehit düştüğü de haber verilmektedir.

Nusaybin'in Karababır köyüne karşı düzenlenen baskında köy muhtarı ölümle cezalandırıldı. Çeşitli defalar gerillalar tarafından uyarılan, ancak ihanet etmekten vazgeçmeyen köy muhtarı teslim alındıktan sonra cezası infaz edildi.

Gece 22.00 sıralarında köye giren ARGK birliği muhtarın evini kuşatma altına aldı. Daha sonra içeri giren bir grup gerilla, muhtarı teslim alarak dışarı çıkardı. Burada cezası açıklanan muhtar kurşuna dizildi.

Yine, Nusaybin'in bir başka köyünde gerçekleştirilen diğer bir eylemde ise, koy korucularının bütün silah ve telsizlerine elkondu.

Aldığımız haberlere göre Akarsu bucağına bağlı Eski-mağara köyüne gelen ARGK birliği koy korucularına teslim ol çağrısı yapar. Köy korucularının teslim olması üzerine silah ve telsizlere el-koyan gerillalar, daha sonra köyde bir toplantı gerçekleştirirler.

Yapılan toplantıda, köy korucularının, eğer bundan sonra suç işlemeye devam etmezlerse, kendilerine karşı herhangi bir şey yapılmayacağı ve şimdilik affedileceklerini açıkladı. Mücadelemizin içerisinde bulunduğumuz durum, katettiği gelişmeler ve yurt-severlere düşen görevler üzerine de gerillalar bir konuşma yaptılar. Aynı zamanda bir gösteriye de dönüşen toplantı sık sık "Biji Serok APO!", "Biji PKK" sloganları atıldı.

Pervari'ye bağlı Doğan köyüne, 8 Ağustos gecesi baskın düzenleyen 20 kişilik bir ARGK gerilla takımı, 7 milis-çeteyi teslim aldı. Yakup ve Sıddık Berek adlı hainleri köy çıkışında kurşuna diken gerillalar, 5 korucuyu ise birlikte götürdüler.

8 Ağustos akşamı saat 21.30 sıralarında köye gelen gerilla takımı ile pusuda bekleyen milis-çeteler arasında çatışma çıktı. Çatışma sırasında çetelerin yardım istemelerine

rağmen, herhangi bir askeri birlik gelmedi. Çatışmada "korucuların" kaçmasını önlemek için, hainleri çembere alan gerillalar, giderek kuşatmayı daralttılar. Kurtuluş yolları tıkanan çeteler, yapılan "teslim ol" çağrısından sonra silahlarını bırakarak teslim oldular. Silahlarına el konulan çeteler, daha sonra köylülerin da katıldığı toplantılarda teshir edildiler. Köylülere yönelik olarak yapılan konuşmalarla, çeteleride yanlarına alarak köyden ayrılan gerillalar, iki çetenin infazını köy çıkışında gerçekleştirdiler.

Aldığımız son haberlere göre 5 çeteyi halen ellerinde bulunduran gerillalar, bunları sorgulamaları yürütmektedir. Halen gerillaların elinde bulunan çeteleri kurtarmaya yönelik olarak Türk ordusunun giriştiği operasyonlar da başa çıkarıldı.

Kiği, Genç, Ovacık, Mazgirt ve Şenkaya'da intikam alındı

Bu yıl, Nisan ayı içerisinde Kiği çevresinde devrimci faaliyet yürüten ARGK mangası sömürgecilere ihbar ederek 5 devrimcinin alçakça katledilmesine yol açan işbirlikçi bir gruba karşı geliştirilen eylemde, 1 hain öldürüldü, 3 üse yaralandı.

Kiği'ye bağlı Yoncalı köyüne bir saldırı düzenleyen ARGK birliği, işbirlikçi hainin evine bomba ve yangın çıkaran molotof kokteyliyle saldırdı. Aynı zamanda içeriye yayılım ateşi de açıldı. Patlamalar sonucu hainin kendisi öldü, 3 yakını da yaralandı. Ayrıca evde çıkan yangında ise, ev tamamen yandı.

Genç ilçesine bağlı Güzeltepe köyünde hain işbirlikçilerden 70 kişi köyü terketti.

Güzeltepe köyünde işbirlikçi-hainlere ait olan 11 evi, ahırları ve 20 nin üzerinde ot harmanını ateşe veren ARGK gerillaları, bu eylemde aynı zamanda işbirlikçi-hainlere bir de uyarı yaptılar. Hainlere ait bütün evlerin, ot harmanlarının tamamen yandığı eylemde, ayrıca 300'ün üzerinde küçükbaş hayvan da yakıldı.

Büyük bir maddi zarara uğrayan 5 işbirlikçi aileden 70 kişi Güzeltepe köyünden göçerek, başka alanlara yerleştirdiler.

Ovacık'a bağlı Yakatarla köyünde ihbarcılık yapan Hasan Demir adlı hain cezalandırıldı.

Daha önceleri birkaç kez uyarılmasına rağmen, ihbarcılık mesleğini ısrarla sürdürmek isteyen Hasan Demir adlı ajan, bir ARGK intikam mangası tarafından kurşuna dizildi. Köye gece baskın düzenleyen ARGK mangası, hainin evine gelerek, teslim alırdı. Hainin işlediği bütün suçları birer birer açıklayan gerillalar, daha sonra infaz kararını gerçekleştirdiler.

Eylemin başarı ile gerçekleştirilmesi, yöre halkı üzerinde derin etki bıraktı. Çünkü, başta köylüler olmak üzere bütün yöre halkı bu hainden büyük zararlar görmüştü.

Mazgirt'e bağlı Alibeyi köyünde ise başka bir hain ölümle cezalandırıldı.

Gece köye gelen ARGK birliği, ihbarcı-ajanı köyün dışına çıkararak kurşuna dizdi. Gerillaların köye girdiğini tarketken ve kaçmak isteyen hain, köyün başka bir yerinde pusuda bekleyen bir grup gerilla tarafından ele geçirildi. Daha sonra köy meydanına getirilen hainin cezası ve işlediği suçlar köylülere açıklandı. Köylülerin de cezaı onaylaması üzerine hain, kurşuna dizildi.

Şenkaya'nın Ormanlı köyünde gerçekleştirilen diğer bir baskında ise, 2 yoldaşın zın katledilmesinde rol oynayan hainlerden biri daha cezalandırıldı.

1984 yılının 13 Ekim günü Şenkaya'ya bağlı Dokuzelma köyünde katledilen Kazım DEMİRTAŞ ve Ercan KILIÇ'ın şehit edildiklerini ihbar edilmesinde rol oynayan Tahsin Üstündağ adlı hainin cezasını infaz et-

mek için, ARGK gerilla grubu yöreye geldi. Çeşitli köylerde toplantılar yapan gerillalar, Tahsin Üstündağ adlı hain hakkında aldıkları bir istihbaratı değerlendirerek eyleme geçtiler.

Şenkaya'ya bağlı Ormanlı köyü civarında dağdan odun kesmekten dönen ve hainin de içinde yer aldığı bir grup köylünün yolu, ARGK birlikleri tarafından kesildi. Daha sonra haini teslim alarak gruptan ayıran gerillalar, diğer 5 köylüyü ise serbest bıraktılar.

Haini belli bir süre birlikte götürülen gerillalar, daha sonra işlediği suçların karşılığı olan ölüm cezasını infaz ettiler. Hainin cesedi üzerinde bir de bildiri bırakılan gerillalar alandan ayrıldılar. Hainin cesedi üzerinde bırakılan bildiride ise şunlar yazıyordu: "İki yoldaşımızın, Kazım DEMİRTAŞ ve Ercan KILIÇ'ın şehit edilmesinde düşmana hizmet ettirilmişten dolayı, Halk Mahkemesi tarafından ölüm cezası-

zın infazına karar verildi. ERNK"

Hozat'ta bir hain daha cezasını buldu

Hozat ilçesine bağlı Akoren köyü, Kuyubaşı mezarına 31 Temmuz günü baskın düzenleyen ARGK savaşçılarından 6 kişilik bir tim, Hıdır Kılıçaslan adlı haini ölümle cezalandırdı.

Kuyubaşı mezarına baskın düzenleyen ARGK timi gece saat 20.30 sıralarında hainin evine gelerek kapıyı açtırdılar. Kapının açılması üzerine haini teslim alan ve anında kurşuna diken savaşçılar, ayrıca hainin yakınlarından 2 kişiyi de yaraladılar. Ayrıca eylem anında gerillaların, "İşbirlikçi-hainlere gerekli ceza verilene devam edilecek - Hainlerin cezası ölümdür ARGK" yazılı bir de bildiri bıraktıkları ve çeşitli sloganlar attıkları da haber verilmekte.

ÖZEL TİM VE ORDU BİRLİKLERİ PANİK İÇİNDE

adı altında verilen mukafatları arttırmaya başladılar. Geritilen bu ek düzenlemelerle sömürgeci ordu ve özel tim birliklerinin çöküşü engellenmeye çalışılıyor. Ancak bütün bunlar da daha şimdiden başa çı-karılmakta: çünkü bu birlikler girdikleri her çatışmada ağır kayıplar vermekte.

Sömürgeci ordu birliklerinin peşpeşe kayıp veremeye devam ettiği ulusal kurtuluş savaşımız, halkımızın lehine büyümektedir. Birçok alana girme cesaretini kendisinde bulamayan sömürgeci kuvvetleri daha korkunç bir son beklemektedir.

Uludere'de Operasyon Birliğine Pusu

Uludere ve çevresinde operasyonları sürdüren bir düşman birliğine Temmuz ayının ortalarında pusu kuruldu. Gün batımına doğru gerçekleştirilen eylemde 2 özel tim mensubu öldürülürken, çok sayıda düşman gücü ise yaralandı.

Operasyon birliğinin hareket tarzı hakkında istihbarat alan ARGK birliği, düşman gücünün geçeceği yol üzerinde pusu kurdu. Kalabalık bir sayı ile hareket eden düşman birliğinin bir kısmının pusu alanına gelmesi ve atış menzili içine girmesi ile birlikte, pusuda bekleyen gerillalar yayılım ateşine başladılar. Bir anda neye uğradığını şaşırarak düşman birliği büyük bir paniğe kapıldı. Açılan ateşten, çok sayıda askerini isabet aldığı ve hareket edemez bir duruma düştüğü görüldü. Gerillalara karşılık verme fırsatı bulamayan düşman birliğinin panik içinde kaçtığı görüldü.

ARGK birliği düşmana vurduğu darbenin ardından ateşi biraz daha sürdürdüktan sonra, alandan çekildi. Bunun karşısında, olayın şokunu üzerinden atamayan düşman askerleri ve özel tim birliği, bölgeye gelen helikopterlerin yardımı ile alandan uzaklaştı-bildiler.

Şehir baskınları, köy korucularına vurulan darbelerin yanı sıra, özel tim ve ordu birliklerine de ağır kayıplar verildi. Ulusal kurtuluş savaşımızın yaygınlaşması, yeni savaş cepheleri açmakta. Hemen her cephede sömürgeci birliklerle saatlere ve hatta günlerce süren çatışmalar meydana gelmektedir.

En seçkin birliklerin ve özel timlerden 10.000'inin konumlandırıldığı Botan, Mar-din ve Siirt alanlarında sürekli bir şekilde gerillalar ile düşman kuvvetleri karşılaşılmakta ve aralarında çatışmalar durmamakta. Sömürgeci birliklerin sarp, kayalık ve ormanlık olan alanlarda ve dağların yüksek tepelerinde hemen hiçbir şekilde gizlenemedikleri görülmektedir. Daha çok stratejik geçitlerde ve bazı köylere yakın olan alanlarda konumlandırılan sömürgeci birlikler, gerillaların devrimci çalışmalarını ve halkla ilişkilerini engellemeye çalışmaktadırlar. Ancak, bu konuda başarılı olmadıkları açık bir gerçek.

ARGK birlikleri, birçok alanda, bu birliklerle girdiği çatışmalarda maneviyatlarını bozarak, adeta hareket edemez bir duruma getirmişler. Sık sık ARGK birliklerinin düzenlediği operasyonlarda pusuya düşen bu birlikler,

gündüz çok az hareket ettikleri gibi, geceleri ise her an bir gerilla saldırısı korkusu içerisinde nefes bile alamaz bir durumda pusulara yatmaktadırlar. Son dönemlerde gerillaların yürüttüğü başarılı tak-tikler karşısında, pusular da birer birer başa çıkarılmaktadır.

Şimdilik, operasyonlarını kalabalık birlikler halinde ve gündüzleri yürüten sömürgeci birlikler, büyük bir korku ve paniği yaşamaktalar. Bu ay içerisinde Uludere, Kiği, Si-lopi, Gercüş, Bingöl, Şemdinli ve daha birçok alanda sömürgeci kuvvetlerle ARGK gerillaları arasında çatışmalar meydana geldi. Girdikleri her çatışmadan büyük kayıplar vererek çıkan sömürgeci birlikler ARGK gerillalarına çok az bir kayıp verdirebildiler.

Bütün bu gelişmeler de gösteriyor ki, sömürgecilerin ne ordusu, ne de özel birlikleri, kontroları ARGK gerillaları karşısında tutunabilmektedir. Her çatışmada ağır kayıplar alan birlikler, kısa sürede çökmektedir. Bunun üzerine sömürgeciler ordularında ve özel birliklerinde yeni düzenlemelere gidiyorlar. Teknik ve silah bakımından donatımları artırılmakta, ayrıca kelle av-cılığını teşvik etmek için, öldürülen veya yakalanan her savaşçı karşılığında teşvik primi

Bingöl'de İki Karakol Basıldı

Bingöl'e bağlı kaplıca bucağı jandarma karakoluna yönelik olarak gerçekleştirilen bir eylemde, düşmanın ölü ve yaralı olarak, çok sayıda kayıp verdiği bildirilmektedir.

Jandarma karakoluna gece saat 10'da baskın düzenleyen ARGK birliği roketatar, bomba ve kurşunlarla karakola saldırdı. Açılan yayılım ateşi sonucunda, düşmanın gücü kısa sürede etkisiz kılındı. Yaklaşık 10 dakika süren eylemde, gerillalar başarılı bir şekilde yeniden dağılıp alana çekildiler.

Kığı-Ayanoglu karakoluna yönelik olarak gerçekleştirilen diğer bir eylemde ise alınan tüm önlemlere rağmen düşmana ağır kayıp verdirildi. Ölü ve yaralı sayısı hakkında ayrıntılı bilgi edinemediğimiz eylemde, düşman gücü büyük bir panik yaşadı.

Yine, 8 Ağustos günü bu alanda meydana gelen bir çatışma sonrasında ise, iki düşman birliği birbirine karşılıklı ateş açtı.

Ayanoglu köyü karakoluna karşı 15 dakika süren bir ateşten sonra, ARGK birliği geri çekildi. Bu arada silah seslerini duyan iki düşman birliği pusularını terk ederek, köye doğru harekete geçtiler. Köy yakınlarında birbirleriyle karşılaşan iki özel timi birliği ateş açmaya başladılar. 1 saate yakın süren çatışma sonucunda, 2 kontra timi yaralandı. Olayın yöre halkı tarafın-

Bağımsızlık yolunda ARGK daha güçlü, daha çok, daha deni

dan duyulması üzerine, sömürgeci birlikler alay konusu yapılmaya başlandı. Gölgelelerinden bile korkan düşman birliğinin yaşadığı panik böylece bir kez daha ortaya çıktı.

Silopi ve Gercüş'te Konralara Yeni Darbe

Silopi yakınlarında bulunan Cudi Dağlarında, özel timlerin de içinde bulunduğu bir operasyon birliği ile çatışmaya girildi.

Cudi Dağının, stratejik bir noktada hareket halinde bulunan ARGK gerilla takımı, operasyon birliği ile karşılaştı. Gündüz saat 15.00 sularında meydana gelen çatışmada çatışma çıktı. Düz hat savunması ile düşman kuvvetleriyle çatışmaya giren ARGK birliği, helikopterlerin yardımı ile çembere alınma planını boşa çıkararak bu kez

yandan düşman gücünü oyalar. Tüm takviye birliklerin alana gelmesine karşı çatışmayı akşama kadar başarılı bir şekilde sürdüren gerillalar, daha sonra geri çekilerek alandan ayrıldılar.

8 Ağustos günü, Gercüş'ün Dereler Köyü civarında meydana gelen diğer bir çatışmada ise, özel tim mensuplarından 1'i öldürüldü.

Bir alandan başka bir alana geçmeye çalışan ARGK birliği ile düşman birliği, Gercüş'ün Dereler köyü yakınlarında karşılaştılar. Çıkan çatışmada özel timlerden biri gerillaların kurşunlarına hedef olarak, öldürüldü.

SABOTAJ EYLEMLERİ SÜRÜYOR

Sömürgeci Türk devletinin Kürdistan'da bulunan çeşitli askeri, ekonomik ve kurum ve işletmelerine karşı düzen-

lenen sabotaj eylemleri bu ay da devam etti.

Bu ay içerisinde gerçekleştirilen eylemlerde de sömürgeciler büyük bir maddi zarara uğratıldı. Yol yapımı şantiyeleri birçok alanda tamamen işlevsiz kılındı. Kürdistan halkına daha çok zulüm taşımak için yapmaya çalıştıkları yol politikası, böylece işlemez hale getirildi.

Şemdinli-Örencik'te meydana gelen bir baskında, bir şantiye tamamen yakıldı ve çatışmaları durduruldu. Yöreden aldığımız haberlere göre şantiyede bulunan 2 kamyon ve 2 dozer tamamen yandı. Meydana gelen zararın ise 500 milyon aşığı bildirilmektedir.

Haydarpaşa-Bağdat demiryolunun Nusaybin bölümünde gerçekleştirilen bir sabotaj eyleminde ise, "Alman Köprüsü" olarak bilinen demiryolu köprüsünde büyük tahribat meydana geldi.

Antep'ten gelen posta trenine karşı planlanan sabotaj bombasının, trenin köprüye varmasından 3-4 dakika önce patlaması sonucu, sadece köprü zarar gördü. Tamamıyla ihraç ürünleri ile yüklü olan trenin gelmesinden çok az bir süre önce patlayan bomba, daha büyük bir maddi zararın meydana gelmesini engelledi.

Kurtuluş Ordumuz ARGK ile Dayanışma Geceleri Görkemli Bir Şekilde Kutlandı

Baştarafı 1. sayfa

yüreğine korkusalmaktadır. Nasıl ki ARGK'ye katılmıyorsa, bütün hünerlerini kullanarak çarpıtmaya ve engellemeye çalışıyorlarsa, ARGK ile Dayanışma Geceleri'nden dolayı da aynı telaşa düştüler. Bu defa tehdit ve şantajlarla, işbirlikçilerini ve destekçilerini devreye sokarak, yurtseverleri öfkülemeyi ve kampanyaları önlemeyi hedeflediler. Bunun ilk örneğini 11 Temmuz'da Fransız devleti sergiledi.

Ancak, hiçbir engel, özgürlük aşığı halkımızı yıldıramazdı.

25 Temmuz 1987 günü İsviçre'de yapılan ARGK ile Dayanışma Gecesine 2000'e yakın yurtsever kitle katıldı. Kampanyanın önemi, ARGK'nin son eylemsel atılımı ve örgütsel gelişimi üzerine yapılan konuşmalardan sonra devrimci-ulusal kültürümüzden, devrimci ozanlar tarafından konserler verildi. Çokkulu kitle, dayanışma ve intikam sloganlarıyla salonu inlettirdi. ARGK savaşçılarının kahramanlığını, katılımları, halkın desteğini ve düşmanın acizliğini ifade eden temsili verildi. Ulusal kurtuluş öncümüz PKK, cephemiz ERNK ve kahraman ordumuz ARGK bayrakları, Serok APO, Newroz kahramanı Mazlum DOĞAN, ulusal birlik sembolü Mehmet KAS-

ARGK'YE KATILMALAR DEVAM EDİYOR

Birçok alanda toplantılar düzenleyen ARGK birlikleri, bir yandan geniş bir propaganda yürütürken diğer yandan ise, çok sayıda yurtseveri saflarına katmaya devam ediyor. Botan, Mardin, Kars, Dersim, Bingöl vd. alanlarda yürütülen yaygın toplantılar da, birlerce Kürdistanlı'ya propaganda yapıldı. Her toplantıda halktan geniş bir destek gören ARGK gerillaları, saflara katılmak isteyen birçok yurtseveri de askere aldı.

Son dönemler içerisinde, Kars'ın Iğdır, Aralık Ardahan, Selim ilçelerine bağlı köylerde Şırnak-Udure karayolunda, Şemdinli köylerinde, Çukurece-Pinyanış, Nusaybin, İdil, Midyat köylerinde, Dersim merkez ve ilçelerine bağlı köylerde ve Bingöl-Kığı ve Genç ilçesine bağlı köylerde 100'ü aşkın toplantı gerçekleştirildi. Propagandanın geniş bir şekilde yürütüldüğü bu toplantılarda, ayrıca bildiriler ve çeşitli afişler de dağıtıldı.

Halen yaygın bir şekilde sürdürülen toplantılar, geniş propaganda yanı sıra birçok savaşçının ARGK saflarına alınmasına da yol açmaktadır.

RASUNGUR büyük enternasyonalist Haki KARER, zindan direniş önderleri M. Hayri DURMUŞ ve Kemal PIR, ARGK'nin ölümsüz komutanı Mahsum KORKMAZ'ın büyük posterleri ve şehitlerin resimleriyle bezeli salon, direniş sloganlarıyla doldurulmuştu. Kitlelerin "Yurt gerilla vur, Kürdistan'ı kur", "Herşey bağımsız ve özgür bir Kürdistan için", "Bijî PKK, ERNK, ARGK sloganları altında, büyük bir disiplin içinde geçen gece, "ordunun kaynağı halktır" gerçeğini en açık olarak sergileyen yurtseverlerin yarışmasına başısıyla sonuçlandı.

18 Temmuz tarihinde Hollanda'nın Den Haag şehrinde kutlanan ARGK'yi Güçlendirme Gecesi'ne 1000'ün üzerinde yurtsever kitle katıldı. Gece, İsviçre'deki gibi coşkulu ve disiplinli olarak gerçekleştirildi.

8 Ağustos'ta, Almanya'nın Hannover kentinde düzenlenen geceye ise, 2500'ün üzerinde yurtsever kitle katıldı. Dayanışma Gecesi'nin Alman devletinin saldırılarının arttığı bir döneme denk düşmesi ve gündüz yapılan protesto eylemiyle birleştirilmesi, gecenin anlamını daha da artırdı. Muazzam kitle katılımı, kitledeki direniş öfkesi ve disiplin, Alman devleti, faşist Türk sömürgeciliği ve Kürt işbirlikçilerine en iyi cevap oldu.

— Bağımsız ve özgür Kürdistan'ı gerçekleştirme güvencemiz ARGK'yi güçlendirmek için ileri!

Süresiz Açlık Grevi Eylemleri Yaygınlaştı

CEZAEVLERİNDE DİRENİŞ

Baştarafı 1. sayfa

Malatya ve Diyarbakır cezaevlerinde isteklerin kabul edilmesi üzerine sona eren eylemler, diğer cezaevlerinde süresiz açlık grevi biçiminde devam etmekte. Türkiye ve Kürdistan, cezaevi direnişleri tarihinde ilk kez böyle bir eylemlik yaşamaktadır. PKK'li devrimcilerin Diyarbakır ve Malatya cezaevlerinde başlattıkları açlık grevi eylemleri, kısa sürede diğer cezaevlerinde de yankısını buldu. Büyük destek görmesinin yanı sıra adeta fitili ateşleme görevi gördüler.

Sağmalcılar da yaklaşık 50 devrimci, Mersin'de cezaevi kütlesinin tümü, Eskişehir'de 100'ün üzerinde devrimci, Antep'te ise 156 devrimci ile diğer cezaevlerinde ise kalabalık gruplar halinde eylemler başlatıldı. Eylemlerin birbirine paralel bir şekilde bu derece yaygınlaşması, Kürt ve Türk halklarının kardeşliğini ve direniş ortaklığını pekiştirdi. Bu ise, direnişleri daha da anlamlı kılan bir yöndür.

Cezaevlerinde son dönemlerde tutuklular üzerinde insanlık dışı baskı ve işkence-

ler yeniden yoğunluk kazanmaya başladı. Faşist Türk cuntası, özellikle de cezaevlerinde teslimiyeti geliştirerek, bu kişileri Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı kullanmak istemekte. Kendi amaçlarına ulaşmak için de, savaş esirlerinin en doğal haklarını kısıtlamakta ve işkenceye uğratmaktadır.

Bu uygulamalar üzerine, giderek genişleyen bir açlık grevi dalgası gelişti. Teslimiyet ve ihanet kabul etmeyen savaş esirleri, bu oyunu boşa çıkarmak için direniş başladılar. En doğal haklarını yeniden kazanana kadar eylemlerini sürdüreceklerini söyleyen devrimciler, halen ölüm orucu ve süresiz açlık grevi biçiminde direnişlerini Antep, Sağmalcılar, Çanakkale, Eskişehir, Bartın, Bursa, Mamak ve en son bunlara eklenen Erzincan cezaevlerinde sürdürmektedirler.

Tutukluların açlık grevi eylemlerine dışardan da aktif destek sunulmakta. Tutuklu aileleri başta olmak üzere, çeşitli kurum ve kişilerden dayanışma gösterilmektedir. Bayrampaşa cezaevi önünde açlık grevi yapan

tutuklu yakınlarından 14 kişi polis tarafından gözaltına alındı. Bu büyük bir protestoya yol açtı. Geçtiğimiz günlerde ise, Antep'ten Ankara'ya gelen 30 kadar tutuklu yakını, Güven Park'ta 2 günlük uyarı açlık grevi yaptılar. Halktan yakın destek gören bu eylemde ayrıca, Bayrampaşa'da tutuklanan 14 kişinin serbest bırakılması da istendi.

Avrupa'nın çeşitli kentlerinde de cezaevi direnişleriyle dayanışma amacı ile, yaygın gösteri, işgal ve protesto eylemleri gerçekleştirildi. Çeşitli uluslararası kuruluşların dikkatleri bir kez daha Türkiye ve Kürdistan cezaevlerinde uygulanan sömürgeci vahşete çekildi. Halen eylemler, birçok ülkede yaygın bir şekilde devam etmekte.

Cezaevi direnişlerinden aldığımız son haberlere göre, kararlı bir şekilde süren eylemlere yönelik olarak sömürgecilerin düzenlemek istediği oyunlar boşa çıkarıldı. Ayrıca ölüm orucu ve açlık grevinde bulunan birçok devrimcinin yaşam tehlikesi içinde olduğu da bildirilmektedir.

Alman Devletin'in Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine Yönelik Saldırı ve Provokasyonları, Kürdistan Yurtseverlerinin Sert Protesto Eylemleri İle Kınandı

Bastaraftı 1 sayfa

yakalama iddiasına sığınarak, ERNK taraftarı yurtsever kitlelere saldırılarını meşru göstermeye çalıştıysa da, bu yalan ve komplo'nun altında faşist-sömürgeci Türk devleti, Alman devleti ve TKSP gibi Kürt işbirlikçilerinin; Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, önder gücü PKK ve cephesi ERNK'ye yönelen saldırı ve komplo planı yatığı aşikardır.

Saldırıları, doğrudan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve önder gücüne yönelmiş Türk sömürgeci-faşizminin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı çıkmasının ürünü olarak, NATO lu işbirlikçilerinden istediği yardımı çirkin bir üründü.

ERNK taraftarı yurtseverler ve yasal dernekleri, 3 Ağustos'tan itibaren Avrupa'nın çoğu ülkesinde özellikle de Almanya'da gerçekleştirdikleri işgal, protesto, yürüyüş, basın toplantısı, miting, açlık grevi ve bildiri dağıtma eylemleriyle; bu saldırıları protesto etti, esas nedenlerini ortaya serdi, ve hiçbir komplo'nun Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini durduramayacağını, yurtseverlerin ERNK'nin ulusal bağımsızlıkçı çalışmalarından alıkonamayacağını gösterdi.

Almanya-Hamburg: 30-40 kişilik bir ERNK yurtsever kitlesi 3 Ağustos tarihinde "Morgenpost" gazetesinin binasını işgal etti işgal eylemini gerçekleştiren yurtseverler, Alman devletin'in baskılarını ve Türk faşizmiyle işbirliğini protesto ettiler. Bu doğrultuda bildiri dağıttılar Alman ilerici-demokratik kamuoyunu ve basınına, Alman devletin'in faşizan baskılarına karşı durmaya çağırdılar.

Hollanda-Amsterdam: 40 kişilik ERNK taraftarı bir yurtsever grup 3 Ağustos günü Amsterdam Alman Konsolosluğunu işgal etti. Konsolosluğa bir protesto metni bırakıldılar. Direniş sloganlarıyla işgal eylemini sonuçlandırdılar.

Almanya-Duisburg: Alman polisinin, baskılarının artış gösterdiği Duisburg'da kalabalık bir yurtsever grubu, 3 Ağustos günü, bir kiliseyi uzun süre işgal ederek son baskıları ve Alman devletin'in ırkçı tutumunu protesto ettiler.

Almanya-Köln: 40 kişilik ERNK'li bir grup, WDR (Batı Alman Radyosu) binasını uzun süre işgal etti Alman devletin'in baskılarını ve radyonun bu amaçla Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı Türk sömürgeciğini destekleyen taraflı yayınlarını protesto ettiler.

Almanya-Düsseldorf: 3 Ağustos günü Düsseldorf Basın Merkezi, 30-40 kişilik bir yurtsever grup tarafından uzun süre işgal edildi. Alman devleti-

nin baskıları protesto edildi ve bu doğrultuda bildiri dağıtıldı.

İsviçre-Zürich: 4 Ağustos günü Zürich Alman Konsolosluğu 20 kişilik bir grup tarafından işgal edilerek Alman devletine verilmek üzere bir protesto mektubu bırakıldı.

İsviçre-Bern: 4 Ağustos'ta 25 ERNK taraftarı tarafından Alman Büyükelçiliği işgal edilerek, bir protesto mektubu bırakıldı.

Hollanda - Amsterdam: "Amnesty International" bürosu işgal edildi 40 m üstünde yurtseverce 4 Ağustos'ta başlatılan işgal, açlık grevine dönüştürülerek 6 Ağustos'a kadar devam etti. Eylem gerçekleştirilen yurtseverler, hem Alman devletin'in hem de Türk sömürgeci faşizminin savaş

almayı kabul etmesi üzerine, eylem başarıyla sonuçlandırıldı.

Fransa-Strasbourg: 5 Ağustos'ta Alman Konsolosluğu işgal edilerek Alman devletin'in son baskıları, gasp ve Türk faşizmiyle işbirliği protesto edildi. Bildiri dağıtıldı.

Fransa-Paris: 4 Ağustos'ta Lufthansa havayolları bürosunu basan 40 kişinin üstündeki ERNK'li kitle, Alman polislerinin baskılarını protesto ettiler, uzun süre devam eden işgal eylemini Fransız polisi provoke etmek istedi. Ancak yurtseverlerin duyarlı ve kararlı tutumu karşısında polis provokeleri başa çıkarıldı. İşgal eylemine Fransız demokratik kamuoyunun ilgisi büyük oldu.

grup yurtsever, baskıları protesto amacıyla, Bochum üniversitesi merkez binalarında açlık grevi başlatıldılar. Konuyla ilgili bildiri dağıtıldılar. Çğ gün devam eden açlık grevi eylemi, Alman demokratik kamuoyundan da büyük destek gördü.

Almanya-Stuttgart: 4 Ağustos günü "Stuttgarter Zeitung" gazetesi işgal edilerek, protesto metninin gazete yönetimi tarafından yayınlanması kabul edildikten sonra işgal eylemi sona erdirildi.

Almanya-Bielefeld: 5 Ağustos günü WDR (Batı Alman Radyosu) işgal edilerek baskıları kınayan bir protesto metni bırakıldı.

Almanya-Hannover: 5 Ağustos günü Eyalet Parlamentosu, kadın ve çocukların

Almanya-Köln: 6 Ağustos WDR binaları 50 kişilik bir ERNK kitlesi tarafından işgal edildi. Özellikle Köln'de yoğunlaştırılan Alman devletin'in baskı ve aramaları ve bu aramalar sırasında halka ait para ve eşyaya el konması, radyo ve televizyonun bu baskılarının borazanlığını yapması sert bir şekilde protesto edilerek, Kürdistan yurtseverlerinin bu ırkçı ve Türk sömürgeci faşizmine kan veren baskıların karşısına en sert direniş içinde olduğu vurgulandı.

Almanya-Bonn: 6 Ağustos: Almanya'nın en büyük işçi sendikaları konfederasyonu olan DGB merkez binası 70 kişinin üstündeki ERNK'li yurtseverlerce işgal edildi. İşgal eylemine katılan yurtseverler, sendika yöneticileriyle yaptıkları görüşmelerde, işçi sınıfı olarak kendi sorunları da olan Alman devletin'in, Türk sömürgeci faşizmiyle ortaklık halinde, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine ve Almanya'daki yurtsever Kürdistan kitleleri ve yasal derneklerine olan ırkçı ve faşizan baskılara karşı durması ve Kürdistan halkıyla dayanışmasını göstermesi istendi. İşçi temsilcileri, ERNK'li kitlelerin isteklerini anlayışla karşılayarak, yapılan baskılara karşı sessiz kalmayacaklarına söz verdiler. Bu büyük işgal eylemi, büyük yankı uyandırdı. Eylem alanına DPA (Alman Haber Ajansı), BBC gibi büyük haber ajansları ve bazı yerel gazetelerin muhabirleri geldiler. Eylem ve amacı, basına geniş olarak yansdı.

Almanya-Gießen: 7 Ağustos: Bürgerhaus gazete binasını işgal eden bir grup yurtsever gerçekleştirdikleri toplantı, yayınladıkları protesto metni ile eylemlerini başlatırla sonuçlandırdılar.

Almanya-Hamburg: 7 Ağustos: Kitlel olarak çeşitli düzeydeki gösteri, işgal ve toplantı eylemleriyle Alman devletin'in saldırılarını protesto eden yurtseverler "Morgenpost" gazete binasını işgal ettiler. Protestoları ve yurtseverlerin direniş kararlılığını ifade eden yaygın bildiri dağıtımını gerçekleştirdiler.

Almanya-Kiel: 7 Ağustos: ERNK taraftarı yurtseverlerin gerçekleştirdikleri protesto eylemleriyle, Alman devletin'in baskıları karşısında direniş kararlılıklarını sergilediler.

Yunanistan-Atna: 7 Ağustos, Lufthansa bürosu işgal edilerek, Alman devlet yetkililerine verilmek üzere bir protesto metni verildi.

İsveç-Stockholm: 7 Ağustos: Alman Konsolosluğu işgal edilerek, Elçilik yetkililerine bir protesto metni bırakıldı. Komplex SÄPO'nun, işgal eylemini engelleme çabası oluydu da, önceki komplosunun neye mal olduğunu bildiğinden, işgal eylemini gerçekleştiren yurtseverlerin kararlılığı karşısında geri adım atmak zorunda kaldı.

esirlerine zulmüne seyirci kalan Amnesty International (Uluslararası Af Örgütü) intutunu protesto ettiler ve af örgütünün işlevine uygun müdahalesini istediler. Af Örgütü'nün Amsterdam şubesi ve merkezi arasında tartışmalara yol açan bu durum, eylemi gerçekleştiren ERNK'li yurtseverlerin istemleri doğrultusunda çözüldü işgal sona erdirildi. Eylemci yurtseverler, sonucu "zafer" olarak değerlendirdiler.

Alman sonuca göre; Af Örgütü, yurtseverlerin kendilerine verilen iki protesto mektubunu almayı, baskıları protesto ile ilgili olanı Alman devletine, tutuklularla ilgili olanı da merkezlerine ileterek, yurtseverlerle uzun süreli diyaloga kabul ettiler. Bu doğrultuda 8 Ağustos günü Af Örgütü, yaptığı açıklamada: Türk devletin'in insan hakları konusundaki uygulamalarından utanç duyduğunu açıklarak protestoda bulundu.

Danimarka-Kopenhag: 4 Ağustos'ta 40 kişilik bir ERNK grubu, Alman Hava Yolları Lufthansa'nın bürosunu işgal etti. Yurtseverler, bir protesto mektubunun Alman Elçiliğine iletilmesine karşı çıkan ve yurtseverleri tutuklamaya çalışan Danimarka polisini bu tavrına karşı durdular. Binayı yakma tehdidi altında bulundular. Eylem yerine gelen Alman Elçisinin protesto mektubunu

Belçika-Lüttich: 5 Ağustos günü Alman Konsolosluğu 20 kişilik bir yurtsever grup tarafından işgal edilerek, Konsolosluğa bir protesto yazısı bırakıldı.

Almanya-B. Berlin: 4 Ağustos günü "taz" gazetesinin büroları 20 kişilik bir grup yurtsever tarafından işgal edilerek, Alman devletin'in doğrultusunda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini hedefleyen saldırıları ve "taz" gazetesinin bu saldırıları meşurlaştırarak ırkçı propagandaları protesto edildi.

Almanya-Frankfurt: 5 Ağustos günü 30 kişilik bir yurtsever grup tarafından "Hessen Radyosu" binası işgal edilerek, Alman devletin'in saldırılarını protesto edildi. Konuyla ilgili bildiri dağıtıldı.

Almanya-Saarbrücken: 3 Ağustos'ta, aralarında kadınların ve çocukların da bulunduğu 30 civarındaki ERNK kitlesi, "Saarland Radyosu" yayınevini işgal ederek, Alman devletin'in baskıları ve Kürdistan halkına ait 700.000 Mark ve eşyaların elkoyması protesto edildi. Radyo ve yetkilileri yurtseverlerin isteklerini yerine getirmek, protesto metni, yurtseverlerle yapılan bir röportaj, yerel gazete, radyo ve ARD televizyonunda yayımlandı.

Almanya-Bochum: 4 Ağustos günü aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu bir

ağırlıkta olduğu 70 kişilik bir yurtsever kitle tarafından işgal edilerek, Alman devletin'in baskılarını protesto eylemi gerçekleştirildi. Çğ saatın fazla süren protesto eyleminde, eyalet parlamenterleri, ERNK'li yurtseverlerle görüşerek protestolarını dinlemek zorunda kaldılar. Eylem, bir protesto metni bırakılarak, başarıyla sonuçlandı.

Almanya-Oldenburg: 5 Ağustos, bir yerel gazete binası işgal edilip protesto metni bırakılarak, Alman devletin'in saldırıları kınandı.

Hollanda-Amsterdam: 3 Ağustos: ERNK 1140 kişilik bir grup tarafından Alman Konsolosluğu işgal edilerek baskılara ve bu baskılara Kürdistan yurtseverlerinin karşı durması ve baskıları başa çıkarma kararlılığını dile getiren bir metin bırakılarak, eylem sonuçlandırıldı. Hollanda polisinin eylemi engelleme çabası sonuçsuz kaldı.

Belçika-Brüksel: 6 Ağustos, Amnesty International bürosu işgal edilerek, Alman devlet yetkililerine, baskılarını protesto eden bir yazı verilmek üzere, Af Örgütü yetkililerine verildi. Ayrıca Türk faşizminin Kürdistan halkı ve yurtsever tutuklulara insanlık onurunu hiçe sayan vahşetine ses çıkarmadıkları için örgüt kınandı. Ve bu vahşete karşı örgüt olarak durmaları istendi.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi - ERNK'nin 30 Temmuz ve 7 Ağustos Tarihlerinde Almanya'nın Başkenti Bonn'da Gerçekleştirdiği Basın Toplantılarında Alman Devletinin Saldırılarının İçyüzü ve ERNK'nin Kararlı Tutumu Bir Daha Sergilendi

İlk basın toplantısında, toplantıya katılan kalabalık gazete, radyo ve televizyon muhabirlerine Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesi hakkında bilgi verilerek, Türk sömürgeci faşizminin halkımıza karşı cinayettir ve Alman devletinin, Türk devletiyle işbirliği şöyle açıklandı:

12 Eylül 1980 tarihinden bu yana faşist Türk askeri cuntası, Kürdistan ve Türkiye halklarına ağır bir zulüm uygularken Alman hükümeti her alanda cuntanın en büyük destekçisi oldu. Uluslararası resmi kuruluşlarda en hayati konularda açık olarak cuntanın sözcülüğünü yaptı.

Daha sonra bunun somut örnekleri açıklandı: "Türk polisi ile içiçe çalışan Alman polisi 15 Ağustos 1986 günü Hamburg'ta bir komplo düzenledi. Tüm çaha ve sahte delillere rağmen bu komplo başa çıkamadı, yenilgiye uğratıldı. Ancak Alman polisi, yurtsever kitlemize yönelik anti-demokratik uygulamalarına devam etti. 1987 baharında Kürtlerin milli bayramları olan Newroz kutlama gecelerinde Alman polisi açık bir terör estirdi... Yurtsever kitlemize posta kutuları ile Türkçe-Kürtçe yazılmış sahte bilgiler itiraz eden mektuplar gönderdi. Bu tür uygulamalar Bayern eyaletinde halen devam etmektedir."

KURDISTAN KOMİTEE

27 Temmuz'da, tekrar daha yoğun başlatılan saldırı, evdernek aramalarını ve Türk faşist polisini aratacak Alman polislerinin terör uygulamalarını tek tek sıralayan ERNK sözcüsü, Alman polislerinin zorla gaspettiği Kürdistan Komitelerine ait "456 845 Alman Markı, 209.530 İsviçre Frankı, 2000 Fransız Frankı, 152 kalem altın, saat, bilezik" v.b. oluşan yurtseverlerden aidat ve bağış olarak toplanmış para ve eşyaların miktarını belirtmiştir.

ERNK sözcüsü, Alman hükümetinin Türk cuntası ile anlaşma temelinde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini engellemeye amacıyla yurtsever Kürdistan kütlesine yönelik anti-demokratik uygulamalarını cephe olarak protesto etmiş, gasp edilen para ve eşyaların iadesini istemiştir.

7 Ağustos'ta yapılan aralarında "AP, DPA, Reuter, WDR ve Hürriyet" in de

bulunduğu 19 basın, radyo ve televizyon muhabirinin katıldığı basın toplantısında ERNK sözcüsü Hüseyin Yıldırım, Türk sömürgeci faşizminin halkımıza ve öncü güçlerine yönelik özel savaş uygulamalarından ve bu sömürgeci-faşist vahşete Alman devletinin desteğinden örnekler sunmuştur: "Bu anti-demokratik uygulamaların arkasında NATO, CIA, MIT ve Alman Federal İstihbarat Örgütü vardır. Thyssen, Siemens, AEG, Krupp, MBH, Bayer vb. Alman tekelcilerinin yoldadır. Halkımızı sömürdüğü yetmiyor muş gibi, şimdi de Alman polisi halkımızın parasını gaspetmektedir." ERNK sözcüsü: "Alman hükümeti, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine, yurtsever halkımıza yönelik saldırılardan vazgeçmeli, zorla el koyduğu para ve dokümanlarımızı derhal geri vermelidir. Aksi halde, Kürdistan halkı tüm sömürü yollarını kapatmasını, sömürüleni ve gasp edileni zorla bir bir geri almasını bilecektir" diyerek ERNK'nin direnme kararlılığını göstermiştir.

Alman hükümet yetkililerinin terörizin suçlamasının altında, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini denetim altına alarak tasfiye etme emel ve kompleksunun yattığını açıklayan ERNK sözcüsü, "Her halkın kurtuluş hakkı gibi, Kürdistan halkının da kurtuluş talehinin kutsal bir talep olduğunu ve halkların kurtuluş talebine karşı çıkmanın insanlık suçu olduğunu" vurgulayarak, "tüm ilerici insanlığın Alman

in üstünde Kürdistanlı devrimci-yurtseverin yanısıra, Kürdistan halkı ve öncüleriyile dayanışma içinde olan Sosyalist Vatan Partisi, Alman Komünistler Birliği, Alman Halk Cephesi, Acilciler, Kurtuluş Yolu, SUH, FAU, HD-A (Alman örgütleri) dışında çok sayıda Alman demokratiyi de katıldı.

Çoşkun dayanışma, kararlılık ve büyük bir disiplin altında geçen miting, "Kahrolsun Sömürgeci Faşist Devleti ve Emperyalist Destekçileri", "Kahrolsun Türk Devletine Kan Veren Alman Devletinin Saldırı ve Provokasyonları", "Devrimci-Yurtsever Kararlılığımız ve Direnişimiz Her Provokasyonu Boşa Çıkarmaktadır", "Yaşasın Ulusal Kurtuluş Öncümüz PKK, Cephemizi ERNK ve Ordumuz ARGK!", "Yaşasın Halkların Devrimci Dayanışması" sloganları ile lanetlendi ve asılmaz kararlılık bir daha sergilendi.

Mitingte konuşan ERNK sözcüsü, kısaca Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin son durumu, Türk sömürgeciliğinin özel savaşını, Türk sömürgeciliği ve işbirlikçilerinin den kaynaqlanan saldırı ve provokasyonları açıkladıktan sonra, Alman devletinin son saldırılarının hakkında şunları söyledi: "PKK ne zaman Türk devletine büyük darbeler indirir miyse, emperyalist Avrupa devletleri yardımına koşmuşlardır. 1986'da İsviçre'deki Olof Palme komplosu ve 1987 Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin atılımına bağlı olarak Alman devletinin saldırıları buna birer örneklerdir. Halkımızın alın teri olan gasp edilen paramızı geri istiyoruz. Bir halkın malını gasp etmenin sorumluluğunu birkez daha en ciddi şekilde hatırlatıyoruz. Malımıza en büyük kararlılıkla sahip çıkacağımızı bir kez daha haykırıyoruz.

"Bunun yanısıra dokümanlarımızın da en kısa sürede iade edilmesini istiyoruz. Gecikmesi durumunda ve Avrupa'da Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi taraftarlarına gelebilecek her zarardan Alman hükümetinin sorumlu tutacağız.

İçimizde teröristlerin varlığına inandığı için bu uygulamaya karar verdik"ni söyleyen savcılığın bu iddiası büyük bir sahtekarlıktır. Açıkça, ezilen bir halkın mücadelesine karşı çıkmaktır. 40'n yakın yer aratan savcı ne elde etmiştir? Silah, top, roket, dinamit vb. ni mi yakalamış? Hadri meydan gösterson. Eğer bir yapılmıyorsa yapacakları ilk iş Kürdistan halkından özür dilemektir.

"Ancak haskılarının amacı açıktır. Yurtseverleri sindirir, Türkiye sol güçleri ve Kürt küçük-burjuva güçleri gibi PKK ve ERNK'yi denetlemeye ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini tasfiye etmektedir. Ama bunu becere-meyeceklerdir. Karşılıklı kararlı bir halk vardır. Bu haksız ve çirkin dayatmalarda bulunanlar, bunun sorumluluğuna da katlanmamalıdır."

Konuşmacının; "Polisin

baskılarına boyun eğecek miyiz? Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine bu nedenle desteğimizi kesecek miyiz? Tehdit ve sansajlardan korkacak mıyız?" sorularına coşkun ve kararlı kitle, isyan ateşi mitralyöz sesi, yılların kin ve öfkesi olan: "Hayır. PKK ile doğduk. PKK ile varız, PKK ile öleceğiz! Kahrolsun provokasyon, ölüm bile bizi yolumuzdan ayıramaz!" sloganları ile cevapladı.

"Ya ölüm ya Özgür bir Kürdistan" sloganları altında dayanışmacı Türkiye ve Alman örgüt sözcülerinin yaptığı konuşmalardan sonra, miting büyük bir başarıyla, disiplin içinde sonuçlandırıldı.

Hannover'de ERNK'li Yurtsever Kitle, Baskıları, Gerçekleştirikleri Kararlılık Yürüyüşü ile Protesto Ettiler

8 Ağustos Cumartesi gecesi Hannover'de gerçekleştirilen ARGK ile Dayanışma Gecesinde önce 1000'in üzerinde yurtsever ve büyük bir Alman demokrat kitlesi üç saatte fazla süren bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Yürüyüş boyunca saldırıları lanetleyen kitle, direniş ve dayanışma sloganlarıyla, konuşmalarla, dağıtılan ERNK, Feyka-Kürdistan bildirileriyle, her türlü saldırı ve provokasyonu açığa çıkarıp ve aşma gücünde olduklarını gösterdiler.

Basel'de ERNK'nin, Alman Devletinin Saldırılarını Protesto ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile Dayanışma Yürüyüşü ve Mitingi Yapıldı

8 Ağustos tarihinde gerçekleştirilen yürüyüşü 1200 elvarında yurtsever kitle ve kalabalık bir İsviçre demokrat grubu katıldı. Direniş ve dayanışma sloganlarıyla, ERNK bayrakları altında gerçekleştirilen görkemli kitle yürüyüşü, miting alanında yapılan konuşmalar ve dağıtılan bildirilerle sonuçlandırıldı.

Kurdistan Komite (31.7.87) ve Feyka-Kurdistan (5.8. ve 8.8.87), Dağıtıkları Bildiriler ve Yapıtları Açıklamalarda, Alman Polisinin Baskı ve Anti-Demokratik Uygulamalarını Protesto Ettiler

Alman devleti, "yasal derneklere sızmış bir grup şehir gerillası" uydurmasının arkasına geçerek, özellikle yasal dernek ve dernek yöneticilerinin evlerine baskın yapmaya, taciz etmeye ve eşyalarına el koymaya başladı. Bu baskıların bir hedefi de Feyka-Kurdistan'da (Federal Almanya) Yurtsever İşi-Kültür Birlikleri Federasyonu) Federasyon binasını basan Alman polisi önüne gelen her şeyi dağıtıp kıldığı gibi, aralarında halk türkülerinin olduğu kasetlere el koyacak kadar faşizan ve amaçlı davrandı. Amaç belli ve netti. Alman halkının demokratik gelenekleri içinde yasal ve meşru faaliyet yürüten Kürdistan yurtsever kültürel ve dayanışma derneklerini ka-

patmak, ulusal kurtuluş çalışmalarını önlemek ve bu yolla Türk sömürgeciliğine destek olmak.

Aneak, dernek yönetim ve kitleleri, yaptıkları açıklamaları, dağıttıkları bildiriler, gerçekleştirdikleri toplantı, protesto ve yürüyüş eylemleriyle, Alman devletinin bu saldırılarının kendilerini yıldırma-mayacağını ve sonuçsuz kalacağını sergilediler.

ERNK - Avrupa Temsilciliği 7.8.87 Tarihli Bildirisi ile Baskıları Protesto Etti ve ERNK'nin Kararlı Tutumunu Bir Daha Açıkladı

"Faşist Türk devletinin davranışlarına uyan Alman devleti, Kürdistan yurtseverlerine yönelik saldırıları Türk Milliyetle ortaklaşa yapmıştır.

Türk faşist sömürgeciliği, en fazla işbirliği olanaklarını Alman devletiyle bulmuştur. Türk burjuva basını ve Komünar gibi Türk sömürgeci-faşizminin işbirlikçileri, çarşaf çarşaf yalan, düzmece haberler ve ihbar raporlarıyla, bu saldırılara zemin hazırlamak istemişlerdir. ... Saldırıların, Türk sömürgeci ordusunun en fazla zorlandığı, halkımızın kutsal bağımsızlık sevinç düğün halklarına en fazla duyduğu bir dönemde gelişmesi tesadüf değildir.

Alman devleti, güneşi bulçukla sırtına yapmış, Ha-yah bir grup şerh getirilsi aldatmamasını. Almanya'daki 400.000'e yakın yurtsever Kürt kütlesine karşı saldırıya geçerek yapmak istiyor. Kürdistan halkı ve öncüsü PKK ile ERNK'yi terörist imajıyla damgalayarak, Türk faşizmine kan vermek istiyor. Kıscası Alman devleti, Hitler faşizmini gölgede bırakan canice planlar içindedir.

Demokrat Alman halkı, Alman devletinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı faşist Türk sömürgeciliği ile işbirliğine ve sizleri buna alet etmesine karşı durmalısınız

Türk sömürgeci-faşist devleti, halkımıza karşı özel yıkım savaşını başlatmıştır. NATO'nun ikinci büyük ordusu olan Türk ordusunun bir milyonluk mevcudundan yarısı Kürdistan'da konuşlanmıştır. Türk ordusu, Vietnam ve Nikaragua'da denenen Kontra birliklerini oluşturmuştur. Bunlar yetmiyor muş gibi, halkımızı birbirine karşı silahlandırmış, çete ordusunu örgütlemiştir. Faşist sömürgeci Türk ordusu, kontralar ve çetelerle birlikte halkımızı katletmekte, köyleri yakmakta, alanları boşaltmakta ve halkımızı göçe zorlamaktadır. Türk sömürgeci devleti, şimdi de Kürdistan için ayrı anayasa, ayrı ceza kanunları, özel ordu ve Genel Valilik oluşturmuş, ve paralı askerlikle çete ordusunu genişletmektedir. Türk ordusu, üç yıldır aralıksız operasyonlarla halkımıza karşı bir imha savaşı yürütüyor. Bu savaşta uçak, helikopter, tank ve top kullanıyor. 1986 Ağustos ve 1987 Mart'ta dünyanın gözleri önünde onlarca savaş

uçayıyla Kurt köylerini bombaladı

Türk faşist sömürgeciliği, Kürdistan halkına açtığı bu yıkım savaşında en büyük desteği, NATO'lu dostlarından, özellikle de Alman devletinden görüyor. Alman devleti, Türk ordusunu silahlandırıyor, kredi veriyor, eğitiyor 1983'ten beri katliam birlikleri olan Türk konuralarını, Alman GS-9 birlikleri eğitiyor. Alman devletinin desteği ile Kürt halkı ve derinimleri katlediliyor.

Alman devleti, televizyon ve basını vasıtasıyla, Türk faşizminin cinayetlerini destekliyor, borazanlığını yapıyor. Faşist Türk basını, Alman devletinin hükümetini övüyor. Türk MİT'i Bonn'da ve diğer Alman şehirlerinde, Alman polisini yetkileriyle cirit atıyor, cinayetler işliyor.

Demokrat Alman komşusu!

Alman devleti, verdiğimiz vergilerle faşist-sömürgeci Türk devletine kan veriyor, Kürdistan halkına yaptığı cinayetlerine ortak oluyor. Alman devleti, demokrat kısıp alından, yasalarını ve insan haklarını çiğniyor. Alman demokratları! Alman devletinin faşist uygulamaları, senin de demokratik haklarını ve geleceğine tecavüzüdür. Faşizmden en büyük zararı sen çektin. Olunaklarınla Türk faşizminin donatılmasına ve Kürt halkını katledilmesine yol verme. Alman devletinin son saldırıları, bir insanlık suçu ve Kürt halkının kutsal haklarına yönelmiş bir tecavüzdür.

Belçika Sosyalist Partisinin Avrupa Parlamentosu üyelerinden "Raymonde Dury", 06.07.1987 tarihinde Avrupa Parlamentosuna, Türk faşist sömürgeciliğine karşı Kürt halkı, mücadelesi ve tutuklularla dayanışmanın geliştirilmesi için bir karar önergesi verdi

Raymonde Dury'nin karar önergesi şu maddelerden oluştu: Türk devletinin Kürdistan hapisanelerindeki politik tutuklulara karşı geliştirdiği imha uygulamalarının protestosu hakkında,

A) Türk devletinin Kürdistan politik tutukluları üzerindeki imha uygulamalarını dikkate almak,

B) İmha uygulamalarının Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesine paralel olarak şiddetlendiğini dikkate almak,

C) Türk devletinin Kürt halkına karşı uyguladığı sürgünler, katliamlar ve askeri operasyonlara bir de tutukluların katledilmesi eklenmiştir. Bu durumun dikkate alınması,

D) 100 tutuklunun Adana cezaevi vb. 'lerinden Eskişehir, Diyarbakır özel tip cezaevlerine nakledildiğini dikkate almak,

E) Kürt yurtsever Mehmet KALKAN'ın katledildiğini dikkate almak.

Avrupa Parlamentosu:

1. Eskişehir ve Diyarbakır hapisanelerinde tutukluların, uygulamalara karşı başlattıkları açık grevini desteklemelidir.

2. İnsan haklarına saygı gösterilmesi için Bakanlık Konseyinin politik düzeyde bir toplantı yapıp, müdahalesi istenmelidir.

3. Askeri yardımların kesilmesi için, Bakanlık Konseyi diğer üye ülkelerle birlikte politik düzeyde bir toplantı gerçekleştirilmelidir.

4. Bir delegasyon belirlenip, hapisanelerde yerinde incelemeler yapmaları için görevlendirilmelidir.

5. Başkandan, başkonuşu karar önergesinin Bakanlık Konseyinin politik bölümüne ve üye ülkelere havale edilmesini istemektedir.

Bu saldırıların ve Türk sömürgeci faşizminin karşısında durmalısın; Kürdistan halkı ve öncüsüyle dayanışmanı sergilemen senin demokratik ve insanlık görevidir.

Alman devline!

Kürdistan yurtsever derneklerine yaptığın saldırılar ve sergilediğin vahşet, tekel çıkarları için Kürdistan halkına karşı Türk faşizmiyle yaptığın işbirliğinin somut bir kanıtıdır. Bu, halkımızın haklarına tecavüz ve suyaştır. El koyduğün para, Kürdistan halkından zorla gaspettiğin paradır. Unutma ki, bu hükümetini ve seni alkışlayacak olan yalnızca faşist Kenan Evren, Turgut Özal ve Kürt işbirlikçileridir.

Halkımız ve öncüler, haklarını yapılan hiçbir tecavüzü karşılıksız bırakmamıştır. Halkımız, başka halkların yasalarını saygıdır. Ama kendi haklarının meşruluk ve kutsallığını da temel alır. Kürdistan halkı, kendine ait olan herşeyi zorla almasını bilir ve halkımız, faşist Türk sömürgeciliğine kan verenleri asla unutmaz. Terörist, sayılı Kürdistan halkı ve öncüsü PKK, ERNK, ARGK değil, faşist Türk devleti ve onu destekleyenlerdir.

Halkımız kutsal ulusal bağımsızlık savaşına yönelen her kumploya aşacak güç ve bilinçtedir. Daha önceleri halkımıza ve öncüsüne MİT, CIA, SAPO komplosu ile Olof Palme cinayeti yüklenmek istendi. Ama aklanıp ve kazanan PKK ve Kürdistan halkı, kaybeden İsviçre devleti ve Türk sömür-

geciliği oldu.

Alman devleti, Alman halkını da bu çirkin oyunlara ve cinayetlere ortak etmek istemektedir. Anlaşılan Alman devleti 1870-1914, 1930-45'lerden ders almamış görünüyör. Aynı çirkin ve insanlık dışı oyunun tekrarı oynamak istiyor. Ama bu defa, Türk faşizmine destek verenler şunu asla unutmasınlar: Hem verdikleri bu destekle tarih önünde mahkûm olacaklar ve hem de bu desteğin getireceği risklere katlanmak zorunda kalacaklardır. Bu nedenle de Al-

man devleti, gerici baskılarına derhal son vermeli, Kürdistan halkından zorla gaspettiğini derhal iade etmeli, televizyon ve basın yoluyla başlatılmışırkçiteşhir ve yalanpropagandalarına da aynı şekilde derhal son vermeli.

Kürdistan halkı, öncüsü PKK ve ERNK ile kaynaşmış çekitten bir duvardır. Bu duvarı hiçbir provokasyon delemmez. Kürdistan bağımsızlık davası; demokrasinin, sosyalizmin, insanlığın davasıdır.

Her bir Kürdistanlı, birer diremiş kaleci olarak, bu gerici

ve çirkin saldırıların karşısında duracak, ulusal kurtuluş mevizlerini genişletecektir. Hiçbir güç bizi bir adım geri letemez.

— Yaşasın Kürdistan halkının sayılı ve kutsal ulusal bağımsızlık savaşı!

— Yaşasın Kürdistan halkının sayılı direniş öncüsü PKK!

— PKK ile varız, PKK ile yavaşayacağız, PKK ile öleceğiz!

— Kahrolsun sömürgeci-faşist Türk devleti ve ona kan verenler!

ERNK Avrupa Temsilciliği
7 Ağustos 1987

Cephemiz ERNK, Ordumuz ARGK'nin Yanındayız

tında birleşerek daha güçlü örgütlenme sürecine girmiş bulunmaktadırlar.

Bizler, ERNK taraftarları olarak Hollanda'nın Arnhem şehrinde yaptığımız yürüyüş eylemi ile, TC tarafından, Avrupa'nın çeşitli alanlarında yurtsever Kürdistanlılara, cephemiz ERNK'nin kitlesine karşı yürütülen saldırı, ev baskınları, ajanlık teklif etmeleri ve "modern köy korucularının" (vatan hainlerinin polisle işbirliği) "halkımız ve ulusal kurtuluş savaşımız üzerindeki uygulamalarını; protesto ettik; cephemiz ERNK, ordumuz ARGK'nin yanında olduğumuzu, gerçekleştirdiğimiz eylemle kanıtlamaya çalıştık.

Yürüyüş kortejinin en önünde üç Cephe bayrağı taşınırken, Cephe bayraklarını arkasında Ulusal Önderimiz Serok Apo'nun resmi dalgalanıyordu. Serok Apo'nun resmi arkasında "Yaşasın ERNK" pankartı, onun arkasında Halk Kurtuluş Ordumuzun büyük komutanlarından Mahsum KORKMAZ yoldaşın posteri, yine "Ya-

şasın PKK", "Mazlum, Kemal, Hayri, Halk Savaşı Yolunda İleri" pankartları ve halkımıza yöneltilen saldırıları kınayan pankart ve flamlar taşındı. Türkçe ve Hollandaca bildiriler yürüyüş öncesi ve yürüyüş günü boyunca bir şekilde dağıtılarak, TK' ve onun ortakları kınıp teşhir-tecrit edildiler. Yine yürüyüş boyunca "Bijf Serok Apo", "Bijf PKK, ERNK, ARGK", "Partimize uzanan elleri kıracağız", "Vur gerileri vur. Kürdistan'ı kur", "Bijf Serzewebün, himre kedxwar!" ve dayanışmayı içeren (Hollandalılara yönelik) sloganlar gür ve coşkulu bir şekilde atıldı. 1.5 saat yürüdüktan sonra, toplanma alanında ERNK bayrağı göklerle çekilerek saygı duruşunda bulunuldu. Yürüyüşün anlam ve önemini belirtildiği konuşmalar yapıldıktan sonra, hep birlikte Cepheye bağlılık andı okundu. "Apo Hatê Hilwanê" oyunu nyanarak ve "Bijf Serok Apo" sloganı pespeşe güçlü bir şekilde atılarak yürüyüş eylemi sonuçlandırıldı.

Hollanda ERNK taraftarları

ERNK - Avrupa Temsilciliği Kopenhag'da Bir Basın Toplantısı Yaptı

na geçit verilmiyor. Gerilla kuvvetlerimiz eylemlerinde Kürdistan'daki Türk sömürgeciliğinin askeri, siyasi, ekonomik varlığını hedefliyor."

Açıklamada son eylemlerin bilançosu verildikten sonra, milis-çeteciliğin tanımını yapılarak, bunlara yönelmenin meşruluğu açıklandı. Bu konuda şunlar belirtildi: "Milis çetecilik, silahlandırılmış sivil karşı-devrimci bir örgütlenmedir. Bu sivil-çetecilik, aynı zamanda köylülerimize saldırmakta, tehditler savurmaktadır. Türk askeri ile birlikte operasyon yapmakta, halk üzerinde estirilen teröre yardımcı olmaktadır. Baştan beri hareketimiz milis-çeteciliği, Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'daki askeri varlığının bir parçası olarak görmüş ve yönelmiştir. Bununla birlikte, aynı zamanda silahını götürüp devlete teslim etmiş, görevini bırakmıştır. Bunda ısrar

edenlere ise, savaşın doğası gereği ve halkın istemi sonucu farklı yöntemler kullanılmıştır."

Mücadelemizin genel dışı ve önümüzdeki dönem gelişmeleri için şunlar belirtildi: "Önümüzdeki dönemde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, askeri, siyasi her düzeyde boyutlanacaktır. Cephemiz ERNK'nin Genel Başkanı A. ÜCALAN yoldaşın belirttiği 'Her şey bir parça özgür vatan toprağı için' sloganı hedefimizdir. Türk sömürgeciliğini topraklarımızdan söküp atmak için meşru haklarımızı kullanacak, her türlü mücadele biçimlerini uygulayacağız."

Basın toplantısı, uluslararası basına çeşitli düzeylerde yansdı. İskandinavya ülkelerinde gazete, radyo ve televizyonlar toplantıya geniş yer verdiler. Bu ülkelerdeki yabancı dilde yayın yapan Türkçe, Arapça vb.- radyolar, toplantıyı ayrıntılı olarak dileler

22 Temmuz 1987 günü Danimarka'nın başkenti Kopenhag'da bir basın toplantısı düzenlendi. 15 basın mensubunun katıldığı toplantı, uluslararası basın merkezinde yapıldı. Toplantıda haber ajansları, radyo ve gazeteciler hazır bulundular.

ERNK - Avrupa Temsilciliği adına düzenlenen basın toplantısında, Kürdistan'da gerilla savaşının ulaştığı düzey, son eylemler ve Türk sömürgeciliğinin içine girmiş olduğu çıkmaz hakkında açıklama yapıldı.

ERNK - Avrupa Temsilciliğinin açıklamasında, mevcut durum şöyle açıklandı: "Direniş mücadelemiz son aylarda Kürdistan'ın tüm bölgelerine yayıldı. Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu - ARGK'nin gerilla birlikleri 4 hafta içinde, çeşitli çapta, 100'ün üzerinde eylem gerçekleştirdi. Stratejik dağılık bölgelerde gerillaların denetimi artarken, Türk ordusu-

Dişarbakır zindanlarından çıkan bir direnişçinin gazetemize ulaştırdığı mektubu olduğu gibi yayınlamayı, zindan şehitlerinin anılarını duyduğumuzu saygının bir gereği olarak kabul ediyoruz.

Rızgari'ye Açık Mektup

N. Kêzer

Derginizin Mayıs '87 sayısında "PKK Hem Suçlu, Hem Güçlü" başlığı altında yazılan yazıyı ibretle okudum ve irkildim. Kutsal değerlere, hem de insanlığın en soylu değerlerine insanlar bu denli soysuzca yaklaşabilir mi? Bu düşmanlık neden? Türk burjuvazisi bile PKK ve Dişarbakır zindanlarının bir bütün olduğunu çoğu yönüyle kabul etmek zorunda kalırken, üstelik milliyetçilik pozuyla bu gerçeğe saldıranın izahı çok zordur.

Tarihe malolmuş ve ulusal kurtuluş mücadelesinde sürekliliği öncü misyonunu koruyan PKK zindan direnişçiliği ve direniş abideleri vardır. Bunlara tarih ve toplum değer biçmiştir. Bunu inkar etmeye kimsenin gücü yetmez. Gel gör ki, siz Rızgari'ci bayların tarihe ve gerçeğe meydan okuyan, baştan sona düşmanlık ve kin kokan çarpıtmalarınıza şaşmamak mümkün değil.

Ben, PKK'nın zindan direnişlerinin bir tanığıyım. Sizlerin de zindanlardaki durumunuza baştan aşağı biliyorum. Bunun sorumluluğuyla bazı açıklamaları yapmayı insan onuru için zorunlu görüyorum.

Birincisi Zindanda kalmak, devrimci olmak için yeterli midir? Devrimci ve yurtseverlerin yanısıra adı katiller, esrareşerler, rüşvetçi ve talancı ağalarla, sahte milliyetçiler de kalmaktadır. Bunun değerlendirilmesini yapmak gerekiyor mu? Herkes gibi, siz "Rızgari'ci baylar" zindanda kalışının bir muhasebesini yapmak zorunda değil misiniz? Arkanızda nasıl bir miras bırakınız? Mahkemelerdeki durumunuz neydi? 1980'den başlayalım. Bu yılın ortalarında PKK "tutukluları idareye karşı asgari müstereklerde birleştirme çalışması yürüttü. Sizin tavrınız ne oldu? Birlik ve ortak tavırdan kaçmak için bukelamun gibi dolaylı yollara başvurdunuz. Arkasından 5. Nolu askeri cezaevinde bunun meyvelerini toplamaya kalkıştınız. Savaş esirleri kendi temsilcilerini seçerken, zindan faşist idaresinin Rusen Aslan'ı temsilci olarak göstermesini nasıl değerlendirdirirsiniz? Eğer, sizler Biz 1981'de PKK direnirken biz koğuşlarda keyfimize baktık, faşist idarenin kuralına uyduk, istiklal marşını en iyi okuduk. 1981, 82, 83, 84 direnişlerinde PKK onurumuzu kurtarmak için onlara şehit verdi. Biz örgüt olduğumuzu inkar ederken, PKK mahkemelerde Kürdistan devrimini savundu ve korudu" deseydiniz, özeleştiriyorlardı diye sizleri alkışlardı. Ama hiç de onurlu bir yol tutmadığınızı gö-

rüyoruz.

İkincisi Derginizde "Kemal PİR tutuklanıp Dişarbakır hapishanesine getirildiğinde ilk kez Rızgari'ci arkadaşların yanında kalmıştır" diyerek, hem kendinize paye çıkarıyor, hem de sinsi bir plan kuruyorsunuz. Kemal PİR'in yanında kalmak bir insan için onurdur. Ancak, insanların bu onura layık olması gerekir. Ama sizler bu onura layık olmadınız. Sizin yanınızda öзде herkes birdi. Şerafettin Kaya, eli yüzlerce devrimci ve yurtseverin kanına bulaşmış M. Celal Bucak'la beraber kaldı. Ardından Keşke daha önce tanışsaydım, ne iyi insandı" türünden methiyeler dizedi. Ajanların, uşakların koğuşu olan 38. koğuş sorumluluğu yardımçılığını almanızı nasıl izah edeceksiniz?

Üçüncüsü, "12 Eylül öncesi ve sonrası yüzlerce PKK'nın sömürgeci mahkemelerdeki savunmalarını arkadaşlarınızın yüklenmiştir" diyorsunuz. Buradan yola çıkarak devrimci olduğunuzun aklınıza ispatlamaya çalışıyorsunuz. Utanmazlığın bu kadarına da pes. Dişarbakır vd. yerlerde yüzlerce tüccar avukat vardır. Bunların bir kısmı da doğruca faşist mahkemelerle işbirliği halindedir. Halk tarlasını, evini, inegini satar, bu tüccar avukatlara yedirir. Bunlar doğrudan halkı soyarlar. Sizler ise gıdıklayarak ve sevekle soydunuz. Ama haydan gelen huya gider diyeceksiniz. **Banker Kastelli'ye kaptırılan paraların miktarı ve kaynağını açıklayacak gücünüz var mıdır?** Yüz astarlaşığına göre, herhalde piyangodan çıktı diyeceksiniz.

Dördüncüsü: Kasım, Aralık 80-Ocak '81 döneminde faşist idarenin kuralı adı altında insanlık onuru ile bağdaşmayan dayatmalarına karşı PKK direnme kararı aldı ve direndi. Bu doğrultuda bütün cezaevi kitlesine çağrı yaptı. Sizin bu kutsal çağrıya cevabınız ne oldu, "Direnmek cinayettir". "Nasıl olsa PKK diremiyor, onların alacakları haklardan biz de yararlanıyoruz" soysuz tilki kurnazlığı içinde olan sizler değil miydiniz? 1981'de PKK yüzlerce sempatiçisiyle hücrelerde direnirken idarenin bütün kuralına uyarak, koğuşun (1 Nolu) en rezil yaşamını sergileyen sizler değil miydiniz? Direnmek için "Köprüden geçene kadar ayağı dayı diyelim" felsefesini geliştiren siz değil miydiniz? Ya o avukatlık "kültürünüzü" rağmen birakalım devrimciyi, sokak insanlarını bile geride bırakan lümpen konuşmalarınız ve yaşamınız, 1981-82'de faşizmin geliştirdiği ve

Avrupa'da "Demokrat Türkiye" gazetesi tarafından yayımlanmış "apolitik robot yaşamı felsefesi" değil miydi? Elinizde kocaman dergi olanaklarınız var. Biraz bu yaşam ve felsefenizi anlatınız.

"Hapishanede kitlemiz yok. PKK'nın kitlesi var. Direnmek ona düşer" diyerek devrimci sorumluluktan kaçan M. Kotan, bu sözlerine sahip çıkmalıdır. Bu ordusuz generaller, bir devrimcinin, düşünce ve yaşamıyla bireysel olarak da bir örgüt gibi davranmak zorunda olduğunu ve her yerde direnmesi gerektiğini bilmez değiller. Üstelik bunlar, güya önderlerdir. Ama Rızgari'ci önderler (!) önderliğe o denli kendilerini kaptırmışlardır ki, ölümleriyle dünyanın yıkılacağını sanıyorlar. Ama bunu da unutmazlar, herkes ölmesini beceremez. Ölüm, hele devrimci bir ölüm, soyluluk ve ölümsüzlüktür. Onursuz bir yaşam yerine, erken gelen ölüm her zaman yaygındır. Devrimci ölüm direniştir. Rızgari'ci baylar bilmeli ki, bu ideoloji, inanç ve mertlik sorunudur. Bize de, hadi oradan kart kazlar demek düşer.

Beşincisi: Rızgari, zindan direnişini ve gerçeğini tersyüz etmeye devam ediyor. "Dişarbakır Askeri Hapishanesinde 1984 Ocak direnişinden sonra PKK'nın sektör ve dar grupçu tavırlarına karşı, diğer bazı siyasetler bir cephe oluşturmak istemişlerdi. Böylesine bir cepheleşme her şeyden önce düşmanın işine yarayacaktı. O günlerde hapishanede olup da direnişe katılanlar, özellikle PKK'nın hapishanede yöneticileri, böyle bir girişimi büyük bir çaba ve ıktı yoluyla Rızgari'ci arkadaşlarımızın önderliklerini bilirler" belirlemesi bu yalanlardan bir tanesidir. Gerçek şudur, PKK, bütün hapishane kitlesine çağrı yaptı. Direnmeleri için Rızgari'ci baylar ve diğer reformist güçler Apocularının oyununa gelmeyin", "Apocular, hapishanede direnerek katliam yaratmak istiyorlar", "Şimdi yaşayalım, yarın hapisten çıkınca tekrar devrimcilik yaparız" teslimiyetçi sloganları atıldılar. PKK'ye karşı bir cephe oluştu. Ama bu cephe, direniş karşı teslimiyetçesiydi. Rızgari, bu sonuncunun içindeydi. Kazanan direniş oldu. Ardından Rızgari'ci grup PKK direnişçilerinin peşine takıldı. Gerçek olan şuydu; Rızgari grubu 1983'e kadar insan olduğunu bile unutmuştu. Onlara insan olduklarını hatırlatan PKK'nın direnişleri ve şehitleri oldu. Çünkü, insanca yaşamın sınırlı olanakları, hatta bireysel bile

olsa direnebilme ve yaşamı hatırlama gücü tümüyle PKK kitlesinin, direnmesinin eseri oldu. Rızgari, "tüm hapishane direnmesi PKK'ye çıkarılıyor" sözleriyle, gerçeğe tahammül süzlüğünü gösteriyor. Yarası olan gıcunur.

Zindanda sömürgecilerin temel işkence ve çökertme yöntemlerinden biri de yemektir. Çoğu kez günlerce yemek verilmez, verilen de 20-30 kişiye bir tas yemek oluyordu. Rusen Aslan, 18 yaşında bir PKK sempatiçisi olan Kemal Dalgıç'a "Herkes bir kepece ver, ama DDKD'lilere bir kaşık ver" diyerek içerde provokasyon ortamı yaratmak istedi. Ancak önlendi. Bu ve aktarılabilecek yüzlerce örnek farklı gruplar arasında olay çıkarmak. Rızgari'cilerin mesleği idi.

Altıncısı: Gelelim kadınlar koğuşuna. Dişarbakır zindanları, kadınların onurlu direnişine de sahne oldu. Bu onur da PKK'nın damgasını taşıyor. PKK kitlesi bir harekettir. Her yerde binlerle temsil ediliyor. Halkın toplumsal yansıması, ulusal kurtuluş ortamında kendini gösterecektir. İhanetler de gelişecektir. Direnmenin olduğu yerde ihanet de olacaktır. Bir örgüt ihanete ve ihanetçiye değil, direnme ve direnişçiye sahip çıkar. Sorun, bunu ideolojik, politik, örgütsel olarak tanımlamak. Hiçbir zaman Rızgari'ci bayların zindan direnişçileriyle kıyaslayacak bir yaklaşım içinde olunamaz. Bunlar onların gölgesi ile kıyaslanamaz. Ş. Kaya kendi sözleriyle "onlar peygamber, biz hayvandık" belirlemesinde bu kıyasın olanaksızlığını dile getirdi. Ama sizleri, Şahin Donmez ve Yıldırım Merkit'le kıyaslayabilir. Kesinlikle onların mesleğini sürdürüyorsunuz. Onların dışardaki izdüşümlerini, üstelik, faşist sömürgeci onay muhürünü köşeleşmiş derinizin altında gizlediğiniz için daha da tehlikeli oluyorsunuz.

Kadınlar koğuşunda Rızgari davasından yatan "Remziye Selçuk" un polisle çalıştığı mahkemede ortaya çıkıyor. Tutanaklara geçti. Gazeteciler bile bu durumu yazdılar. Hapishane müdürü Lütfü Günel in özel izniyle Rusen Aslan, Remziye Selçuk'la görüşmelerini nasıl izah edecek? Peki, birçok bayanı tutuklatan ve kadın koğuşunda resmi muhbirlik yapan "Leyla Akbaş" a sahip çıkma nasıl izah edilecektir? 25 Şubat 1981'de kadınlar koğuşundaki direnme sloganlarını, faşist marşları söyleyerek bastırma hünerlerini nasıl açıklayacak Rızgari'ci baylar?

Yedincisi: Rızgari'ci baylar, hapishane yaşamalarını onurlu gösterme gayretini boşuna sergiliyorlar. Çünkü, bu er meydanında onları herkes tarafından biliyor. PKK'nın direniş ışığı, kör yarasaları suçüstü yakalıyor.

Rızgari, üzerindeki şu tohumları kaldırmalıdır. 1. Mahkemelerde neden siyasal savunma yapmadınız? Neden sadece bir dergi hareketi olduğunuzu, siyasal örgüt olduğunuzu belirttiniz? Bu teslimiyet değil miydi? Demagoji ve çarpıtma yerine mertçe mahkeme "savunmalarınızı" açıklasınız daha iyi olmaz mı? Bunu bekliyoruz. 2. Hapisten nasıl salındınız? Fazla meraklısı değiliz. Ama 1-KDP ile Türk sömürgeciliğinin 1985 te ciddi temasları oldu. Türk sömürgeciliği PKK ve ERNK'ye karşı teslimiyetçi cepheyi destekledi, kan verdi. Şimdi gerçekleştirdiğiniz bir pratik var. Belki de habercinin olmadan, sizler aldatılarak bu ihanet çemberine dahil oldunuz. Bu konuda daha ıktı olmalısınız.

Gelelim, diğer bazı zehir saçan suçlamalarınıza. PKK'nın "elindeki kadrolar heder olmuş, yeni kadrolara ihtiyacı var, bunun için devrimcilere yönelen şiddet ve provokasyonla örgütlenmek istiyor" diyorsunuz. Bu çok komik ve bayağı bir suçlama. Yıllardır aynı türküyü tekrarlıyorsunuz. Bir devrimci şehit düştüğünde sevinçten göbek atıyorsunuz. PKK'nın ERNK ve AKGK'de ifadesini bulan kitle gücünü görünce de kininizden pathyori ve bu tür zehirleri döküyorsunuz. Hiç endişelenmeyin. PKK, milyonlarla ifade ediyor. Doğru ideoloji, politika, çekilken Bolşevik örgüt ve pratik üretiyor. Her şehit düşenin yerine yüzler kalkıyor. Kürdistan toprağı hareketlidir. Sizler gibi, özü ölmüş odun tohumları artık yeşeremez. Bir halk öldürülerek tüketilemez. Ne zaman Kürdistan halkı ölse PKK kadrosuz kalır. Bunu ne siz ne de faşist sömürgeciler tadamayacakları ERNK, bütün yurtseverleri bilinçlendirme, birleştirme hareketidir. Bugün bilinçlenen, kan veren ve savasın, bu halktır.

Ya Rızgari'nin "anti-sömürgeci mücadele içinde olma" saçma iddiası ve "PKK'nın Rızgari'yi yoldan ayıramayacağı" iddiası? Rızgari'nin anti-sömürgeci olduğu ne denli yalansa PKK'nın "Rızgari'yi işbirlikçilik yoldan ayıramayacağı" o kadar doğrudur. Bölgenin kadar batak, lıg yürümekte serbersiniz. Ama anti-sömürgeci olduğunuzu iddia etmeyin. Kendiniz "bir siyasal örgüt değili-

Devrim 22. sayfa

BİR DAHA SINIFTA KALMAMAK İÇİN, PARTİ YARATILMALIDIR!

Yurtseverlerin
Kaleminden
Kürdistan
Ulusal Kurtuluş Savaşı

12 Eylül sonrası Türkiye "sol"unun başarılı bir sınav vermediğini artık herkes bilmektedir. Bu sınıfta kalmaya, üyelerde ve kadrolarda yarattığı yenilgi psikolojisi de eklenece, var olan örgütleri yaşayamaz hale getirmiştir. "Sol"un büyük bir kesiminin, içine girmiş olduğu bu durumdan çıkıp kendini toparlayacağı sanılırken, beklenilen şekilde devam eden bir suskunluk meydana geldi. Diğer taraftan, kendilerini Kürdistan halkının öncülerini ilan eden "Özgürlük Yolu", "Peşeng", "KUK", "Rızgari" vb. Kürt örgütleri, öзде yalnızca Kemalizmin öncüleri oldukları açığı çıkı. Bu kısa yazımda -Kürt örgütleri üzerindeki değer-

lendirmemi bir başka yazıya bırakıp -Türk örgütleri üzerinde duracağım.

Evet, suskunluk durağında kahve içen Türkiye solu, 1983 seçimleri gündeme gelince -kerhen de olsa- suskunluğu bozup "görüş" bildirmeye başladı.

"Halkımız faşist cuntaya evet dedi" (1983 seçimi)

Bir de buna 1984-1985-1986 yılları eklenecek, adına yalnızca ve yalnızca komedi denilecek değerlendirmeler peşi sıra dizildi. Hepsini yazmaya gerek yok. İşte birkaçı:

"Demokrasi için SO-DEP'e, DYP'ye ve KP'ye oy ver!"

"1984 seçimleri demokrasi güçlerinin zaferiyle sonuçlandı."

"Faşizm çözüldü."

"Şu, cunta partisi: bu da, anti-tekelelerin partisi oldu."

"Biz Kürtlerin haklarını savunuyoruz, ama bu hakların kazanılması için savaşım yürüten PKK'ye ve eylemlerine karşıyız."

"Biz demokrasi ve barış istiyoruz, ama NATO'dan çıkalmı demiyoruz."

Tüm Yurtseverlere ve Demokratik Komuoyuna

Avrupa emperyalist çevreleri, Türk devletinin istediğine uyarak yurtseverler üzerinde polis baskısını arttırdılar. Nedenleri belli olan bu baskılardan biri de bana karşı olan Benim şahsımda, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi ERNK ve öncüsü PKK'ye saldırılmak istendi. Anlatacağım olay şu.

25. 6. 1987 tarihinde andan mahkemeye çağırıldım. Bana durmadan Parti hakkında sorular sordular. Muameleleri anlatamayacağım kadar kötü idi. Peşimi bırakmadılar. 27.1987 tarihinde tekrar mahkemeye gitmem isteniyordu. Beni, sorgusuz sualsiz bir odaya kapadılar. Birkaç saat sonra aldılar. Yine durmadan Parti hakkında soru sormaya başladılar. Başta olumlu cevaplar vermeye çalıştım. Polis bir ara gitti.

Tercüman TC'uşağı idi. Bu defa o, soru sormaya başladı. Niyetini anlamıştım. Türk devletinin katliam tarihini anlattım. Kızardı bozardı, "Hürriyet" gazetesini getirerek, "Bak Pınarcık ta katliam yaptınız" dedi. Ben eylemi anlattım. Yaka paça olduk. Polis geldi bizi ayırdı. O, "Çocuk çocuk emeden herkesi öldürüyorsunuz" deyince, ben de "Asıl katliamcı sizlersiniz" dedim. "Çeteler bir devrimcinin ölümlü karşılığında 2 milyon alırken ses çıkarmıyordunuz, ama devrimciler vurunca katliam

diye bağırıyorsunuz, artık kimseyi aldatamayacaksınız" dedim.

Bunun üzerine acz içinde kaldı. Anlamadığım şeylerle yalanlar uydurarak arada bir PKK vb. şeyler diyerek polis bana karşı kızdı. Polis üstümü aradı. 10 adet ARGK-Geceleri bileli buldular. Daha da kudurganlaştılar. Tehdit ettiler. "Uçağa bindirir, geri yollarız" tehditinde bulundular. Direndim ve bütün hakaretlerine tazlasıyla cevap verdim. Daha sonra evimi aradılar. Üzerine ERNK bağış kutusu yaptığım, içinde bu amaçla toplanmış para bulunan bir kumbara buldular. Evde yasak olmayan ERNK bildiri ve afişleri de vardı. Biletleri yırttılar. Tekrar tehditlere başladılar. Eğer, "PKK"lilerin adını vermezsen seni İstanbul İkinci Şubeye teslim edeceğiz" tehditini sık sık tekrarladılar. Ben yılmayınca geri adım atmak zorunda kaldılar.

Avrupa demokrasisi buydu. Amaç belliydi, Türk faşizminin özel savaşına uygun, Avrupa'da Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı "köy koruyucuları" yaratmaktı. İşbirlikçileri ve yol gösterenleri de belidir.

Ama hep yanıtlıyorlar. Her yerde direniş, usaklık ve köy koruyuculuğunu yenecektir.

— Yaşasın halkımızın öncü gücü PKK-ERNK-ARGK!

İ. D. / Araar

"PKK teröristtir, çünkü orduya karşı çıkıyor, bizler orduya karşı değiliz."

"Bu paşa iyi, şu paşa kötü." vb..

İşte, 67 yıllık geçmişe sahip olan Türkiye solunun büyük bir kesimi tarafından, işçi sınıfı adına ve hatta Marksizm-Leninizm adına çıkıp böylece ahlaksızca değerlendirmeler yapılabiliyor.

Şimdi tüm dünya halkları adına soruyorum:

1. Yukarıdaki değerlendirmeleri yapan bu beyinleri ilithaplanmış insanlara kim saygı duyabilecek?

2. "Askeri faşist cuntaya karşı mücadele ile, bunlara karşı verilecek mücadele arasında bir fark vardır" diye kim diyebilecek?

Ben kendi payıma şunu açıkça yazıyorum:

Saygı bir yana, ilerilik adına çıkıp bu kadar günah işleyen bu "sol" u kesinlikle Türkiye Sosyalist Hareketinden kovmak gerek. Zira, bu "sol"un yarın sosyalist bir Anadolu kurma aşamasında, mermilerini bizlere karşı çevireceklerinden kuşku duymuyorum. Kaldı ki, daha yarın olmadan, bugün de yapabildikleri oranda özgülük için mücadele edenlere karşı en onursuzca propaganda yapıyor, bulundukları alanda tanındıkları her devrimciyi, her demokratı emperyalist ülkelerin polislerine de ihbar etmekte-

dirler. (Bunun için onların, Berxwedan-Haziran 1987, 35 sayısında birkaç tanesi yayınlanan, ihbar bildirilerine bakılabilir.)

Peki böylece bir durumda PKK kiminle ve nasıl ortak bir savaşım yürütecek?

Yukarıdaki değerlendirmeler ışığında, PKK olsun, başka bir örgüt olsun, "ortaklaşa savaşım yürütebilir" diyebilecek biri var mı?

Açık ki hayır. Ve bugün ne acıdır ki, 1970 den günümüze kadar devrimci duruma sahip olan bu ülkede, mevcut bulunan devrimci durumu devrimci güçlerin lehine çevirebilecek parti olamadı. Türk solunda, Tabii, doğası gereği parti olmadan, ne siyaset üretilebilir; ne eylem, ne de devrim olur. Böyle olunca da PKK bir tarafta, diğer tüm "sol" karşı tarafta olur.

O halde ne yapmalı?

Yapılması gereken ilk iş, Türkiye Sosyalist Hareketinde var olan boşluğu dolduracak devrimci proletarya partisi yaratmaktır. Böylece bir partinin yaratılabilmesi için önce, (12 Eylül öncesi ve sonrası) Türkiye solunun sınıfta kalmasının tek nedeninin, içlerine kadar sinen Ke-

malizmin olduğunu tespit etmek gerek. Bu nokta çok önemlidir. Zira, içimize kadar sinen Kemalizmi çıkarıp atmadan, istendiği kadar parti olunsun, bir şey ifade etmez. Bir şey ifade etmez, çünkü 12 Eylül öncesinde söylenen kemalist türükülerin şimdi koro halinde söylenmesi ne ifade eder ki? Önemli olan, bu türükülerin içeriğini değiştirmektir. Türükülerimiz, ezen ve ezilen halkların ortak duygu ve düşüncelerini ifade eden Bağimsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm türüküleri olmalıdır.

Yapılması gereken iş, devrimci proletarya partisinin yaratılması için, Marksizm-Leninizmin özünü yakalamaktır. Buöz, örgüttür; devrimdir ve iktidardır.

Öyleyse, 1984 yılından şu ana kadar aralıksız bir şekilde Kürdistan halkının kurtuluşu için savaşım veren PKK'yle dayanışma göstermenin en önemli yanı ve temel güvencesi, Türkiye Sosyalist Hareketinde var olan boşluğu dolduracak devrimci proletarya partisinin yaratılmasıdır. Böylece bir parti yaratılmadığı takdirde Anadolu halklarının ortak mücadelesi olamaz.

— Anadolu Halkları, Marksist-Leninist Bir Parti
Yaratmak İçin Saffarı Sıklaştırsın!

— Selam Olsun, Türkiye ve Kürdistan
Halklarının Aydınlik Geleceğine!

F. Cebiroğlu Danimarka

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin Sesi Berxwedan'a

Yıllardan beri ülkemden uzaklardaki kalıyorum. Mücadeleyi Avrupa'da tanıdım. Mücadeleyi tüm sıcaklığıyla tanıma ve yaşama hasreti çeken köleliğe mahkûm edilen yüzlerce Kürt kadınımla biriyim. Yıllık izlenimimi, Berxwedan aracılığıyla tüm emekçi, yurtsever, ilerici ve demokratlara aktarmak istiyorum.

Gümrükte, TC'nin anayasasının resmi ve yasal bir kanunu haline gelmiş olan rüşvet verileceği için bir zorlukla karşılaşmadım. Saatlerce gümrük ve havaalanında bekledikten sonra nihayet o meşhur İstanbul'a vardık. "İstanbul'un taşı toprağı altındır" sözü, izlenimlerimden anladığım kadarıyla yozluğun ve açık sömürünün merkezi olmuş. Birkaçı keyif çatarak diğer emekçi kesim yaşam kavgasını en zor şartlar altında sürdürüyor. Evet sürdürüyor, fakat hangi zorluk ve engellerle karşılaşılıyor. 13-14 yaşlarındaki yüzlerce hamallar ordusunu görünce ilk kez kinli ve öfkeli şekilde derin nefes alarak içinde "Kahr olsun Sömürgecilik" sloganını haykırıyorum.

İnşaatlar, seyyar satıcılar, hamallar, memur ve

emekçiler; evet, TC'nin dediği gibi, ortadirek her şeye ve zorluğa rağmen bir umut ve kurtuluş yolu bekliyor. Her kategoriden insanlarla konuştum. Genellikle büyük çoğunluğu mücadele, mizle bir an önce ilişkiye geçmek ve sallara katılmak için sabırsızlanıyor ve hepsi de kaybedecek hiçbir şeyimiz yok, fakat kazanacak çok şeyimiz var diyor. Ve Kürt küçük-burjuva reformistlerin dediği gibi, halkımız cahil değil. Ne yaptığını ve ileride ne yapacağını çok iyi biliyor ve intikam, intikam: intikam diye haykırıyor. TC'nin burjuva gazeteleri bir hafta içinde utanmadan büyük başlıklarla işsizliği, fuhuşu, rüşveti ve son günlerde moda haline gelen intiharları boy boy yazıyor. Evet, TC'nin ve onun usaklarının halklarımıza verecek hiçbir şeyi kalmamış ve çöküşe yuvarlanmış, gün saymaktadır.

Daha sonra vatanım olan Kürdistan'a gitmek üzere yola koyuldum. Kürdistan sınırına kadar hiçbir arama ve kimlik kontrolünden geçmedim. Fakat Sivas'tan sonra her şehire girişte arama ve kimlik kontrolü yapıyordu. Otobüs tıklım tıklım doluydu. 7-8 kişi ayakta durmak zorunda kalmıştı. Tüm

aramalarda şoför, polis ve askere bir zarf veriyordu. Sonradan "Memur bey anlarsın bunlar Kürt 3 gün değil, 3 ay ayakta yolculuk yaparlar" diyor. Bu yolculukta intikam sloganları ağızmdan düşmüyordu. Yolculuk esnasında gençler hoşnutsuzluklarını her tavırda yansıtmıyorlardı. Yaşlı bir amcamın, "Böyle gelmiş, böyle gidecek" sözüne, 13 yaşındaki geleceğin komutanlarından bir genç, "Hayır amca böyle gelmiş fakat böyle gitmeyecek" sözleriyle cevap verdi. Devrimde büyük rol oynayan gençlik, TC ve onun usaklarına karşı nefretlerini açıkça, hiç çekinmeden belirtiyorlardı.

Zorlu ve ızdıraplı bir yolculuktan sonra mevkietim olan Kars-Iğdır'a vardım. Fakat halkımın o çileli hayatı ve düşmana karşı bilinçli ve haklı vatan kavgası beni derinden etkiledi. Tüm halk, ARGK eylemlerini destanlaştırarak dilden dile anlatıyordu. Özellikle Ağrı'da işbirlikçi hain usakların ve TC'nin korkulu rüyası haline gelmiş Ahmet Kesip yoldaşı ve arkadaşlarını öve öve bitiremiyorlardı. Halkın yüzde doksanbeşinin durumu iyi değildi, fakat hepsinin gözü

Devamı 21. sayfada

Lavrion Mektubu

Atina'nın 60 km dışında bulunan Lavrion kasabasında bulunan kampta, devrimci-yurtseverlerin yanısıra, politik mülteci maskeli yoz, lümpen, ne idüğü belirsiz, a-
jan karakterli bir yığın unsur da bulunmaktadır

Çoktan beridir Türk MIT'i buraya eleman sızdırmakta, hem bu yolla Yunan halkını darbelemek, hem de Kürdistanlı yurtseverlerin çalışmalarını önlemek istemektedir. Türk MIT'i, bu amaç için devrimci maske takan yoz sosyal-şoven, sahte milliyetçi takımından yararlanmaktadır.

Kendilerine "Partizan", "Halkın Kurtuluşu", "Dev-

rimci-İşçi" vb. gibi adlar takan bu belirsiz yığın, uzun süredir bu doğrultuda provokasyonlar yaratmakta, kampli lümpenlerin bir yatağı haline getirmektedirler

Son olarak, ARGK Türk sömürgeci-faşizmine ağır darbeler vurunca, olay bütün halklar gibi, Yunan halkında da sevinç yarattı. Bunun hazmedemeyen bu ajan, lümpen tavırlı gruplar K. Evren'in son açıklamalarına uyarak kamptaki ERNK taraftarı yurtseverlere karşı tahrik, provokasyon ve saldırılara başladılar. Bu provokasyonun ilk ciddi örneği şöyle gelişti: Bunlardan bir unsur bir dinamik lokumunu bir yurtseverin yatağına attı. Provokasyon boşa çıkartılınca çığına döndüler. Yurtseverlerin kampta olmadığı bir anı fırsat bilerek, çapul seferine çıktılar. Saat, elbi-

se, ne buldularsa kaldılar. Aralarında şehitlerin resimlerinin olduğu diğer eşyaları da tahrip ettiler

Bununla da durmadılar. Şovenizmin, faşizmin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinden yediği darbeleri hazmedemiyorlardı. Küfür ve sataşmalarla provokasyonlarını geliştirdiler. Herhangi bir olaya meydan vermemek için iki hafta yemekhaneye inilmedi. Ancak, kararlılığımızı da sergiledik. Bunun üzerine polis olaya el koydu. K. Evren'in piçlerinin istediği buydu. Çünkü Türk faşist basını, "Türk-Kürt kavgası", "Hain Kürdistan işbirlikçiliği" şeklinde, şoven zehrini saçıyordu. Şoven basın, buraya kadar

şoven usaklarına can veriyordu. Yunan polisi, silahlı saldırganlar yerine, yurtseverleri yakaladı.

Mahkemeye çıkarılan 19 yurtseverin serbest bırakıldığını duyan "Halkın Kurtuluşu", "Partizan" ve "Rızgari"ci Evren piçleri silahla otobüs durağında pusuya yatıp, yurtseverleri kurşun yağmuruna tuttular. Bu katliam girişimine karşı sergilediğimiz kararlılıkla bir yurtseverin yaralanmasıyla tehlikeyi atlattık.

Faşizmin piçleri, bununla da kalmadılar. Yunan basınında yalan ve tersyüz edilmiş haberler yayınladılar. Yunan halkının tepkisi üzerine basın hatasını düzeltmek ve gerçekleri yazmak

— Kahrolsun faşist Türk sömürgeçliği ve her türlü işbirlikçileri!
— Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!

C. D.

Faşist Türk Hükümeti, Şimdi de Kıbrıs Rum Halkını Tehdit Ediyor

Türk devleti hem suçlu, hem de "güçlü" olmak istiyor. Kürdistan halkının haklı mücadelesi karşısında suç üstü yakalandıkça, katliamları tek tek gündeme geldikçe, katliamlarını himaye etmediği için tüm insanlığı suçlamaktadır. İran, Suriye, Bulgaristan, Sovyetler Birliği, Yunanistan'dan sonra, şimdi de Rum halkını tehdit etmektedir. Faşist Türk hükümetinin başkanı güya

Kürt gerillalarının silahlarından bazılarının Kıbrıs patentli" olduğunu ileri sürme saçmalığını göstererek, Kıb-

rıs halkını açık tehdit etti. 1 Ağustos 1987 günü Türk faşist hükümetinin Dışişleri Bakanı Vahit Haletoğlu, düzmece iddialarla, üstelik T. Özal'ın konuşmalarını kaynak göstererek tehditini yeniledi.

Faşist yönetimin komşu halklara bu tehditleri, yeni değildir. İsraili Kürt halkının komşu halklarla tarihi dostluk ilişkilerinin ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin komşu halklarca sempati ve destek görmesinin önüne geçmeye çalışıyor. Ancak faşist sömürgecilik, artık

başarılanamamaktadır. Tehditleri de kuruntu olmanın ötesine geçememektedir. Nitekim Kıbrıs Rum yönetimi tehditleri cevapladı ve "so-nun Birleşmiş Milletler'e götürceğini" söyledi. Türk faşizminin tehditlerinin altında bu korku yatmaktadır. Halklar, çıkarlarını temel alırlar. Özünde halkların çıkarı da birdir. Özellikle de Ortadoğu ve Balkan halklarının çıkarı bugün, faşist Türk sömürgeçliğinin yıkılmasından geçer. Çünkü, Arap halkları, Fars halkı, Yunan halkı ve Bulgar halkının olsun,

hem tarihsel, hem de güncel olarak varlıklarını tehdit eden, en büyük tehlike faşist Türk devletidir. Bu halklar bünyelerinde halen uzun Osmanlı sömürgeçliği, katliamları ve kemalist katliamın izlerini taşımaktadırlar. Özellikle de günümüzde emperyalist çıkarlarla bütünleşen Türk faşist ordusu, komşu halkların başına beladır. Bu halkların, Türk faşist sömürgeçliğine karşı bağımsızlık savaşını veren Kürdistan halkının yanında olmaları, hem halk olarak çıkarlarının bir gereği, hem de halklar arası dayanışmanın zorunlu bir sonucudur. 1900'lerde Osmanlı İmparatorluğuna karşı Balkan halklarının dayanışma örneği, bugün daha güçlü ve geniş bir temelde geliştirilmelidir.

Özellikle de Rum halkı, Türk egemen sınıflarından çok çekmiştir. Türklerin X. yy.'la Anadolu'ya akışları ilkeğin güçlü medeniyeti, Hellen uygarlığının yıkılışı olmuştur. Haçlı seferlerinin bir yönü de, Türklerin Helen ve Batı uygarlığını tehdit eden vahşetini önlemektir. Osmanlı İmparatorluğu, Yunan kültürü, ekonomisi ve savaş gücü üzerinde yükselir. İstanbul'un fethi, bu bilim yuvası olan merkezin ve buradan olan dünya ticaretinin sonu olur. Osmanlılar, sadece Bizans medeniyetini yıkmazlar, Pontus medeniyetini de yıkar ve bu insanlığın ortak hazinesi olarak kültür değerlerini insanlarıyla beraber imha ederler.

Kıbrıs, 1571'de Osmanlı sömürgeçliğine işgal edilir; sömürgeleştirilir. Tümyle Rum olan adada Osmanlı-Türk kolonisi oluşturulur. Rum halkı sürekli direniş içinde olur. Tecrit olan ada, Osmanlı vahşetine karşı başarılı olamaz. 1877-78 Osmanlı-Rus savaşının ardından "4 Haziran 1878 Kıbrıs Antlaşmasına göre, Kıbrıs adası İngiltere'ye verilmiş

ve İngiltere, Türkiye'nin doğu bölgelerinin (Kürdistan-bn.) bütünlüğünü hakkında güvence vermiştir" (Osmanlı İmparatorluğunun Yarı Sömürgeleşmesi - A. D. Novicev - syf. 20) Kürdistan'daki Türk egemenliğinin katliamları doğrultan Kıbrıs Rum halkını etkiliyordu. O dönemde sömürge halklar, özellikle de Kürt halkı, içinde bulunduğu sosyal durumdan dolayı ileri ittifakları gerçekleştirebilecek durumda değildi.

Kıbrıs, 2. Dünya Savaşı'nın sonuna kadar İngiliz emperyalizminin denetiminde kalır. İngiltere, Ortadoğu'da köprü başı olarak kullandığı Kıbrıs'ı bu niteliğine uygun askeri üslerle donatır. Türk hükümetinin Kıbrıs diye bir sorunu yoktur. 1950'lerde iktidar partisi olan DP yetkilileri bunu açıkça belirtirler.

Kıbrıs halkı, 1945'te İngiliz emperyalizmine karşı direniş geliştirdi. Yunanistan'la birleşmeyi hedefleyen direniş, başta Yunan Komünist Partisi örgütledi. Direniş gittikçe Yunan gericiilerinin eline geçti.

İngiliz emperyalizmi, direniş önlemek için sayıları hiç de önemli olmayan eski Türk sömürgeçliğinin kalıntıları olan Türk azınlığını harekete geçirdi. Rum halkı, ilke olarak İngiliz emperyalizminin kurumlarında çalışmayı reddediyordu. Adadaki sayıları 50.000 civarındaki Türk azınlığı, İngiliz polislinin milisleri oldu. İhbar, ajanlık ve komplolarda kullandılar temel güç oldu. Adnan Menderes hükümetinin düzenlediği şoven Kıbrıs Türkleri" mitingleri, İngiliz emperyalizminin istemleri doğrultusunda idi. 1950-60 dönemi Türk burjuvazisi Süveyş ve Cezayir savaşları olmak üzere emperyalizmin bölge halklarına saldırdığını vargüçle destekliyordu. Bu doğrultuda Kore'ye, Kore

Derin 21 sayfa

BERXWEDAN'A

Ulusal kurtuluş mücadelesi veren halklarda, zaman zaman hainler işbirlikçiler türemiş ve düşman saflarında yer alarak kendi ulusal kurtuluş güçlerine ihanet etmişlerdir. Bunun tarihte pek çok örneği vardır. Bu tür ihanetler hemen her zaman ulusal kurtuluş güçleri tarafından tepki görmüş ve bastırılmışlardır. Bu konuda geç kalmadığı taktirde böyle-i hainlerin ihanetlerinin hangi boyutlara vardığını da tarih sayfalarında bulabiliriz.

Bugün ülkemiz KÜRDİSTAN'da da bir ulusal kurtuluş mücadelesi veriliyor. Tarihsel gelişmeleri ve somut durumu iyi değerlendiren PKK hareketi, işin kolayına kaçmadan bu en zor görevi, tarihi bir sorumluluk anlayışıyla üstlenerek, en zor koşullarda bütün tasfiyeciler ve reformist hareketlerin yıpratma çabalarına rağmen, başarıyla yürütüyor. Buna karşı düşmanın boş duracağını sanmak saflık olur. Elbetteki düşman, kendisi baş edemeyeceğini anlırsa, birçok yöntem kullanacaktır. Bu metodlardan biri de, eski Hamidiye Alaylarının bugünkü biçimi olan köy korucularıdır. Düşman elbetteki kullanacaktır da,

Kendilerinin de kurtuluşu demek olan ulusal kurtuluş mücadelemize, düşmandan aldıkları silahlarla karşı duran, ulusal kurtuluş neferlerine ateş açan bu tür hainlere ne demeli? Bunlar başıboş mu bırakılmalıdır? Elbetteki hayır. PKK'nin bu konuda da en tutarlı tavrını ortaya koyarak böyle-i hainlerin ihanetlerinin henüz büyük sorunlar yaratacak aşamaya varmadan anında ve en etkin biçimde etkisizleştirmesi, zorunluydu.

Bu en soysuz hainliği destekleyen, onlara arka çıkan onlardan daha soysuz, daha dejenere, bu kalemin gibi, günün koşullarına göre renk değiştiren, kalem oynatan ve salt kesesini doldurmak için sözümona zaman zaman devrimcilik çabımları satan, devrimci kongrelere katılan İttihat-ı Terakki torunu, azılı Kürt düşmanı: Uğur Mumcu, Cumhuriyet gazetesinde çıkan bir yazısında azılı Kürt düşmanlığını güya örtbas etmek için bazı refor-

mist Kürt dergilerini de kay-nak alarak, sözde PKK hareketi ve Genel Sekreterine, öзде Kürt ulusuna verip ver-işirmiş

Daha dün akıldaneleri generallerle ve helikopterle KÜRDİSTAN semalarında uçarken gördüğü sınır tedbirlerini ve "kahraman" Türk Mehmetçiklerinin aciz çabalarını salyalarını akıtarak anlatan bu azılı Kürt düşmanı bu kalemin, sayın generallerinden aferin almış olacak ki, BERXWEDAN'da İhsan Aksoy imzasıyla çıkan ve tamamen gerçekleri yansıtan yazıdan sonra, salyası sümüşü birbirine karışmış biçimde MİT ve Türk şovenizminin kalemiyle hücumla kalkmış. Ama bu İttihat-ı Terakki torunu ve onun gibi düşünceler unutulmasınlar ki, ulusal bilincine varmış, PKK gibi bir partinin önderliğine sahip KÜRT ulusunu, düşmanlarını bugün dünden daha iyi tanıyor ve onların maskeli düşmanlıklarını artık yut-muyor.

— Yaşasın Bağımsızlık!

— Yaşasın PKK Önderliğindeki
Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz!

16. 07. 87
Heval Siyamed

Türk Basınında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi

Türk burjuva basınının korkulu rüyası ARGK'nin eylemleri ve gelişmesi devam ediyor

3 Ağustos tarihli Tereüman, "PKK'nin gözü çocuklarda" başlığı altında, köylü gençliğin akın akın ARGK saflarına katılmasını çarpıtıma çalışıyor. Uşak muhabirlere göre "Bölücü örgüt, eleman sıkıntısını takviye için eylemlerini köylü gençlerden sonra aşiret çocukları üzerinde yoğunlaştırdı" 31 Temmuz tarihli Tereüman "7 çocuk daha kaçırıldı" başlığı altında Şırnak'tan Dereler (Aryan) köyünden ARGK saflarına katılması belirtmek zorunda kalıyor. 31 Temmuz tarihli Milliyet ise "Bölücüler taraftar toplamak için eylemlerini hızlandırdı" başlığı altında "Teröristler, son üç ay içerisinde Hakkari'nin Semdinli, Çukure, Siirt'in Ferrari ilçesinin yınasıra Mardin'in Midyat ilçesine bağlı Güngören köyünden üç korucunun da aralarında bulunduğu 88 kişiyi kaçırdı. Kaçırılanlardan bugüne kadar 46'si çeşitli yollardan kaçmayı başarmırken, 42'si hala mahutanların elinde bulunmaktadır. 10 Temmuz '87 tarihli Milliyet, "Kaçırılanlar Türkiye'de" ifadesiyle, katılanların Irak'a götürüldüğüne dair yalanlarını yayıyor. ARGK'nin askerlik yasasını açıklıyor. "PKK örgütünün, ordulaşma aşamasına geçme kararıyla birlikte, Güneydoğu'daki gençleri bu orduya katmayı amaçladığını, bu amaçla adam kaçırmaya eylemlerini gerçekleştirdiği öğrenildi" diyor.

1 Ağustos tarihli Türkiye gazetesinde MIT muhabiri Servet Kabaklı, ARGK'ye katılanların büyüklüğünü, aklınca çarpıtmaya çalışıyor. "Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu - ARGK'nin teşkili için PKK 3. Kongresinde karar alındığı ortaya çıktı" diyor ve çarpıtmalarla "Kaçırılan çocuklar, Kuzey Irak, İran, Suriye ve Lübnan'da bulunan PKK kamplarında, öncelikle ayak işlerini kullanılıyor" diyor. Basın vargücüne ARGK'yi kötü ve öcü göstererek, katınlırları önleme telaşındadır.

Gerçek öyle midir? ARGK kuruluşuna PKK 3. Kongresinde karar alındı. Ancak ARGK'nin siyasal, örgütsel zemini vardır. ARGK, halkımızın tarihsel ulusal kurtuluş özlemini gerçekleştirmek için, halkımızın direniş geleneğine, on yıllık PKK mücadelesine ve 15 Ağustos ateşi içinde pişen İRK'nin örgütsel-eylemsel zeminine dayandı. Halkımızın talebi ve özlemiydi. ARGK, halkımızın devrimci ulusal kurtuluş örgütüdür.

ARGK'ye yön veren ilkel devrimci ilkelilerdir. ARGK safları; halkın kurtuluş davasına olan inanç, sorumluluk ve bilinçliliğe dayanır. ARGK, ulusal kurtuluş için sorumluluk ve gönüllülüğün birliğidir. ARGK'nin kurulları katırdır. Bu katırlı bilinçliliğe ve gönüllülüğe dayanır. ARGK safları yediden yetmişe kadın, genç, erkek, yaşlı, cinsiyet, din ve yöre farkı gözetmeyen yurtseverlerin saflarıdır. ARGK, burjuva ordusu değildir. Disiplini, zora dayanmaz. ARGK'nin komutanları faşist Türk ordusu gibi emperyalizmin uşağı ve salon komutanları değildir. ARGK'nin komutanları, Türk basının "cahil köylü" dediği, gerçekte mançlı ve gözü pek genç yurtsever köylülerdir. ARGK'nin saflarında yaşamı farklılığı yoktur. ARGK'nin saflarında terfi ve kariyer, düşmana darbe vurma kını ve hüneridir, onurudur. Her ARGK savaşçısı bu kını doludur ve bu ruhla eğitilir. ARGK saflarında komutan-savaşçı ilişkileri bilinç ve demokrasiye dayanır.

Faşist-sömürgeci Türk ordusu, emperyalist çıkarların ordusudur. Askerlik zora tabidir. Gönüllü askerlik yoktur. Türk ordusunda disiplin ölüme hizmet bilinci ve eğitime dayanmaz. Dayak, zorunluluk ve göddere dayanır. Türk ordusu, zina, lümpenlik ve robotlaşmanın yatağıdır. Asıl üst ilişkisi zora dayanır. Türk ordusu, sınıflaşmanın en belirgin örneğidir.

Türk faşist-sömürgeci ordu, dünyada nadir yapılan bir soykırımı, Kürdistan'da gerçekleştirmektedir. Her yıl Kürdistan gençliğinin yüzbinlercesini zorla ürettinden ve ülkesinden koparak, faşist ordusuna almakta, robotlaştırarak halkına karşı konumlandırmaktadır.

Şimdi bu kaynağın suyu kurumaktadır. Orduya gitmeme ve firarlar artmıştır. Gençlik orduyla da kaynaşmamaktadır. Bu nedenle faşist ordu yeni talimatlar çıkarmış, Kürti askerlere kritik yerlerde nöbet tutturmamakta, özel yerlerde tutmakta, özel eğitime almaktadır.

Türk faşist-sömürgeci devleti ARGK'ye katınlırları önlemek için özel savaşın en çok bu alanda yoğunlaştırıyor. Özellikle Hakkari, Siirt, Van, Ağrı ve Mardin'de gençliği kitlesel olarak metropole sürüyor, gençliği özel denetim altına alıyor ve erken yaşta orduya alıyor. ARGK'yi kötileyen, devrimcilerin aç ve elbisesiz olduğu vb. yalanlarla dolu broşürler dağıtıyor. Toplantılar yapıyor. Daha çok da tehdit ediyor. Üzerinde katliam resimleri olan bildirileri uçaklarla dağıtıyor. Öğül savaşçı ailelere etmediğini bırakmıyor. Öğül savaşçı olan her ailenin bir ferdi milis yapmasını şart

koşuyor, göçe zorluyor, aileleri dağlarda gezdiriyor. Durmadan nüfus sayımları yaparak, çoğu nüfusa kayıtlı olmayan gençliği karakollar ve muhtarlar yoluyla sürekli gözetim altında tutuyor, vb.

Ancak halkımızın orduya katılması önlenemiyor. Gençlik, Türk sömürgecilik kını doludur. Her gün vahşetine şahit olmaktadır. Sorumluluk bilinci ARGK'nin başarılı eğitim ve eylemsel çalışmasıyla bütünleşince kadın-erkek her yaşta sadece orduya katılmıyor, istihbarat sunuyor, maddi destek sunuyor, kan veriyor, can veriyor.

Faşist sömürgecilik ve burjuva basını can telaşıyla bunu önlemek peşindedir. Ama boşuna. Bahalar çocuklarını giydirecek, çantalarını azık doldurarak ARGK saflarına yolluyorlar, arkasından şikayete gidiyorlar. Ulusal kurtuluşu inkar eylemlerinde şehit olanlar bile faşist basının çarpıtmalarını açığa çıkarmaya yeterlidir. Köylü gençleri ARGK bilinciyle, sloganlarla ölüme gidiyorlar. Faşist orduya teslim olmak için bombalarını vücutlarında patlatıyorlar. Vahit Erdem örneği, acıurumdan atlamayı seçiyorlar.

Halkı davanın, bilincin, inancın, sorumluluğun, kahramanlığın yuvası olan ARGK gelecektir ve bu zafer geleceğini kimse önleyemez.

Sömürge Valisinin marifetleri ortaya çıkıyor

Olağanüstü Hal Yasası Valiliğinin oluşturulup, bu görev emperyalizmin eğittiği faşist uzman Hayri Kozakçıoğlu atandıktan sonra, burjuva kalemşörler ve siyasetçiler konuyla ilgili çeşitli yorumlar yaptılar. B. Ecevit "Güneydoğu Bakanlığını" önerirken, Süleyman Demirel "Olağanüstü Hal Bölge Valiliğini çözüm olmadığını" belirtti. Burjuva basını yeni bir "can simidi" olarak Bölge Valiliğini abartırken daha akıllı davranan burjuva siyasetçileri üstü kapalı bunun bir siyasal yenilgi olduğunu kabul ettiler.

17 Temmuz '87 tarihli Sabah, "Güneydoğu nun kralı Hayri Kozakçıoğlu" başlığı altında kralın yetkilerini sıralıyor. "Kral", "Bingöl, Mardin, Diyarbakır, Elazığ, Hakkari, Siirt, Tunceli, Van illerinin, başta terör olmak üzere, her türlü sorunundan sorumlu olacak" diyor aynı gazete. Gerçekten genel valiliğe her türlü yetki verilmektedir. Emrinde yeni oluşturulan jandarma kolordusu, kontralar, milisler, is-

tihbarat, yargı, eğitim, sağlık vb. siyasal, sosyal, güvenlik yargı vb. tüm alanlarda tam yetki verilmektedir. Olağanüstü Hal Yasası ayrı bir anayasadır. 16 Temmuz '87 tarihli Cumhuriyet, doğru olarak "Sivil sıkıyönetim" demek zorunda kalarak Türk ordusunun Kürdistan'daki çıkmasını belgelemektedir. Aynı tarihli Cumhuriyet'te C. Arca'yarak "Sivil bir başkanın buyruğundaki sivil bir sıkıyönetim" diyerek bu çıkmazı daha da netleştiriyor. Aynı tarihli aynı gazetede "Bölge valisi mi genel müfettiş mi?" başlığı altında olayı inceleyen Gen-

ceğini belirtti. Güvenlikle ilgili yapılan toplantıda "paralı askerlik" önergesi üzerinde birleşildi. 2 Ağustos 1987 tarihli Nokta dergisi, sömürge valisinin iflas eden çeteciliğe nasıl sarıldığını ve bunun da başarısızlığa mahkûm olduğunu belirtmek zorunda kalmaktadır. 30 Temmuz '87 tarihli Hürriyet'te H. Kozakçıoğlu, asıl hünerini göstermektedir. Süper faşist Vali, "Bilimsel olarak Kürdiye ayrı bir kavım yoktur. Orta Asya'dan gelmiş özbeöz Türk soyundandır" diyerek nasıl faşist soykırımına bire bir kafa olduğunu göstermektedir. "Halkı eşkiyanın

cay Seylan, "Özalıkırdarının 1984 Temmuzunda reddettiği Bölge Valiliği sisteminin, köklü bir çözüm olarak 1987 Temmuzunda getirilmiş olması ilginç bir gelişmedir. Yönetim üç yıl önce gereksiz ve anayasaya çelişik olarak gördüğü bu düzenlemeye şimdi kurtarıcı olarak bakmakta. Bu düzenleme ile olayları ve sorunu çözme imkanı vardır. Önceleri Bölge Valiliğine "bölgecilik teşvik edeceği" endişesi ile karşı kıldığını yazmaktadır.

Böylece, Türk sömürgeci faşizminin çıkmasını belgelemekte, faşist karakterde bile olsa anayasasını çiğnemek, zımnen Kürdistan gerçeğini kabul etmektedir. H. Kozakçıoğlu nun 1977'lerde İngiltere'de Scotland Yard'ta eğitimden geçirilmesi Türk sömürgecilikinin uzun dönemdir, bu çıkmazı yaşadığını göstermektedir.

Türk burjuva basını Sömürge Valisini, "Sosyal, ekonomik gutarımlar yapacak, sorunun çözümü buradadır" demekle avunsun, süper vali, ilk adından bunların tümünü yalanlayarak, sömürgeci-faşist terörün valiliğini yapacağını belgeledi. 3 Ağustos tarihli Milliyet'te SHP Genel Sekreteri Fikri Sağlar: "Hükümet özel soktörden umdu kesti. Doğu da yatırım umdu kalmadı" diyor. Türk devletinin yalanlarını itiraf etmek zorunda kalmaktadır.

Sömürge valisi ilk iş olarak, operasyonları başlattı. Hudutlara İsrail'in kullandığı radar robotları yerleştire-

üzüne yürüteceğini" diyen H. Kozakçıoğlu, "Ya kendi adamımızı örgütün içine sokacağız, ya da örgütün adamını hesabımıza çalışmasını sağlıyacağız" diyerek, komplolara umut bağladığını itiraf etmektedir.

Sömürge Valisi kısa teraati ve netleşmiş politikalarla güvendiği ve izleyeceği yol, milislik, komploculuk, sürgün katliamlardır. Dört yıldır denenen ve Türk faşizmine pahalıya malolan bu taktikler karşısında Kürdistan halkı şu pus duracak değildir herhalde. Sömürge Valisi, stratejik köy oluşturma balonunu kendisi söndürmüştür. 29 Temmuz tarihli Milliyet'te H. Kozakçıoğlu, "Toplu köyler uygulama masına şimdiki ara verildiğim" söylüyor.

Belli ki, Türk faşist sömürgecilik, altından kalkamayacağı ve şimdiden iflası yaşanan bir politik-askeri çıkmazın içine girmiştir.

Demode olan özel ordu, halen Türk sömürgeci faşizminin kendini aldatma kurumu

19 Temmuz'da Olağanüstü Hal Bölge Valiliğinin oluşturulmasıyla, bu Valiliğin emrinde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı oluşturulması planlanan Jandarma Kolordusu ve bu kolordunun başına atanan kontr-gerilla uzmanı Korgeneral Hulusi Sayın, basının işlemekle bitiremediği başka bir konu oldu. Özel Jandarma Kolordusunun yarı-ge-

rilla komandoları, kontr-gerilla birlikleri ve çetelerden oluşacağı planlandı. Türk faşist sömürgeciligi, domino taşları gibi yıkıntı ve iflas eden kurum ve taktiklerinin yerini değiştirip sunarak kendini aldattı.

Sabah gazetesinde Gün-gör Mengi, "Özel timlere ne oldu?" başlığı altında, tim çıkmasını belgelemektedir. **G. Mengi,** "Birçok uzman yetiştirildi. Büyük ümitlerle ve söylevlerle bunlar mezun oldu. Sıhhi ne oldu bu timlere? Ne yapıyorlar su anda? Ne zaman marifetlerini gösterecekler?" diyor. **SHP İstanbul Milletvekili Güneri Özkaya,** bunun sırrını açıklıyor. Özkaya, Yıldırım Akbulut'a sorduğu soruda, "Bu timlere Semra Özal'ı koruma görevini kim verdi?" demektedir. Türk faşizminin süper "anti-terör timleri", ancak bu işe yarayabiliyordu **Hürriyet'te Emin Özgönül,** "Özel timler sıkıntılı" adlı yazısında, timlerin hastalığına yanlış teşhis koyuyor. Yazar (!), "B. Valisi, Emniyet Müdürlüğü ve Bölge Sıkıyönetim Komutanlığı bu timler için fikir birliği sağlamamaktadırlar. En büyük sıkıntı ise, koruma görevi konusunda olmaktadır. Bölgeye hemen her gün hepteler, bakınlar, üst düzey yetkililer gelmektedir. Bu gelişmelerde hepteler ve masafirlerin korunması özel hareket timlerine verilmiştir. Timler ne yapacakları bilinmez" diyor ve timlerin Land Rover cipleriyle donatılacağını belirtiyor. Tercüman ve Sabah gazeteleri de MIT'in oyuncuğu hallerini sergileyerek defalarca verilmiş olan "ramboların" hünerlerini boyayarak tekrar vermektedirler. **Tercüman,** "Her biri bir ramba olan 3000 özel hareket elemanı" PKK üzerine gidiyor. Asker gibi polis komedyasını tekrarlıyor.

Üç yıldır her eylemde üst üste darbe yiyen bu soykırımcı faşist kontroların marifetleri ancak Türk sömürgecilerini aldatabilir.

Hürriyet'te, Turgut Özal Özel Kolordunun gerekçelerini açıklıyor. "Anında önlem ve hareket yeteneğini arttırmak, bürokratik engelleri kaldırmak" olarak gerekçeyi getiriyor. Faşisti başbakan Sanki 15 Ağustos 84'ten beri, tüm karşı-devrim savaşını fiilen Türk Genelkurmaylığı yürütüyormuş gibi şimdiye değin başarısız olanın adı değiştirililiyor sadece. Türk faşizmi bir yerde çıkmasını arttırmak zorundadır. Çünkü, başka yolu yoktur.

Özel Kolordunun milislik ayağı daha enkaz durumundadır. 30 Temmuz tarihli **Hürriyet'te** Sömürge Valisi H. Kozakçıoğlu, "Geçici köy korucularına 16 bin 450, sözleşmeli personele de 23 bin 30 lira verilecek" diyor. Maaslı, yerinde askerlik yasaının düzenlenmesi ile uğraşıyor.

Nokta dergisi (2 Ağustos '87), "köy korucularının" perişan durumunu "İki korucuya bir silah - Kendini koruyamayın korucu" başlığı altında sergilemek zorunda kalmaktadır. Faşist Vali, "Bingöl'e 200, Hakkari'ye 500, Malatya'ya 250, Mardin'e 1000 korucu daha" istiyordu. **Nokta** dergisinde **Cengiz Kuşçuoğlu,** faşizmin çetecilik çıkmasına **Devlet Bakanı Tınaz Titiz'in** formülünü öneriyor: "Bir kısım köy korucuları ısı bırakıyordu. Eh bir kısmı da hali tezgahlarının başına geçecekti. Onların kazandığı parayla da silah ve mermi alınabiliyordu. Üstelik ülke ekonomisi de kalkıyordu. Eh bu kadar yüz güldürücü bir tabloyu da başka nerede bulmak mümkün olabiliyor alahaskına."

Her gün silahını teslim eden çeteler, silah almamak için köyünü terkeden köylüler, ARGK'nin devrim darbeleriyle enkaz haline getirilen çete yuvaları, faşist sömürgeci ordunun yeni Özel Kolordu, kontra ve milislik düzenlemelerinin de Kürdistan devrimi karşısında başarısızlığa mahkûm olduğunu göstermeye yeterdir. Sömürgeci faşizm, eceli gelince kanatlanan karınca gibi, ocelini çabuklaştırıyor.

Türk basını, liberal burjuva çevreleri ve sol maskeli burjuva güçleri, iflas eden "Misak-ı Milli"yi yaşatma telaşında

Kürdistan halkı ve ülkesinin inkarı: Kürt, Rum, Ermeni halklarının soykırımıyla gerçekleştirilen "Misak-ı Milli"nin iflasi, her düzeydeki Türk burjuva kurumunda ve gücünde büyük bir telaşa yol açmıştır. Bunu, burjuvazinin çelişki ve kavgalarıyla izlemek mümkün. Ancak sorun, Kürt halkının Türk sömürgeci egemenliği altında kalmasına hizmet eden çözümler olduğundan, sahtelik ve boşluğu hemen ortaya çıkarmaktadır.

Açık inkarcılığın örneğini **Sabah** (24 Haziran '87) gazetesinde **Güneri Cıvaoğlu** sunuyor. Bu şoven sermaye köpeği "Topraklarımızı ve Türkiye insanını parçalamaya dönük dış tuzakları da yine kendi bileğimize, yüremize ve beynimize asacağız" diyor ve "Genelkurmaylıkta etkin önlemlerden hoşnut olduğumu" belirtiyor. Bu önlemlerin Olağanüstü Hal Bölge Valiliği ve "Özel Jandarma Kolordusu" olduğunu biliyoruz. 2000'e Doğru dergisinde **Doğu Perinçek,** "Herkesin, özellikle bütün Ortadoğu güçlerinin Kürdistan politikasını olduğunu, buna karşın Türk devletinin marjinal politikasıyla, bir yerde Kürdistan komünal politikası olduğunu" belirterek, Türk burjuvazisini, artık bir anlamı kalmayan bu politikasını terke ve geç

olmadan, "Kürt halkını egemenliği altında tutabilmenin yollarını bulmaya" çağırıyor, şoven kalem: "Hiçbir büyük devletlin veya Ortadoğu devletinin, Kürtlere demokratik bir Türkiye kadar verebileceği birşey yoktur" diyor, ama o sır olan 'demokratik Türkiye'nin nasıl yaratılacağını açıklamıyor.

Türkiye (17 Temmuz '87) gazetesinde **Yalçın Özen,** "Günümüzde olayları mililik vasfına haizdir" diyerek, "Bütün milli meselelerde karar mercii parlamento olmalıdır" diyor ve hükümete muhalif bütün burjuva partileri hükümeti istifaya çağırarak, meclisin toplanmasını, "milli" birlik tedbirlerinin alınmasını istedikler. ANAP, uydu meclisten çekilme taktiği ile muhalefetin görüşüne öngerişi uygulamaya sokulmadı (17 Temmuz '87). Yine de SHP, DSP, DYP, RP, ANAP parti liderleri, "Misak-ı Milli" ruhuy-la referandum oyununu bahane ederek, Kürdistan'a çullandılar. T. Özal, Elazığ, S. Demirel, Elazığ, B. Ecevit, Elazığ, Dersim, Mardin, Kızıltepe, Diyarbakır, Kürdistan celadı İsmet İnönü'nün piçi Erdal İnönü Diyarbakır, Dersim, Erzurum, Ağrı, Van, Bitlis, Mardin illerine gitmeyi planladılar. Siirt ve Hakkari gezi programlarına alındılar. Zira, burarlarda Türk sömürgeci-faşist devleti bütün kurumlarıyla açık bir savaş yürütüyordu.

Sömürgeci burjuva liderleri, büyük askeri koruma altında başlattıkları geziler, siyaskoyla sonuçlandı. İlk dersi Elazığ'da faşist başbakan T. Özal aldı. Burjuva gazeteleri gerçeği "T. Özal yüz bulamadı" şeklinde yansıttılar. Kürdistan halkı onlara gerekli cevap verdi. Tütünün Genelkurmaylığın talimatlarıyla çatışan, halkımızın düşmanı cellatlar olduğunu gösterdi. Geziler boyunca üst üste devam eden ARGK eylemleri büyük askeri koruma altındaki burjuva liderlerin gezilerini kısaca ya da yarım kesmelerine yol açtı.

En ilginç gelişme SHP lideri Erdal İnönü'nün gezilerinde oldu. Erdal İnönü, Mardin'in Peçenek köyünde miting yapmak istedi. Tim-sah gözyaşları kimseyi aldatamazdı. Bu şoven cellat, ARGK'nin intikam tuzağından zor kurtuldu. SHP'li parlamenterler "Tuzak T. Özal'a kurulmuştu" dediler. SHP'nin yuğun polis-asker koronunda altındaki mitingden halk "Adnan Tüysüz'ün cesedi, düzenin yüzkarasıdır" "Köy koruculuğu kaldırılmalı", "İşkenceye son" vb sloganlar haykırdılar. Silven mitinginde halk yurtsever sloganlarıyla, SHP'nin oyununu boşa çıkardı.

Kürdistan seferi fiyatıyla biten SHP Genel Başkanı apar-topar Ankara'ya döndü. Gazeteler, "Politika,

İnönü'yü hasta etti" (Hürriyet, 26 Temmuz '87) ifadesini kullandılar. Gerçek neden, ARGK'nin eylemleri ve Kürdistan halkının sömürgeci burjuva partilerinin oyununa gelmemesinden kaynaklanıyordu.

Bu arada E. İnönü'nün "Ana dili Kürtçe diye kimse suçlanamaz" ifadesi Türk burjuva çevrelerinde balon etkisi yapacak, yeni bir çıkamaz yaratacaktır. T. Özal, İnönü'yü bölücülükle suçlayacak; E. İnönü de bölücülük suçlamasını iade edecektir. Sağ basın, açıklamaya tepki duyarken, Hasan Cemal, Prof. Dr. Korkut Baralay, Prof. Dr. Cevat Geray, Dr. Haluk Gerger vb. 'leri 26 Temmuz '87 tarihli "Yeni Gündem" de yaptıkları açıklamada E. İnönü'yü cesur ve doğru bulduklarını belirttiler. Onlara göre İnönü "Kürt dilinden bahsetti" diye SHP-MKKK üyesi Oğuz Atalay bizzat İnönü'nün girişimiyle partiden atılmıştı. E. İnönü, hem babasınıninkini hem de kendisinin tükürdüğünü çok açık olarak yalıyor.

E. İnönü, sahtekarlığını da gizlemiyor. "Misak-ı Milli sınırları, konuştugu dile göre ayırım yapılmadan bütün vatandaşların katılmıy-la ve akitlikleri kanlarla çizildi. Biz, bütün Türk vatandaşlarına, ana dili ne olursa olsun Türk diye bakarız, biz politika olarak ayırmacı politika gütmeyiz" (21 Temmuz 1987, Cumhuriyet).

E. İnönü, kendisini 1920'lerdesaniyor. Babası İsmet İnönü de, 1923 Lozan görüşmelerinde Kürtlerle Türklerin kardeşliğinden dem vura-cak, arkasından 1920-40 katliamlarının organizatörlüğünü yapacaktı.

"Misak-ı Milli'yi yaşatmak uğruna sergilenen sahtekarlıkların artık bir geçerliliği olamaz. İki halkın beraberliği, iki halkın özgür ve bilinçli bağımsızlığı ile belirlenebilir. Bugün verilen savaşın anlamı budur. Halklar özgür olmadan birlik olamazlar.

Türk burjuva basını, panikten hedef şaşırtıyor, şovenizmi körükliyor

31 Temmuz tarihli **Hürriyet,** "Avrupa'nın birçok ülkesi ile Ortadoğu'da sık sık denenen "bombalarla eylemleri, PKK'lar bölge koşullarına göre bombalı seker" ile yapmayı düşünüyorlar" saçmalığının ardından eçkelere karşı da Türk faşist ordusunun konuşulmasını öneriyor. MİT, emri verdiğine göre **Hürriyet,** bu defa "homba çocuklar" (29 Temmuz '87) balonunu uçuracak. **Hürriyet,** Türk ordusunu dünyanın en soykırımcı ordusu olduğunu utanmadan inkar edip sevecen göster-

iyor. "Türk polisinin, askerinin daha doğrusu, Türk insanının çocuğa ve kadına daha sevecen davrandığını bilen eşkıyanın yeni eylem planında önce çocuklar, sonra da kadınlar araç olarak kullanılacak. PKK'nın bu amaç için dağ köylerinden para ve silah zoruyla çocuk topladığı öğrenildi." Hedef kadın ve çocuklar oluyor, uşak basın için.

Bütün gazetelerde aynı içerikli haberlerin aynı günlerde çıkması Türk basını-nın MİT'in oyuncuğu olduğunu ve basın ahlakını ne denli ayaklar altına aldığını göstermektedir. **Tercüman,** 29 Temmuz '87: "PKK militanları Kıbrıs ve Ege adalarını dan her an Türkiye'ye sızabilir. Yunan turist gemilerine dikkat", "sansasyonel" başlığını atıyor "Orman yangınları da terör kokuyor" diye yazarak, bulanıklık yaratmayı ve Türk halkını şartlandırmayı hedefliyor.

Sıraya Milliyet giriyor, (28 Temmuz '87): "PKK yandaş 3 Suriyeli Hatay'da yakalandı. Öldürmece" geldi-ler" düzmecesini sıralıyor. 28 Temmuz tarihli **Hürriyet'in** bomba başlığı da "Bayram paketinde, PKK bombası" Yine Milliyet "Kasetle Kürtçülük propagandası" başlığı altında Türkiye'deki Kürdistan halkını hedef gösteriyor. 17 Temmuz '87 tarihli **Milliyet** "Gümüşhane'nın Bayburt ilçesinde kaymakam Hüseyin Eren ile ilçe Jandarma Bölge Komutanı Yüzbaşı Aydın Kurudal'ın PKK militanlarına karşı halkı uyardığını" yazıyor. Milliyet, "Adana'da ele geçen 13 kişinin Apocu olduğu saptandı. PKK, Çukurova'da" manşetiyle telaş koparıyor. Faşizmin polis ve ordusuna Kürt göçmen kitlesini hedef olarak gösteriyor.

Aynı kaynak tarafından yönlendirilen bu maksatlı balon haberler, Haziran ayı içinde Türk MİT'inin şehit düşen devrimciler üzerinde ele geçen fotoğraflar üzerinde yaptıkları sahtekarlık ve bunun ortaya çıkmasıyla Türk basınının onursuzluğu-nu göstermiştir.

Uydu burjuva basını halkımıza karşı yürütülen sömürgeci-faşist özel savaşın yalan, çarpıtma ve demagoji makinası olarak aşağılık rolünü oynamaktadır. Uydu basın ve sahtekar muhabirler MİT kaynaklı haberlerle Türkiye halkının PKK ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine artan sempatisinin önüne geçmek, Türkiye halkını Kürt halkına karşı şovenizmle, Türkiye'de Kürdistanlı kitleler arasında yaygınlaşan ulusal kurtuluş örgütlenmesinin önüne geçmeyi amaçlamaktadırlar. Ama boşuna gayret. Basının uyduluğu teşhir olmuştur. Kürdistan devriminin sesi kitlelerin sağduyusu ile birleşmektedir. Bunu önleyecek güç yoktur.

ULUSAL KONGREYE
DOĞRU...

Kuzey-Batı Kürdistan'da proletarya önderlikli ulusal kurtuluş düşüncesi 1970'lerin ortalarında Kürdistan'daki sosyal ayrışmadan doğan aydınlanmaya, işçi sınıfına, halkın tarihsel yurtseverliğine ve dünya halklarının evrensel mücadele deneylerine dayanarak oluştu. Ulusal kurtuluş örgütsel öncüleri daha ilk günden, Kürdistan'ın ulusal bağımsızlık ve özgürlüğü yollarıyla hareket ettiler. Bunun dışındaki yollar, halkımızı kurtuluşu götürmeyen geçersizlikleri ispatlamış yollardır. Daha ilk günden Türk burjuva sömürgeciliğinin ideolojik, siyasi, kültürel etkisine, kompolarına, Türk sosyal-şoven güçlerinin ideolojik-politik saldırılarına işbirlikçi Kürt feodal komprador güçlerinin ve Kürdistan küçük-burjuva reformist güçlerinin engellemelerine ve fiili saldırılarına maruz kalmıştık. Bunlarla mücadele edilmiş, saldırıları boşa çıkarılmış, ulusal kurtuluş düşüncesi ve henüz gençlik karakteri taşıyan grupsal örgütlülüğü yaşatılmış ve geliştirilmiştir.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi, 1978'de PKK'nin kuruluşu ile yeni bir aşamaya vardı. Politik aşamaya ve Kürdistan proletaryasının toplumsal ve ulusal programına kavuşması tarihi bir adım oldu. Bu adımı halkımızın varlığını ortadan kaldırmayı amaçlayan Türk sömürgeciliğinin Kürdistan politikasının "Mısık'ı Milli'nin, bilimsel sosyalizmi çarpıtan Türk sosyal-şovenizminin ve Kürdistan sorununu 'Doğuya yol su, elektrik' vb. reformist amaçlara indirgeyen, yasal dernek ve parlamentoculuk dışında birşey bilmeyen Kürdistan küçük-burjuva reformistliğinin, ilkel milliyetçi politikalarının Kuzey-Batı Kürdistan'da iflâsı olmuştur. Türk sömürgeciliği, 'böhkeyi sezer sezmeyen' kompolarla ilk ulusal kurtuluş hareketi önderlerinden Haki KAREM'in şehit edilmesi ardından gösterilen inanç ve kararlılık, proletaryanın ideolojik, politik örgütsel öncülüğünde ulusal kurtuluş hareketinin mutlaka geliştirilceğini açık olarak herkese ilan ediyordu.

1978 ile içine girilen süreç ulusal kurtuluş düşüncesi ve örgütlenmesinin emekçi yığınlarına mal edilerek, yığınsal ulusal kurtuluş hareketine varılması dönemiydi. 12 Eylül 1980 askeri-faşist darbesine kadar yaşanan süreçte, halkımız, ulusal kurtuluş bilinci ve mücadelesi açısından büyük

Kuzey-Batı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi

ve tarihi gelişmeler yaşadı. Varlığı inkar edilen, birliği parçalanmış, sınıfları son birçine kadar bir sosyal kaosun içine çekilen, sömürgeci burjuva politikalar ve feodal-komprador yapı altında tutulan Kürdistan halkı ilk defa bu engelleri aşma gücünü göstererek ulusal kurtuluş hareketini geliştirdi.

Ulusal kurtuluş mücadelesi, Kuzey-Batı Kürdistan'ın dört bir yanına yayılmış, mücadelenin ideolojik-politik etkisi yurtsever yığınları kapsamış, şehirlerde işçi yığınları ve aydın-gençlik, kırsal kesimde köylülüğün yoksul dinamik kesimi siyasal ve silahlı mücadeleye çekilmiş, yüzyılların birikimi adeta birkaç yılda patlamış, fiili bir cepheleşme yaşanmış, ulusal kurtuluşun temel öncü olan proletarya ve müttefikleri olan köylülük ve aydın-gençlik öz istemleriyle PKK önderliğinde örgütlenme ve mücadeleye seferber olmuştur. Bu savaşta Kürt hakim sınıfı, Türk sömürgeciliği ile birlik halinde halka ve öncüsüne saldırmış, arada bocalayan Kürt küçük-burjuva reformculuğu, mücadelenin sertleşmesiyle ayrışmaya uğramış, gittikçe düşmandan yana kaymışlardır.

Aynı dönemde Türk işbirlikçi-tekelci burjuvazisinin ekonomik, siyasal bunalımı doğurmuş, parçalı bir önderlikle de olsa, Türkiye devrimci-demokratik hareketi büyük gelişme göstermiştir. Ancak, önderliğin küçük-burjuva ve reformist karakteri bu güçlü halk potansiyeli ve muhalefetinin yenilmesine yol açmıştır.

İran'da halkın ve geniş emekçi yığınlarının direnişi ile ABD emperyalizminin güçlü bölge dayanağı Şahlık rejimini yıkmış, ardından İran-Irak hakim sınıfları arasında başlayan savaş, Kürdistan'da boşluğu yaratmış, halk ayaklanmaları ve direnmeler baş göstermiştir. Doğu ve Güney Kürdistan'da önderliklerin feodal-burjuva ve küçük-burjuva karakteri, taleplerinin ottonomi ile sınırlı olması, direnişlerin ulusal kurtuluş siyaseti ve savaşlarına dönüşmesi önünde temel etken olmasına rağmen, Kürdistan fiili bir savaş ve direnme alanı olmuş, ulusal kurtuluş savaşı ve ulusal birlik açısından tarihi bir döneme girilmiştir.

Varlığı Kürdistan'ın sömürgeleştirilmesine ve bu statüsünün devam ettirilmesine dayanan Türk burjuva sömürgeciliği, 12 Eylül 1980'de faşist-askeri darbe yaparak, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini durdurmayı hedefledi. Ordusunu Kürdistan'a yığdı. Köylü, işçi ve diğer yurtsever kitleler üzerinde büyük bir faşist baskı ve ekonomik talan uyguladı. Rastgele katletmeler, kitlesel sürgün, işkence ve tutuklamalar geliştirildi. Faşizm, bunalım ve savaş masraflarını emekçi yığınlara yükleyerek, özel ekonomik politikası ile ekonomik yıkım ve sosyal kaos yarattı; var olanı derin-

leştirdi. Bu durum, halkımızla, Türk sömürgeciliği arasında var olan çelişki uçurumunu daha da derinleştirdi. İşçi ve köylü emekçi yığınları bu süreçten deneyli ve aklanarak çıktılar. Ulusal kurtuluşu i-nançlarını korudular. Faşizm, PKK'yi imha edemedi. PKK'nin tarihi zindan direnişleri, dağda, ovada, şehirdeki direnişleri, ve yurtdışındaki örgütsel-politik yetkinleşme ve direniş hazırlıklarıyla faşist imha sürecini aştı, süreçten aklanarak ve güçlenerek çıktı. Halkımız, ulusal kurtuluş savaşında reformculuğun geçersizliğini, küçük-burjuva örgütlerin uzlaşma, teslimiyet, ihanet, tasfiyecilik, mültecileşme ve milisleşme pratiklerinden iyi gördü. Reformculuk, teşhir ve tecrit edilerek, önemli oranda tasfiye oldu.

PKK, dönemin devrimci sorumluluğunu yerine getirdi. 1981 I. Konferansı ile toparlanma ve politik-örgütsel yetkinleşme sağlanırken yanında, emekçi halkımız faşist sömürgeci baskı ve politikalar altındaki durumunu değerlendirdi. Örgütlenme ve mücadele taleplerini karşıladı. Yurtsever sınıfların ulusal kurtuluştaki siyasal ve savaş birliklerini ve desteklerini temel aldı. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi ERNK'nin programını oluşturdu. Cephenin işçi-köylü-aydın ittifak bloku temelinde tüm yurtsever halk kesimlerinin siyasal ve savaş birliği olduğu gerçeğinden hareket etti. Kürdistan adına yola "çıkan" bütün politik güç ve örgütleri çağrı yaparak, halkın mücadele ve birlik talebinin yerine getirilmesine öncülük etti. Fakat halk gerçeğinden çoktan kopan, halkın yurtsever, devrimci gücüne inanmayan, silahlı direniş düşmanlık yapan, reformcu amaçlar uğruna emperyalist güçlere yaslanmaktan çekinmeyen Türk burjuvazisinin maskeli liberal kesimleri ile uzlaşma peşinde olan Kürt reformist küçük-burjuva örgütleri, PKK'nin dayanışma, cephe ve direniş çağrılarını olumsuz karşıladılar ve var güçleriyle gerçekleştirmesini önlemeye çalıştılar. PKK, dönemin koşullarının uygunluğundan ve halkımızın mücadele ve tarihi birlik taleplerinden hareketle, politik ittifak ve dayanışma çalışmalarını Kürdistan'ın dört parçasına, sömürgeci politikanın Ortadoğu, Avrupa ve dünyanın öteki yerlerine dağıttığı Kürdistanlı kitlelere yaydı. Birliğin en üst örgütsel zemini olan "Kürdistan Ulusal Kongresi" platformunu hedefledi. Emekçi-yurtsever Kürdistanlılar dünyanın dört bir yanından tarihi direniş çağrısını ve hazırlıklarını coşku ile karşıladılar, desteklediler, onunla kaynaştılar. Bu zor dönemde, PKK'nin çağrısına uyarak onun öncülüğünde bilinçlenip örgütlendiler. Maddi ve manevi desteklerini artıran bir oranda mücadeleye sunarak, faşist sömürgeciliğin tarihi oyununu bozarak ulusal yurtsever-devrimci bilinçle kay-

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin temel öğelerinden "Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği-Yekitiya Karkerên Welatparêzên Kurdistan (YKWK)" program taslağından bölümler yayınlıyoruz.

nağa dönüş ve ulusal bağımsızlık mücadelesine katıldılar.

PKK, 1982-II Kongresi ile faşist imhayı, reformist-tasfiyecilerle ve iç engellemeleri aşarak, ulusal kurtuluş direnişini ülke sahilinde örgütlemeye başladı. 15 Ağustos 1984 Atılımı direnişin doruğu oldu. Bu tarihte halkımız, HRK'de somutlaşan ordu çekirdeğine kavuştu. Fiili yaşamın cephesellik 21 Mart 1985'te Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi ERNK'nin kuruluşu ile neticelendi. Çünkü, ulusal kurtuluş mücadelesi ideolojik ve politik olarak köylü, işçi, gençlik ve emekçi küçük-burjuva yığınlarını sarmış, örgütsel, eylemsel etki köylerden başlayarak, ovalara, şehirlere, okullara, fabrikalara doğru yayılıyor ve zindanları kapsıyordu. Örgütlenmek ve mücadeleye atılmak bütün yurtseverlerin acil talebi olmuştu. İşçi, köylü, gençlik ve yurtsever yığınlarından artan oranda sayı ERNK ve HRK görevlerine koşuyordu. Bu demekti ki, halkımız **Parti-Cephe-Ordu** silahına kavuşmuştu. Bağımsızlık mücadelesinin sesi, Kürdistan'ın diğer parçalarına yayıldı. Kürdistan sorunu, uluslararası platformlara olanca ağırlığı ile yansımaya, faşist Türk sömürgeciliğini teşhir ve tecritte başladı. Faşist Türk sömürgeciliği ve işbirlikçileri özel savaş, milislik, pasifikasyon, kompolar, yoğun teşhir ve tecrit politikaları ile halkımızın bağımsızlık ve özgürlük yurduşunu durdurmaya çalıştılar. Kürt ottonomu ve küçük-burjuva örgütleri, Türk faşist sömürgeciliğinin en büyük yardımcıları oldular.

Faşist-sömürgeci zindanlarda 1981-82 sürecinde Mazlum DOĞAN, Kemal PIR, M. Hayri DURMUŞ gibi ulusal onuru koruyan ve devrimci direnişiyükseltmenin sembolileri olan önderlerini yitiren Kürdistan halkı, 1983'te halkımızın ulusal kurtuluş ve birlik mücadelesinin yılmaz komutanı olan Mehmet KARASUNGUR'u şehit verdi. Onların zindan ve Ağustos '84 Atılımı şehidi ardından, 1986'da yitirilen ölümsüz komutan Mahsum KORKMAZ'la şehitlerin manevi komutanlığına duyulan sorumlulukla ulusal kurtuluş direnişi yükseldi: cephe ve silahlı mücadele yığınsallaşarak gelişti ve bu gelişmeler, 1986-PKK III. Kongresinde politik-örgütsel zirvesine ulaştırıldı.

III. PKK Kongresi, sağladığı politik, örgütsel sağlamlık yanında halkımızı ARGK'de somutlaşan ordu silahına kavuşturdu. ERNK'nin örgütlenmesine örgütsel, eylemsel açıklık getirerek, bütün Kür-

distanlı yurtseverleri, sınıfsal mücadele birliklerinde örgütleyerek, ERNK'ye ve bunun askeri kolu olan ARGK'ye katılmaya çağırıyor ve bu katılımın örgütsel araçlarını oluşturdu. Kongrenin bu tarihi kararı, ERNK'nin örgütlenmesinin önemini şöyle vurgulamaktadır:

"Önümüzdeki dönemde öncü devrimci çalışmaya bağlı olarak, kitle mücadelesinin hızlı ve geniş boyutlarda yaşanacağı, halkımızın ulusal kurtuluş için değişik biçimlerde ve çok geniş boyutlarda yavaş kalkanacağıdır. Mevcut olan ve daha yüksek boyutlarda gelişecek olan bu kitle hareketini Ulusal Kurtuluş Cephesinde örgütlemek, birleştirmek, yönetmek, savatırmak, halkın siyasal ardulaşması olan ERNK örgütlenmesini her alanda kurup geliştirmek, halkımızın bağımsız ve özgür geleceğini yaratılabilmek için ertelenemez ve mutlaka başlatılması gereken bir görevimizdir."

Kürdistan'da devrimci-yurtsever savaşın geliştirilmesinin, ordulaşan ve yekvücut savaşın bir halk gerçeğine ulaşmanın temel siyasal gücü olan cephe birliğine gidilirdi. ERNK'nin örgütlenmesini engellemeye çalışan, buna karşıt olan işbirlikçi, teslimiyetçi, tasfiyeciler, reformist, ottonom anlayış ve tutumlar, bu durumdaki örgüt, kış, grup ve çevreler halkımızın özgürlük davasının düşmanı görülerek, onlarla aktif bir mücadele içinde olunarak, mutlaka engel olmak için çıkarılmaları gerekir. Cephesel direniş savaşımız dağlardan başlayarak köylere, ovalara, şehirlere kapsayacak temelinde silahlı mücadele ve bunun gerilla ve ayaklanma biçimleri olmak üzere bütün siyasal mücadele biçimleriyle de sürecek, sömürgecilik ve işbirlikçilerinin ülkemiz üzerindeki her türlü varlığını hedefleyecektir.

Bu nedenle devrimci-yurtsever ulusal kurtuluş savaşımız, halkımızın yurtsever her ferдинin askeri, ekonomik, siyasal, kültürel olanak, güç, destek ve yeteneğinin değerlendirilip, örgütlenildiği bir savaş olacaktır. Reformist-ottonomist politikaların öne sürdüğü gibi, halkımızı kurtuluşa götürececek cephe birliği, halktan kopuk politika ve örgütlerin tepedeki birliği değil, tam aksine işçi, köylü, gençlik, esnaf ve bağımsız ve demokratik bir Kürdistan'dan yana bütün yurtseverlerin mücadelesinin kuzgün pratiği içindeki siyasal ve askeri birliktir. Sömürgeci savaşla dağıtılan ulusal birlik, devrimci-yurtsever savaşla sağlanacaktır.

KÜRDİSTAN İŞÇİ SINIFI

a) Tanım ve özellikleri

Kürdistan işçi sınıfı ağır sorunlarla ve tarihi sorumluluklarla dolu olarak doğdu. Kuzey-Batı Kürdistan'da, Türk kapitalizminin gelişmesine paralel olarak Kürdistan proletaryası gelişmeye başladı. Kürdistan proletaryası Kürt burjuvazisi ile bir çelişki içinde doğmadı. Daha çok, Kürdistan'daki Türk devlet işletmelerinde doğdu. Kürt kapitalizmi şartlarında değil, sömürgeci devlet kapitalizmi şartlarında ortaya çıktı. Bu nedenle Kürt proletaryası, Kürt burjuvalarından hem erken doğdu, hem de sayı ve nitelik olarak ondan güçlü oldu. Türk sömürgeci kapitalizmine bağlı olarak Kürdistan'da tarımda kapitalizleşmenin başlaması, proleterleşmeyi daha da hızlandırdı.

Makinanın tarıma girmesi, büyük ölçüde işgücünün özgürleşmesine yol açtı. Özgürleşen işgücünün çok küçük bir kısmını kullanabilen devlet işletmeleri geri kalan işgücünü çalıştırdı. Sanayi alanlarında üretim kapitalizminin olmayışı, büyük bir işsizlik ordusunu doğurdu. Kırdaki yaşam koşulları, feodal baskı ve üretim güçlerinin durmaması, üretim yapacak işkolu bulamaması işsizliği daha da azzırdı. Köylülüğün sosyal ayrımsızlığı ürünün olarak işçileşme kütlesel kayışı ve topraktan kopuşu, göçe hazır hale gelmesi sadece sömürgeciğin burjuva ekonomik politikasının sonucu değildi. Bu politika sosyal, kültürel, siyasal, askeri politikalarla bütünleştirilerek Kürdistan'dan Türkiye'ye bir göç, adeta bir mecburi iskana dönüştürüldü. Bu uygulamanın askeri yönü gizli olduğundan, daha tehlikeli amaçlar güdüyor ve daha tehlikeli sonuçlar doğuruyordu. Çünkü sadece Türk burjuva ekonomisi için ucuz emek gücü yaratılmıyor. Bunun yanında ulusal-toplumsal bilinçten, örgütlenmesinden mahrum bırakılan bu yarı köylü emekçi yığınları en yoz siyasal, sosyal, kültürel ve ekonomik ortama çekilerek ulusal başkalaşıma tabi tutuluyordu. Türk burjuva sömürgeciliği, 1920-40 direnmeleri ve katliamları ardından bu defa "soğuk" katliamlar gerçekleştirdi, kapitalist dönüşümle ulusal başkalaşımı tamamlamayı hedefliyordu.

Sömürgeci ve feodal-komprador düzenin bu politikasının doğal sonucu olarak Kürdistan'daki özgür işgücü, yabancı kapitalizm metropollerine için ucuz bir işgücü deposu hizmet görmektedir. Sayıları milyonlara varan emekçiler, elverişli mevsimlerde Türkiye'ye gitmekte, orada kapitalizmin en tortu hizmetlerinde, düşük ücretlerle çalıştırılmaktadır. Türk sömürgeci kapitalizminin bir ayacı, Kürdistan'ın yeraltı ve yerüstü kaynakları üstünde yükselirken, diğer ayacı da Kürdistan emeği üzerinde yükselmektedir. Eğitimsiz olan, konut, sağlık vb

gibi büyük sorunları bulunan Kürdistan emekçileri köyden de tam kopamamaktadırlar. Şehirde iş bulamayınca çoğunlukla köye dönmekten başka çareleri bulunmamaktadır. Fakat köyde de kendisini besleyememektedir. Arada kalan yarı köylü emekçi yığınları kütlesel olarak işsizliğe, açlığa mahkûm olmaktadır. İşsizlik büyük bir lümpen kesimin doğmasına yol açmakta, yeni sosyal sorunlar gelişmekte, bu da her türlü yozluğun, ahlak-sızlığın kaynağı olmaktadır. Kırıp dökmeye yatkın olan bu insanlar, eğitilip yönlendirilebilir bir devrim safılarında savasabilecekleri gibi çok ucuza satın alınarak karşı-devrimin malzemesi haline de getirilebilir. Nitekim, bugün geri, reformist, sosyal-şoven, hatta faşist akımlar tarafından kullanılmaktadırlar.

Kürdistan emekçileri sadece Türkiye metropollerine sürülmemekte, çok ucuz işgücü olarak adeta köle statüsünde ve çoğunlukla kaçak olarak Ortadoğu Arap ülkelerine, Avrupa metropollerine ve dünyanın her tarafına sürülmektedir. Buralarda da rahat bırakılmamakta, üzerinde ekonomik sömür, siyasal sosyal ve kültürel her türlü insanlık dışı oyun oynanmaktadır. Türk burjuvazisi, işçi sınıfını ulusal kimliğinden uzaklaştırma politikasını, Avrupa emperyalist burjuvazisinin de ekonomik, sosyal politikalarıyla tamamlamak istemektedir. Avrupa metropollerinde mütecilliği politika haline getiren Türk sosyal-şoven sol güçleri ve Kürdistan ototon ve reformist güçleri, Türk burjuvazisi ve emperyalist burjuvaziden kalanı tamamlamaya, Kürdistan emekçilerinin üzerinde büyük bir ekonomik, ideolojik, politik tahribat geliştirmektedir.

Türk sömürgeci burjuvazisi bunlarla da kalmamaktadır. İşçi sınıfını ulusun diğer emekçi sınıfları gibi ulusal ve kültürel haklarından yoksun kılması yetmiyormuş gibi, ekonomik, siyasal örgütlenmesini yasaklamaktadır. Bir yandan emekçilerin köylülükle bağlarından kaynaklanan ailecilik, mezhepçilik, yecellilik, aşiretçilik etkilerinden tam kopmadıkları gerçeğini araç yapmakta, bu sını ayrımları derinleştirmeyi bir politika haline getirmekte, diğer yandan onları ya tümüyle örgütsüz bırakmakta, ya da tümüyle kendi politikasındaki ve denetimindeki sendikalarda Türkiye emekçileriyle tabi kılmaktadır. Bundan başka, sömürgeciliğin boşluklarını sosyal-şoven ve Kürt reformist politikaları doldurarak, Kürdistan işçi sınıfının geleceği her yönüyle denetim altına alınarak karartılmaya çalışılmaktadır.

Emperyalizme bağımlı Türk burjuva sömürgeciliğinden ve onunla işbirliği halinde bulunan feodal-komprador düzenden en büyük zararı Kürdistan proletaryası gör-

mektedir. Adeta bir göçmen hayatına alıştıran, yarın için güvencesi bulunmayan proletaryaya, Bağımsız ve Demokratik bir Kürdistan için bir mücadelede en çok çıkarı bulunan sınıftır. Ülkenin siyasal bağımsızlığı temelinde üretimi güçlerinin geliştirilmesi ve kamulaştırılması, bütün Kürdistan emekçileri için tek kurtuluş yoludur. Sürekli göçe hazırlanmak, işgücünü en uzak diyarlardan en zor şartlarda ve en düşük ücretle satmak, ülkeyi yabancı kapitalizmin ve uşağı feodal-kompradorların insafına terk etmek, kurtuluş yolu olmadığı gibi, çağdaş insanlık için en büyük suçtur.

Kürdistan proletaryası, içinde bulunduğu bütün elverişsiz koşullara ve ağır sorunlarına rağmen Kürdistan toplumunun en devrimci sınıfıdır. Ona bu özelliğini veren, herhangi bir mülkiyet endişesinin olmayışı, aşiretçi-feodal ilişkilerden kurtulmuş olması, sürekli yükselen bir sınıf olması ve ülkenin bağımsız ve demokratik olmasından en büyük çıkarı bulunmasıdır.

b) Kürdistan işçi sınıfı ve ulusal kurtuluş mücadelesi

Subjektif planda varolan bütün sorunlarına, bilinç ve örgütlenme yetersizliklerine rağmen, Kürdistan proletaryası, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin, örgütünün ve eyleminin oluşturulup geliştirilmesinde objektif zemin olmuştur. Proletaryanın ideolojik-politik, örgütsel öncülüğü olmadan, işçi-köylü ittifakı, ulusal kurtuluş cephesi ve savaşı geliştirilemez. Kürdistan proletaryası PKK ile ulusal-toplumsal kurtuluş prog-

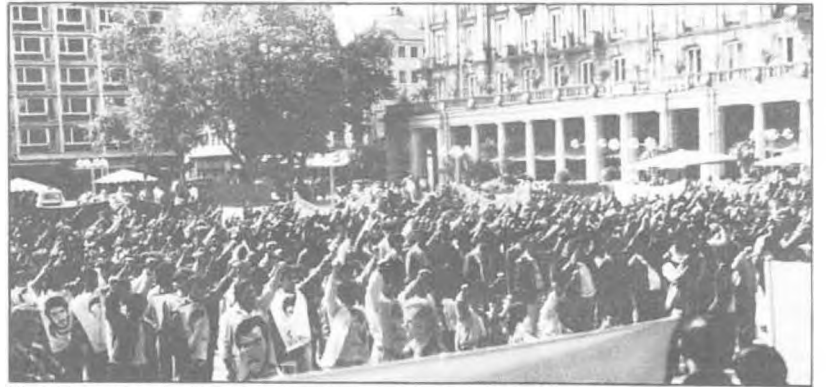
haline gelmiştir.

Kürdistan işçi sınıfı, daha ilk günden ulusal kurtuluş mücadelesinin örgütlenmesi ve eylemine coşku ile sarılmış, bütün maddi ve manevi olanaklarını sunmuş safılarından yüzlerce öncü militan ve savaşı çıkarmış, ulusal kurtuluş görevlerinin her kademesinde yerini almış, onlara bağımsızlık şehidi ve yüzlerce tutuklu vermiştir. Proletaryanın toplu bulunduğu Batman, Ceylanpınar, Antep ve Kürdistan şehirleri ve tarımsal plantasyonlarda yığınsal olarak ulusal kurtuluş mücadelesine tabi olmuş, yığınsal siyasal eylemler geliştirmiş, şanlı gelişmelerin yaşandığı 1978-80 döneminde grev, boykot, işi durdurma, protesto, ekonomik talanı durdurma, yürüyüş vb eylemleri birbirini izlemiştir. Proletaryanın bu yığınsal uyanışı ve eyleme kalkması diğer emekçi halk yığınlarının uyanması ve kütlesel eylemlerinin yükselmesine öncülük etmiştir. PKK öncülüğünde Kürdistan işçi sınıfı, Türk burjuvazisinin, Türk sosyal-şovenlerinin ve Kürt küçük-burjuva reformistlerinin sendikal tuzakını aşmış, buraları yığınsallaşmanın ve ulusal kurtuluş eylemini yükseltmenin bir alanı haline getirmiştir. Bununla da kalmamış, Türkiye metropollerinde bilinçlenmiş, ulusal kurtuluş eylemini desteklenmiş, bu yolda olanaklarını ve gücünü sunmuş, Türkiye proletaryasının devrimci-demokratik mücadelesinde yer almış, sosyal-şovenizmle olduğu kadar yerel milliyetçilikle de mücadele içinde olarak iki ülke devriminin mücadelesine dayanışmasında birleşke rolünü oynamıştır.

faşizmin zindanlarında her türlü teslimiyet ve onursuzluğa karşı direniş önderlerinin içinde yürümüş, direnmiş, şehitleri bağrıma basmıştır. Sadece Kuzey-Batı Kürdistan'da değil, başta Ortadoğu ve Avrupa olmak üzere dünyanın dört bir yanına dağıtılmış Kürdistan emekçileri PKK önderliğine bağlı kalmış, bu zor yıllarda bilinçlenmiş, örgütlenmiş, faşist imha, sosyal-şoven ve reformist tasfiyeciliğe karşı PKK'nın direniş yatayına ve geliştirme mücadelesinin yanında olmuş, her türlü maddi ve manevi olanakları gittikçe artan oranda bu yola sevk etmiştir. 15 Ağustos '84 atılımına uymuş, mücadelenin gelişimine paralel olarak eğitimini yapmış, eylemini yükseltmiştir.

15 Ağustos 1984 ulusal kurtuluş atılımını, Kürdistan genelinde yolaçtığı örgütsel ve eylemsel kabarmaya işçi sınıfını da sarmış, Türk liberal burjuvazisi, Türk sosyal-şoven sol güçleri ve Kürdistan küçük burjuva reformist güçlerin Kürdistan işçi sınıfını ulusal kurtulustan uzaklaştırarak, reformist amaçlarla burjuvazinin kuynuğuna takma politikaları tümüyle hoş çıkarmıştır. Ulusal kurtuluş hamlesini işçi yığınları sadece Kuzey-Batı Kürdistan'da değil dünyanın çoğu alanına dağıtılan Kürdistan emekçi yığınlarının ulusal kurtuluş güçlerini toplamayı ve mücadeleye kaldırmayı sağlamıştır.

1985 te ERNK'nin kurulması ve faşist Türk sömürgeciliğinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini imha amacıyla geliştirdiği özel savasına karşı PKK önderliğinde Kürdistan halkının ulusal direniş yatayına ve geliş-

Ulusal kurtuluş yolunda bilinçli, örgütlü bir işçi sınıfı yenilmezdir

ramına ve örgütüne kavuşmuştur. Türk sömürgeci burjuvazisinin inkar ve imha politikalarını, Kürt feodal kompradorların inkare ve uşak politikalarını, Türk sosyal-şovenist solunun bilimsel sosyalizmi çarpıtan ve inkare politikalarını, Kürt küçük burjuvazisinin yuriseverliği çarpıtan uzlaşıcı, reformcu politikalarını, Kürdistan proletaryası ve halkı PKK'nin teorik, ideolojik ekonomik, politik, örgütsel, kültürel, askeri-eylemsel mücadelesi ile aşmıştır. Ve ancak bu gelişmelerdir ki, Kürdistan proletaryası kendisi için ve diğer ezilen sınıflar için bir sınıf

12 Eylül 1980 askeri-faşist darbesinin baskı ve sömür politikalarına en fazla işçi sınıfı maruz kalmıştır. Yığınsal olarak işsizliğe itilmiş, üzerindeki ekonomik sömür ve hayat pahalılığı doruğa çıkarılmıştır. Bir de devrimci-yurtsever eyleminden dolayı üzerindeki askeri-siyasi baskı politikası artırılmıştır. Öldürülmüş, işkenceye alınmış, binlercesi tutulmuşlardır. Bütün bu baskı, sindirme, sürgün ve ekonomik sömür politikalarına karşılık, Kürdistan proletaryası sınıf ve ulus onurunu korumuş, öncü ve direnişçi sınıf olduğunu göstermiş, bu politikalara karşı durmuş,

tirme savaşında, Kürdistan işçi yığınları bilinç, destek ve mücadeleleriyle önemli rol oynamış; savaşın yükünü en çok çeken yurtsever köylü yığınlarının yanında olmuşlardır.

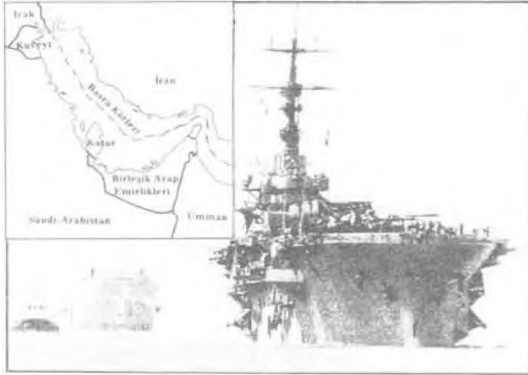
Faşist-sömürgeci imha politikaları altında durumu son derece kötüleşen Kürdistan işçi sınıfı, dağınık ve parçalı yapısına rağmen, örgütlü ulusal kurtuluş savaşının temel bir gücü olarak bu özelliğini korumuş ve güçlendirmiştir.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devrimi mücadelesinde bir politik-örgütsel zirve olan PKK III Kongresi, işçi sınıfı

Devranı 21. sayfa

İran-Irak savaşının yanı sıra, Basra Körfezi'nde baş gösteren bunalım da çözüm-süzlüğünü devam ettirmekte. Geçtiğimiz ay içerisinde Körfez de zaten sıcak olan rüzgarı daha da ısıtan gelişmeler meydana geldi. ABD ile İran arasında karışıklık olarak sürdürülen ki-

Savaş kıskırtıcısı ABD'nin gemileri Basra Körfezi'nde

liç bileme işlemine Fransa ve Suudi Arabistan da birer katkı olarak katılmaya başladılar. Şimdilik durumu şöyle izah edebiliriz. Taraflar kılıçlarını keskinleştirme meşguller.

Körfezdeki bunalım, Suudi Arabistan'ın Mekke şehrinde gösteri düzenleyen İranlı hacıların üzerine polislerin ateş açması ve 500'den fazla kişinin ölmesi ve bir o kadarının da yaralanması üzerine daha da tikanıldı. Şimdi bu gelişmelerin neler olduğunu ve nasıl bir sonuca yol açtığını birlikte inceleyelim.

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin daimi üyeleri olan SSCB, ABD, Fransa, İngiltere ve Çin'in hazırladığı, İran-Irak savaşını durdurmaya ilişkin barış paketi açıklandı. İran tarafından kabul edilmeyen bu önerilerin fazla bir sonuç yaratamayacağı şimdiden belliydi. BM Güvenlik Konseyi tarafından oybirliği ile kabul edilen karar metninde, Irak'ın savaşla bitmeyen taraflar olarak belirtildiği İran'ın büyük tepkisine yol açtı. Anlaşmaya nımayan tarafla silah ambargosunu öngören karar metninin bu maddesinin öyle fazla bir lüksiyonu olmayacağı çeşitli ülke temsilcileri tarafından belirtilmekte. Çünkü, hem İran ve hem de Irak olsun çeşitli yollardan ve ülkelerden silah ihtiyaçlarını fazlası ile karşılayabilmekte.

Bu planın sonuçsuz kalması ardından gözler yine

KÖRFEZ BUNALIMI ÇIKMAZDA

Körfez'in sıcak rüzgarlarına çevrildi. Körfez'de İran ABD Arap gericiliği ile karşı karşıya gelmiş durumda. Şimdiye kadar daha çok işbirlikçi rejimler eliyle İran'ı çember içine almaya çalışan ABD, bu rejimlerin İran karşısında tutunamaması sonucu direkt kendisi devreye girdi. İran-Irak savaş bölgelerinde ise çatışmalar yoğun bir şekilde devam etmekte. Henüz bir taraf, kesin sonuca gitme aşamasına varmamış olsa da İran son zamanlarda birçok

zaten bozuk olan Fransa'nın düzeltme umutları da böylece yeniden bir hayale döndü. Bunun üzerine, Fransa hükümeti deniz kuvvetlerine bağlı ve içinde Clemenceau uçak gemisinin de bulunduğu askeri bir filoğu Basra Körfezi'ne doğru yola çıkardı. Emperyalist devletlerin sık sık diline doladıkları uluslararası hukuk kurallarını kullanmak, bu kez Fransa hükümetine nasip oldu. Başbakan Chirac yaptığı bir açıklamada, "Uluslararası hukuk kuralları çerçevesinde Fransa devletinin haklarını korumak için filonun denize açıldığını" belirtti. Filonun rotası tam olarak açıklanmamakla birlikte şu anda Kızıldeniz'den Hint Okyanusu'na geçmesi olması gerek. Büyük ihtimalle Basra Körfezi'ne veya buraya yakın bir yere gidecektir.

Bu sürede ortaya çıkan diğer bir sorun ise Basra Körfezi'nde Hürmüz Boğazı üzerinden deniz taşımacılığı ile yürütülen petrol ticaretinin devam ettirilmesine yönelik ABD çabasıdır. İran geçtiğimiz aylar içerisinde Irak, Kuveyt başta olmak üzere, diğer Arap gerici devletlerine ait petrol tankerleri ve diğer ticaret gemilerinin Hürmüz Boğazından geçmesine müsaade etmeyeceğini açıkladı. Bundan önce de çeşitli biçimlerde gerek İran tarafından olsun gerekse de Irak tarafından olsun, petrol tankerleri ve ticaret gemilerine karşı çeşitli saldırılar düzenledi. Karşılıklı olarak, birbirlerinin ticaret yapma imkanlarını ortadan kaldırmaya çalışan İran ve Irak, savaşın diğer bir cephesini ise, Basra Körfezi'nde açtılar.

İran'ın bu açıklamayı yapmasından sonra, Kuveyt ABD'ye çağrı yaparak, yardımda bulunmasını istedi. SSCB'nin Kuveyt gemilerinin kendi handırası altında taşımacılık yapabileceğini açıklamasından sonra Kuveyt, eğer ABD den yardım almazsa bu öneriyi kabul edeceğini açıkladı. Bunun üzerine, ABD de Kuveyt'in petrol taşıma tankerlerinin kendi handırası altında seyahat edebileceğini açıkladı. Ayrıca bu tankerlere karşı herhangi bir saldırının gelmemesi için, savaş gemilerinin de eşlik edeceği ABD tarafından açıklandı.

Temmuz ayının son haftasında, Dubai'de Amerikan bayrağı çekilen ve isimleri değiştirilen tankerler, boş olarak Hürmüz boğazından geçtiler. İran tarafından herhangi bir saldırının yöneltildiği tankerler, Kuveyt'e doğru yal kırken, 140 bin tonluk dev Briction tank-

(Devamı 22. sayfada)

Cenevre Barış Görüşmeleri, Yeni Sovyet Önerileri ve Nükleer Barış

Çağımızda insanlık için ciddi bir tehlike oluşturan nükleer silahların yeryüzünden kaldırılmasına ilişkin olarak, ABD ve SSCB arasında yürütülen barış görüşmelerinde yeni bir aşamaya varıldı. Nükleer barış umutlarının birden arttığı bu aşamada, ABD ve SSCB görüşmecileri arasında Cenevre'de sürdürülen görüşmelerde belli konular üzerinde görüş birliğine varıldığı söylenmekte. Ancak, nükleer barışın hemen kısa bir süre içerisinde gerçekleşmesinin de beklenmemesi gerektiği belirtilmektedir.

ABD Başkanı Ronald Reagan ve SBKP Genel Sekreteri Mihail Gorbacov arasında 1985 Cenevre, 1986 Reykjavik görüşmelerinde, bilindiği gibi herhangi bir sonuç alınmış değildi. Buna rağmen her iki ülkenin temsilcileri Cenevre'de görüşmelerini devam ettirdiler. Sovyetler Birliği geçtiğimiz aylar içerisinde bu görüşmelere yeni önerilerle gitti. Bütün orta menzilli nükleer füzelerin tahrip edilmesini isteyen Sovyet önerisine karşı, ABD de olumlu yanıt verince, nükleer barış umutları birden arttı. Hatta önümüzdeki yılbaşında, Amerika'da yapılacak söylenen (ama henüz kesinleşmiş değil) Reagan ve Gorbacov görüşmesinde bir anlaşmanın imzalanacağından hile bahsedilmeye başlandı. "Çifte sıfır" diye de anılan bu öneriler üzerinde taraflar anlaşmaya şimdilik meyilli görünüyorlar.

Barışa çok yakın olduğu kabul edilen bir anda, mesafenin daha bir hayli uzak olduğu ortaya çıktı. Emperyalizmle Sovyetlerin yürüttüğü barış görüşmelerinde, ABD'nin sürekli bir biçimde işleri çıkmaza soktuğu açık bir gerçek. Sovyetlerin bu konuda içerisine girdiği önemli zaafardan yararlanarak, barış maskesi altında savaş kıskırtıcılığı yapan ABD'nin bu yüzü bugün daha açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Emperyalist devletlerin barışın güvenilmez bir taraf olduğu bu gerçekler ışığında daha iyi bir şekilde görülmektedir.

Bu nedenle orta menzilli bütün nükleer silahların kaldırılmasına evet diyen ABD ve SSCB arasında, yeni bir pürüz ortaya çıktı. ABD, Batı Almanya'da konumlandırılmış olan Pershing-1A füzelerinin görüşme konusu yapılmamasına diretiyor. Buna gerekçe olarak, füzelerin rampalarının ve iticilerinin Almanya'ya ait olması ve bu ülke tarafından konumlandırılmasıdır. Ancak, füzelerin yerleştirilen nükleer başlıklar ABD'ye aittir.

Bu durumda, bu sorun çözülmediğinden nükleer bir barış inzalama meselesi de gerçekleşmemekte. Sovyetler Birliği ise, füzelerin görüşme konusu yapılmasına ısrar ediyor. Bunun için ileri sürdüğü iki gerekçe var. Birincisi, füze başlıkları ABD'ye ait, bu da görüşme konusu için yetiyor. İkinci, Almanya'nın II. Dünya Savaşı sonrası imzalanan uluslararası bir anlaşma sonucu nükleer silah edinme hakkı, hukuken de bulunmamakta. Bunların yanı sıra, SSCB yeni nükleer ülkeler yaratılmaması gerektiğini de belirtiyor. SSCB Dışişleri Bakanı Edward Shewardnadze, Cenevre'de yaptığı bir konuşmada, bütün bu konulara değindi. Shewardnadze, ayrıca Pershing-1A füzelerinin Almanya'da kalması karşısında henüz füzelerin Doğu Avrupa ülkelerine de yerleştireceklerini açıkladı. Gözlemciler tarafından oldukça sert bulunan konuşma karşısında ABD'nin tavrında herhangi bir değişiklik meydana gelmiş değil.

Başlangıcından beri bir uyanma içerisinde olan barış görüşmeleri, anlaşma sağlamanın beklendiği bir dönemde, yeniden çözümsüzlük içine girdi. Sovyetlerin bütün önerilerine karşın, ABD'nin takındığı tutum barış umutlarını karartan bir yaklaşımdır. Zaten emperyalizmden daha fazlası da beklenemez. Reagan'ın bir yandan savaş körükleyip diğer yandan barış masasında anlaşma sağlamanı beklenemez. ABD emperyalizmi birçok ülkeden kovuldukları savaş kıskırtıcılığına daha fazla ağırlık vermektedir. Bu görüşmeler, ABD'nin gerçek yüzünün bir kez daha açığa çıkarılması için yararlı olmuştur. Ama diğer yandan, sadece emperyalizme karşı mücadeleyi bununla sınırlamak, tehlikeli sonuçları bağrında taşıyan bir girişimdir. Ancak, insanlık için ciddi bir tehlike oluşturan nükleer silahlara karşı SSCB'nin alternatifsiz kalması da iyi bir durum olmaz. Görüşmelerin bundan sonraki aşaması, birçok şeyi açığa çıkaracak düzeyde.

Sri Lanka'da Barış Sağlandı

Sri Lanka'nın (Seylan) Kısa Tarihi

Seylan adasının tarihi M Ö 1000 yıllarına kadar uzanır. Seylan adasına ilk kez Portekizliler gelir. Portekizliler 1505 te ada üzerinde hakimiyetlerini kurarlar. Daha sonra Hollandalılar ile Portekizliler arasında adaya hakim olmak için, yoğun bir savaş yürütüldü. Bu savaşta Hollandalılar galip çıkarlar ve adayı 1658 de ele geçirirler. Buke İngilizler devreye girerler. 1796 da denetim İngilizlerin eline geçer. 1802 yılında ise, adanın denetimi tüm den İngilizlerin elinde toplanır. 1948 yılında İngiliz Milletler Topluluğu'na üye edilen Sri Lanka, 14 işlerinde bağımsız olmasına rağmen, dışı tamamıyla İngiltere'ye bağımlıydı.

1972 yılında Sri Lanka'da komünistlerin önderliğinde bir ayaklanma meydana gelir. Ancak ayaklanma başarıya gidemeyerek yenilgiye uğrar. Bunun üzerine İngilizler adadan çekilmelerine rağmen, yeni tip bir somurgeliği geliştirmeye çalışırlar. Sri Lanka halen İngiliz Milletler Topluluğu'nun üyesidir. Adı Sri Lanka olarak değiştirilen Seylan, emperyalizme bağımlı bir ülke durumundadır.

Sri Lanka, ekonomik kaynaklar bakımından da zengin olan bir ülkedir. Bu nedenle yüzyıllardır, emperyalizm işlahını kabartan bir alandır. Çeşitli kıymetli madenlerin çıkarılmasının yanı sıra, toprağı da tarıma elverişli olan bir ülke durumundadır. Pirinç, Hindistan ceviz, kahve, tütün, kakao ve çay başlıca tarım ürünleri arasındadır. Ayrıca Sri Lanka da altın, grafit, yakut vb. değerli maden ve taşlar da çıkarılmaktadır.

Uzun bir süredir, Seylan adasında iktidarı elinde bulunduran Sinhalilere mensup hükümet ile Tamil halkını temsil eden çeşitli örgütler arasında devam eden çatışmalar, barışın sağlanması ile, bu ayın başlarında sona erdi. Hindistan Başbakanı Raviç Gandhi ile Sri Lanka Devlet Başkanı Jomus Richard Jayawardene arasında yapılan görüşmelerden sonra ateşkes imzalandı. Ateşkes antlaşması imzalanmadan önce, Tamil Eelam Kurtuluş Kaplanları adlı örgütün lideri ile de bir görüşme yapan Raviç Gandhi, daha sonra barış antlaşmasını imzalamak için Sri Lanka'nın başkenti Kolombo'ya (Sri Jayawardenepura) gitti. Burada yapılan görüşmeler ardından, ülkenin doğu ve kuzey bölgelerinde çoğunluğu temsil eden Tamililere özerklik verilmesi kabul edildi. Hindistan, antlaşmanın tam olarak uygulanmasını denetlemek amacıyla garantör devlet statüsünde, adanın doğu ve kuzey bölgelerinde asker bulunduracak. Sri Lanka hükümeti antlaşmanın yürürlüğe girmesi için, gerillaların silahlarını teslim etmesini şart koştu. Bu şartın gerilla grupları tarafından kabul edilmesi sonucu, barış antlaşması imzalandı.

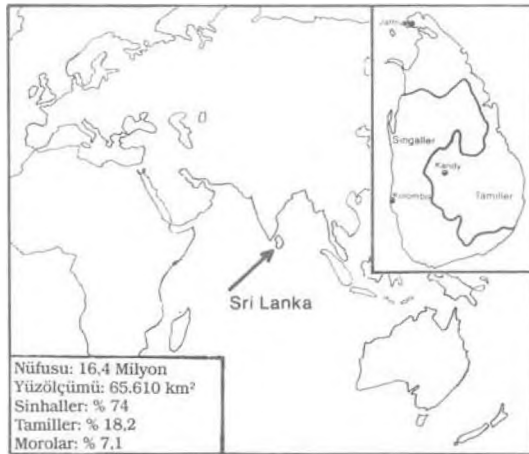
Barış antlaşmasının imzalanması ile birlikte, Tamil halkı içinde en büyük gerilla grubu olan Tamil Kaplanları'nın nasıl bir tavır takınacağı belli bir süre merak konusu oldu. Antlaşma maddeleri üzerinde başlangıçta herhangi bir açıklama yapmayan bu örgüt, daha sonra liderlerinin de katıldığı bir mitingte antlaşmayı kabul edeceklerini açıkladı. Barış antlaşmasının imzalanması

nın ateşkesine uymasına rağmen, ırkçı Sinhalilerin buna ne kadar uyacakları şimdi den kestirilemeyen bir konudur.

Beş yıldır, yoğun bir şekilde devam eden çatışmanın durdurulması, sınırlık adaya sükuneti getirmiş durumda. Bundan sonrası ne olacak veya olaylar nasıl gelişecek? Bütün bunların sonuçlarını önümüzdeki günlerde göreceğiz. Birçok gözlemcinin yaptığı değerlendirmelere göre, Tamillerle yapılan barış antlaşması, Sri Lanka Devlet Başkanı Jayawardene'nin son şansı. Ancak, bu şansını nasıl kullanacağı, önümüzdeki günlerde daha da açığa çıkacak. Antlaşma bu şekilde devam eder ve gerçekten bir barış sağlanırsa, Devlet Başkanının kendisine karşı yürütülen muhalefet etkisiz kılacağı söylenmekte. Aksi takdirde ise, sonucun aleyhine dönebileceği belirtilmekte.

Barış antlaşmasına karşı ırkçı Sinhaliler tepki duyarken, Tamil halkının ise temkinli yaklaşıtı görülmekte. Mevcut durumun bir müddet daha böyle devam edeceği, ancak giderek durumun daha da normale dönüşeceği, genel kanaati oluşturmaktadır.

Doğu ve kuzey bölgesi, bir eyalet haline getirilmiş durumda. Yakında seçimlerin de yapılacağı söylenmekte. Seçimlere en büyük gerilla örgütü olan Tamil Kaplan-

riilmektedir. Sri Lanka hükümeti, ayrıca bir de tüm siyasi hükümlüler için bir af çıkardı. Siyasi hükümlülerin tümünün de serbest bırakıldığı gelen haberler arasında.

Ülkede imzalanan barış antlaşmasına bazı Sinhalilerin tepki duyduğu görülmektedir. Hatta yer yer çatışmalar da meydana gelmektedir. Nitekim, Sinhal halkına mensup bir asker şeref kütasını denetleyen Hindistan Başbakanı Raviç Gandhi'ye saldırdı. Saldırıdan yara almadan kurtulan Gandhi, bir kışkırtmanın var olduğundan bahsetti. Bu nedenle Sri Lanka da imzalanan barış antlaşmasının ne kadar kalıcı olacağı merak konusu. Çünkü, Tamil halkı-

Orta Amerika Barışı, Nikaragua ve Contralar

Orta Amerika ülkeleri olan Kostarika, El Salvador, Honduras, Guatemala ve Nikaragua devlet başkanları bu ayın başlarında Guatemala'da bir doruk toplantısı düzenlediler. Orta Amerika'da halen her ülkede devam eden iç savaşları veya çatışmaları durdurmayı amaç edinen barış görüşmelerinde, 7 Ağustos günü yapılan bir açıklama ile antlaşma varıldığı belirtildi.

5 ülkenin devlet başkanlarının imzaladığı antlaşmaya göre, her devlet kendi ülkesinde iç çatışmaları 90 gün içerisinde sona erdirecek. Barış antlaşmasının sağlanması için, her ülke hükümeti çeşitli reformların gerçekleştirilmesini de sağlayacak.

Orta Amerika ülkelerinden Kostarika, El Salvador, Honduras ve Guatemala'da mevcut yeni-sömürge rejimlerine karşı gerilla mücadeleleri bulunmaktadır. Barış antlaşmasının açıklanması ardından gerilla hareketlerinden şu ana kadar herhangi bir tepki gelmiş değil. Ancak, antlaşma maddelerinin yürürlüğe konması ardından çeşitli tepkilerin yoğunlaşacağı kesin.

Her ne kadar bu antlaşma sözkonusu bütün ülkeler için belli bir önem taşısa da, esas olarak Nikaragua Sandinist yönetimi için önemli bir başarıdır. Nikaragua için bu antlaşma neden bir başarı olarak kabul edilebilir? Şimdi bu konuyu biraz açmak istiyoruz.

Nicaragua geçtiğimiz temmuz ayı içerisinde devrimin yeni bir yıldönümünü daha kutladı. Sandinist cephe liderliğinde bağımsızlığın kazanılan ve demokrasi bir gelişme yolu izleyen Nikaragua'ya karşı daha ilkinden ABD emperyalizminin kışkırtmaları gelişti. Bugüne kadar da ABD, Contra diye adlandırılan bu karşı-devrimci birliklere milyarlarca dolar silah yardımı verdi. Kostarika ve Honduras topraklarında CIA denetiminde eğittiği bu birlikler vasıtası ile ABD, Nikaragua yönetimini baskı altında tutarak boyun eğdirmeye çalıştı. Ancak günümüze kadar, bu konuda herhangi bir başarı da sağlamış durumda değil.

Geçtiğimiz günlerde, ABD Devlet Başkanı R. Reagan, şartlı bir barış önerisi ortaya atarak, eğer bunu Nikaragua yönetimi kabul ederse, Contralara verilecek olan 150 milyon dolarlık yardımdan vazgeçeceklerini açıkladı. Öneri, Nikaragua'da bütün muhalefete özgürlük tanınması ve bunların hepsinin katılacağı serbest seçimler ve Contralar ile yapılacak barış görüşmeleri ve

daha birkaç maddeden oluşuyor.

Kabul edilmez bir durumda olan bu öneriye karşı, Kostarika Devlet Başkanının önerisi ile Guatemala'da bir araya gelen 5 Orta Amerika ülkesi, hiçbir ülkenin bölgeye müdahale etmemesi ve içişlerine karışılmaması koşulu ile bir antlaşma metnine hemfikir oldular. Bu antlaşma aynı zamanda Reagan'ın planının boşa çıkarılması anlamına da gelmektedir. BBC'nin Orta Amerika muhabiri yaptığı bir değerlendirmede antlaşmayı Sandinist iktidarın bir zaferi olarak niteledi. Böylece, ABD'nin Sandinist yönetim üzerinde yürütmek istediği baskı politikası da boşa çıktı. Öteden beri Contralarla yarıdını kışkırtmaya çalışan Kongre üyeleri, bundan böyle bu antlaşmanın bir sonucu olarak Reagan iktidarı üzerinde baskılarını daha da artıracaklar.

Bu gelişmeler ardından, Contralardan ilk tepki geldi. Kostarika Devlet Başkanına gönderdikleri bir mektupta, Nikaragua'nın antlaşma metnine uyup uymayacağını kesin olarak görene kadar bekleyeceklerini belirttiler. 90 günlük sürenin bitimi ardından kesin kararlarını vereceklerini açıklayan Contraların, esasta ise ABD emperyalizminin yeni planlarını beklemedikleri inkar edilmez bir gerçek.

ABD'nin Nikaragua'ya karşı önemli bir koz olarak elinde tuttuğu Contralardan böyle kolayca vazgeçemeyeceği açık. Ancak, Nikaragua hükümeti de daha fazla tavizlere yanaşmayacaktır. Çünkü bu durumda iktidarı da tehlikeye girecektir. ABD, Nikaragua hükümetinin Contralarla görüşmesinde ısrar ediyor. Nikaragua ise, ateşkesin sağlanması için direkt ABD ile görüşmelerden yana. Bu sorunun çözümlenmesi, ateşkes görüşmelerinin nasıl bir seyrinde ilerleyeceğini de ortaya çıkaracaktır.

ABD'nin baskı politikasına karşı, Nikaragua hükümeti şimdi önemli bir manevra olanağına sahip durumda. Bunun ne sonuçlar getireceği önümüzdeki 2-3 ay içerisinde daha da açığa çıkacak. Ancak uluslararası alanda emperyalist yüzü iyice açığa çıkmış olan ABD'nin Nikaragua'dan vazgeçmemesi, sorunu daha da boyutlandıracaktır. Contralar, barış antlaşmasını kabul etmese de bundan yine zararlı çıkacak olan kendileridir. Çünkü Nikaragua halkı bu durumda zaten var olan desteklerini daha fazla Sandinistlerin yanında toplayacaklardır.

Dünya Basınında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi

Kürdistan'da şiddetlenen ve yaygınlaşarak gelişen gerilla savaşı, yurtdışında da etkisini sürdürmekte. Kürdistan'daki gelişmeler, buna karşı TC'nin derinleşen çıkmazı ve mücadelemizi önlemeye yönelik sömürgeci Türk devletince başyurulan çeşitli yöntemler Avrupa basınında da işlenen güncel konulardan biri durumunda.

Özellikle son dönemlerin en etkin bel başlı eylemlerinden olan Pınarçik, Yuvalı ve Peçenek eylemleri sonrasında, Kürdistan'daki gelişmeler dünya basınının günlük haberleri arasında girdi. Buna karşın sömürgeciler, ulusal kurtuluş savaşımızın dış dünya ile bağlantılarını kesmek için yoğun bir diplomatik ilişki yürütmeye başladılar. Ve faşist Türk devleti yurtdışındaki tüm temsilcilik ve kuruluşlarını harekete geçirmekle birlikte, emperyalist müttefiklerine de bu konuda rol attı. Hatta uluslararası alanda tanınmış birçok gazeteyle paralı ilanlar verildi. Tam sayfa olarak verilen ilanlarda ulusal kurtuluş mücadelemize karşı alçakça saldırılabilmektedir ve direnç eylemlerimizi, kendi katil yüzlerini gizlemek için katliam diye nitelendirmektedirler. Böylesi bir örnek, dünya tarihinde ilk kez yaşanıyor. Mücadelemizi önlemeye yetersiz kaldığından ve gücünün de yetmeyeceğinden hareketle yardım dilemekte. Emperyalist dostlarının dışında, çeşitli içerisinden olduğu ülkelerden de bu konuda destek sağlamak için, sözkonusu ülkelere tehdit savurmaktadır ve varsa elinde bir koz onu kullanmaya çalışmaktadır. Ancak bu yönlü faaliyetlerini büyük bir gizlilik içerisinde sürdürmektedir. Fakat Kurtuluş Ordumuzun ölümcül darbe vuran eylemleri, TC'nin bu yönlü faaliyetlerini birer birer açığa çıkarmaktadır. Uluslararası alanda politik gelişmelere ilgi duyan kişi ve kuruluşlar, sömürgecilerin bu yönlü faaliyetlerine tanık olmaları ve yorumlamaktadırlar.

Faşist kukla Başbakan T. Özal in Suriye gezisi, içerisinde bakanların, emniyet ve MIT, yetkililerinin yer aldığı kalabalık heyetle gerçekleştirildi. Büyük bir hazırlık sonrası gerçekleşen bu gezi hakkında, Danimarka'da yayınlanmakta olan, 23.07.1987 tarihli Politiken gazetesi "Türkiye, Suriye ile anlaşması istiyor" başlıklı yazıda şu yorumu yer veriyor:

"Türk Başbakanı Turgut Özal'ın geçen hafta sonunda gerçekleştirildiği Suriye ziyareti, 8 Temmuz'da Kürt isyancılarının sınıra yakın bir Kürt köyünde gerçekleştirdikleri eylem sonrasında kabul etmesi sürpriz bir gelişmeydi..."

"Eylem, Mardin bölgesinde bir dizi eyleme bağlı olarak ve Türk Başbakanı Turgut Özal'ın bölgeye yapmış olduğu ziyaret ve bölgede barış ve sükuneti vadedtiği bir sırada gerçekleşmişti."

Artık TC'nin yaklaşan sonu ve Kürdistan'daki gerilla savaşı karşısında içerisine girdiği çaresizlik, uluslararası alanda gün geçtikçe daha da yaygınlaşmakta. Mücadelemizin varmış olduğu hayutlar ve bu durumu TC için yaratmış olduğu ciddi tehlike, yabancı basında işlendiği gibi, emperyalist devletler de durumun ciddi bir tehlike arzettiğinin farkındalar.

Emperyalizmin jandarmalığını yapan ABD'nin, Dışişleri Bakanlığına "Türkiye'deki İnsan Hakları" konusunda, Senato ve Temsilciler Meclisi Dış İlişkiler Komisyonlarına sunulan raporunda şunlar aktarılmaktadır:

"Türk Hükümeti, Güneydoğu ve komşu ülkelerde üstlenen silahlı Kürt gerillalarının ayaklanmasını bastırmaya çalışıyor. Sıkıyönetim altındaki beş bölge de, Kürtlerin yaşadığı bölgeler ve bu bölgeler aynı zamanda da ayaklanmanın merkezi durumunda. Hükümet yetkilileri ve muhalefet Kürt ayaklanmasını dış etkilere ve bölgenin kötü ekonomik durumuna bağlıyor ve bu görüşten hareketle de hükümet, bölgeyi kalkındırma politikası izliyor. Hükümet, her şeyden önce, Kürt etnik kimliğini kabulüne ısrarla karşı çıkıyor ve bunu önleyici tedbirler alıyor." (Aktaran: Milliyet, 28 Temmuz 1987)

Gördüğü gibi Türkiye'nin en yakın destekçisi, koruyucusu ABD emperyalizmi, PKK ve mücadelesinin bölgede oynadığı rol, otoriter güç durumuna yükselmesi karşısında tedirgin durumda ve duruma teşhis koymaya çalışmaktadır.

"Bağımsız Bir Kürdistan için Mücadele" başlığıyla Fün adasında yayınlanan yüksek tirajlı Fyens Stiftstidende gazetesi, mücadelemize ilişkin şöyle bir değerlendirmeye sunuyor:

"Türkiye'nin doğusundaki şehirlerde iç savaş şiddetleniyor. Özellikle Hakkari'nin doğusundaki Hakkari şehrinde gerçek bir iç savaş yaşanıyor. Bu savaş 1984'ten bu yana Kürt savaşçıları ve Türk askerleri için yüzlerce kişinin hayatına mal oldu."

Onbinlerce Türk askeri, silahlı İran ve Irak sınırlarındaki dağlık kesimde sert bir mücadele içerisinde. ...Aynılık Kürtlerin bağımsız bir Kürdistan mücadelesinde 600 e yakın asker, sivile partizan öldü."

"...Birçok askerden oluşan Türk birlikleri makineli tüfek ve projektörlerle bütün gece partizanların köylere ve şehirlere anı ve beklenmedik saldırılarını önlemeye çalışıyorlar..."

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşının, dünya ilerici-demokratik kamuoyunda yakından tanınır bir seviyeye ulaşması, sömürgecilerin yurtdışında yürüttüğü mücadelemizi karalama kampanyası önünde asılması zor duruma gelen bir engel konumunda. Mücadelemiz gelistikiçer sömürgeci Türk devletinin gerçek yüzünün açığa çıkarılması, barbar karakterinin teşhir edilmesi, onun serbest hareket olanaklarını büyük oranda kısıtlayıcı bir rol oynamaktadır.

Ancak, mücadelemiz uluslararası alanda saygınlık, destek sağlarken mücadelemize karşı olanlar da, kendi çıkarları gereği yeni yaklaşımları içerisinde girmekte ve sömürgeci Türk devletine var olan destekleri artırmaktadır. TC dostu emperyalist güçler ilk başta desteklerini, PKK'yi denetimlerine almaya çalışarak sunma uğraşısı içerisindeydiler. Bunda başarısız kalan emperyalist güçler, TC'nin de daha fazla destek isteme talebiyle birlikte, yurtdışındaki mücadelemizi engelleme kampanyasında daha aktifleşerek yer almaya başladılar.

Daha yakın bir zamanda İsviçre devletinin bilinen kompoları boşu çıkarıldı. İsviçre, Kürdistanlı yurtseverlere yönelik polis operasyonlarını başlattı. Daha sonra Fransa, Danimarka, Hollanda ve en sonunda da mücadelemize yönelik karşı faaliyetlerde aktifleşen Almanya.

Almanya özel yetiştirilmiş polis timleriyle 27 Temmuz'da Kürdistanlı yurtseverlere yönelik olarak, sabah saat 4.30'da bir baskın düzenledi. Bu baskında 700.000 DM değerinde para ve değerli eşya, baskını gerçekleştiren silahlı polis timlerinden gasp edildi. Bunun gerekçesi olarak da, Almanya'nın çeşitli eyaletlerinin Anayasayı Koruma Şefleri şöyle açıkladı: "Türk devleti alephinde faşist partilerin örgütlerini çalışmaları tehlikeli boyutlara vardı. Bunların içerisinde adı bazı politik cınayelere karışmış PKK en tehlikelidir."

Alman devletinin yanı sıra, bazı basın kurumları da

mücadelemiz aleyhine yürütülen kampanyaya destek vermektedir. Bild gazetesi "Alman halkı Kürtlere kızıyor. Kürtlerin işgal eylemleri Almanları rahatsız ediyor. Onlar huzurlu olmak istiyor. Almanlar, 'Kürtler bizden ne istiyor' diyorlar" biçiminde yazdı.

Açık ki bu da, Türk basınının da sürekli işlediği gibi, çarpıtma bir haberdur. Halkımız, bağımsızlık ve özgürlük için, Kürdistan'da gelişen kurtuluş savaşını ve öncüsünü desteklemek istiyor. Ancak, Kürdistanlı yurtseverler bulundukları her alanda Partilerine sahip çıkacak, onun yürüttüğü mücadeleyi engellemeye çalışan güçlere boyun eğmeyecek ve gereken biçimde direnecektir. Halkımızın bir hakkı daha var. İlerici-demokratik kamuoyundan dayanışma beklemek. Alman polisinin gaspettiği parayı geri almak istiyor. Bu, Alman halkını rahatsız etmiyor. En başta TC, Alman devleti, Bild gazetesi ve benzerlerini rahatsız ediyor. Rahatsız ediyor ki, Bild gazetesi, kendisini ve efendilerini rahatsız eden Kürdistanlı yurtseverlerin işgal eylemlerinden duydukları rahatsızlığı Alman halkına maletmeye çalışıyor. Oysa Alman basınında işgal eylemlerinin, hangi amaçla gerçekleştirildiği işlenmektedir. Bunlardan bazı başlıklar şöyle:

Kölner Rundschau (5 Ağustos 1987)
"Kürtler para ve değerli eşyalarını istiyorlar. Bern'deki Bonn Elçiliği Kürtler tarafından işgal edildi."
Die Welt (5 Ağustos 1987)

"Aşırı Kürtlere karşı polis eylemi. Polis birçok Kürt dernek, lokal ve evlerine baskınlar düzenledi. Dün bir grup Kürt, Zürich'teki Alman Konsoloshuğunu işgal etti."

Süddeutsche Zeitung (5 Ağustos 1987)
"Kürtlerin yeni işgal eylemleri hareketi."
Die Welt (6 Ağustos 1987)

"Acruppa genelinde Kürtlerin protestosu."
Bonner Stadtanzeiger (7 Ağustos 1987)

"Kürtler Alman polisini eleştiriyor. Polisin ev baskınlarına, operasyonlarına karşı çıkan Kürtler, ayrıca el konulan 700.000 değerindeki paralarını da istiyorlar."

Frankfurter Rundschau (7 Ağustos 1987)

"Kürtler radyoemini işgal etti. 30 kişilik bir grup Kürt, Hessen Radyosunu işgal ederek, demek, lokal ve evlerin aramasını protesto ettiler."

laz (7 Ağustos 1987)
"Bochum'daki Kürtler açlık grevinde..."

Daha birçok gazete de Kürdistanlı yurtseverlerin eylemlerine yer vererek yurtseverlerin gerçekleştirdiği işgallerin amacını açıkladılar.

Mücadelemiz Kurtuluş Ordusu birliklerinin gerçekleştirdiği yeni eylemlerle her gün yeni mevziler kazanmakta. Türk ordusunun da bu paralelde çıkmazı derinleşerek, mücadelemizi önlemedeki acizliği daha da netleşmekte. Artık, yeni eylem haberleri basında güncel haberler arasında yer almaktadır. Eylemlerin yankısı dünya basınına da yansıyor. Sömürgeci devlet yetkililerinin mücadelemiz hakkındaki çarpıtma demeclerinin sahteliğini, bunların boş sözlerden ibaret olduğunu, Yuvalı ve Peçenek eylemleri sonrasında Süddeutsche Zeitung şöyle aktarıyor:

"Özal, yalnız mısilleme yapacaklarıyla yetinmedi, aynı zamanda özgürlük savaşçılarına teslim almaları halinde affedilecekleri çağrısında da bulundu. Çerap birkaç saat sonra geldi. Kurt gerillaları aynı bölgedeki Peçenek ve Yuvalı köylerini basarak 20 kişiyi öldürdüler. Şüphesiz Türkiye'nin güneydoğusunda kendi (Kürdistan) devletinin kurulmasını arzulayan ayrılıkçı Kürtlerin parlatıldığı küçük çaplı savaş devam ediyor..."

Yine son eylemlerimizden bazıları Alman basınında da yer aldı. 30.7.1987 tarihli Der Tagesspiegel "Kürt isyancılar çocuk kaçırdılar" başlığıyla Şırnak eylemini şöyle aktarıyor:

"Kürt isyancılar, Türkiye'nin doğusunda bulunan dağlık alanlardaki meralardan 7 çocuk kaçırdılar. Ayrıca 9-15 yaşları arasındaki çocukları kaçırmadan önce, ailelere bülüce propaganda da yaptılar..."

Dersim'de askeri cezaevine yönelik gerçekleştirilen eylemi ise, 8.8.1987 tarihli Süddeutsche Zeitung şöyle veriyor:

"Kürt isyancılar, bir Türk cezaevine yönelik gırtlak saldırılarında 2 asker öldürdüler. Doğu Türkiye'de bulunan Hozat polisi, askerlerin isyancılar karşı arama operasyonlarını başlattıklarını bildirdi."

Kürdistan bağımsızlık savaşı uluslararası alanda gittikçe tanınmakta ve gidecek artan bir düzeyde ilgi görmektedir. Güncellenen mücadelemiz artık, dünya basınının günlük haber sayfalarının ayrılmaz bir parçası haline geldi.

KUTSAL ULUSAL

DİRENİŞ MÜCADELEMİZ

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Öylesine soğuk ki, yerimizde duramıyor ve biraz da olsa ısınmak için habire hareketler yapıyorduk. Yapılan hareketlerle vücutlarımız biraz ısınıyor, fakat elbiseler ıslak olduğundan bu ısınma fazla uzun sürmüyordu. Sabaha tam altı saat vardı ve bu saatler bir türlü geçmek bilmiyordu. Gözlerimiz saatteydi. Sanıyeleri dakikaları, dakikalar saatleri kovalıyordu. Ve saat 4.30'da şafak sökmeye başladı.

Söken şafakla birlikte, dostlarımızı sevindirecek ve düşmanlarımızı kahredecek yeni bir gün başlıyordu. Bu gün, tüm dikkatleri Hakkari'ye çekecek gelişmelerle dolu olacaktı. Bu yeni güne, bir halk, öncüsüne olan güven ve bağlılığı sergileyerek; düşman ise, kendisine olan güvenini yitirmiş ve her geçen günde elindeki mevzilerini bir bir kaybetmenin acısıyla girecekti. Ortalık tam aydınlanmadan karakolu kontrol edilebilecek bir noktayı tespit etmek için bir arkadaşla keşife çıktık. Uygun bir yer bulduk ve gözletmeyi rahat yapabilmek için de yeni uygun bir tarzda düzelttik. Burada, üç arkadaşla, hiç hareket etmeden, düşmanın tüm hareketini izleyecektik. Hava hugin güneşli. Arkadaşların bir kısmı sabah kahvaltılarını yaptıktan sonra yattılar. Dinlenmeleri gerekiyordu.

Saat 14.00,

Arkadaşların tümü uyandırıldı. Son hazırlıklarımızı yaptık. Saat 15.00'de arkadaşlar gözletme noktasına gidip karakolu görece ve araziyi tanıyacaklardı. Grupların nereye ve nasıl yerleşeceği de tek tek izah edilecekti.

Saat 15.00,

Nöbetçilerin bulunduğu gözletme noktasına ilkin baskın grubu ikişer ikişer çağrıldı ve görevleri tam olarak kavratıldı. Ardından BKC grubu gözletme noktasına geldi. Onların da yeni ve görevleri iyice anlatıldıktan sonra, pusuya giden askerlerin yolunu kesecek olan grup çağrıldı. Bu grupta yerlerini ve görevlerini görüp öğrendikten sonra, tüm arkadaşlarla kısa bir toplantı yapıldı. Görevini anlayanın olup olmadığı sorulduğunda, arkadaşların tümü görevlerini anladıklarını ifade ettiler. Arkadaşlarla genel parola, saldırı işareti, geri çekilme yönü, ilk toplanma yeri ve doktorun kaldığı yer açıklandı. Eylem saati yaklaşıyordu. Hepimizi sevinç ve heyecan kaplamıştı ve bu giderek büyüyordu. Birkaç saat sonra yeni bir

sahne canlanacak ve bu sahnedeki —kısa zaman süresinde— birçok şeyin kaderi değişecekti. Bu vadiler ve dağlar pek de yabancı olmadıkları seslerle yankılanarak yepyeni bir görünüm kazanacaktı.

Saat 15.30,

Artık her şeyimiz hazır. Düşmanın gündüz nöbetçilerinin yerlerini terk edip emdiklerini öğrenmek için bir arkadaşla çok dikkatli bir biçimde vadiye ilerlemeye çalışıyorduk. Tam o zaman bir insan sesi işittik ve hemen yere yattık. Sesin neye ait olduğunu öğrenmek için iyice kulak kabarttık. Sesi tekrar duyulunca, tanıdık Köylüler yüksek sesle kükürüyorlardı. Bizim görmemelerine özen göstererek iyice gizlendik. Köylüler geçip gittikten sonra ilerlemeye devam ederek sık ormanlık bir yere ulaştık. Gündüz nöbetçisinin bulunduğu noktaya baktığımızda yerinde oturduğunu gördük. Saat 16.00'ya 25 vardı.

Nöbetçi silahını ve raktını bir kenara atmış, elbiselerini çıkarmış, bülentini öldürmekle meşgul ve belli aralıklarla da bizim ilerlemeye çalıştığımız vadiyi kontrol ediyordu. Pusuya gidecek olan askerler, suya gitmiş olmalarına rağmen, nöbetçi hali yerinde oturuyordu. Sayılı olan bu dakikalar bize çok uzun geliyordu. Eylem saati gelip çatmış ve biz hala yerimize ulaşamamıştık. Oysa eylemin kaderini olumlu veya olumsuz belirleyecek olan bizim grubumuzdu. Bu durum bizi daha da heyecanlandırıyordu. Nöbetçiden dolayı karakola yaklaşamıyorduk. Çünkü görülmemiz halinde hiçbir şey yapmadan geri çekilmek zorunda kalacaktık. Nöbetçi, saat 16.00'ya 10 kala ayağa kalkıp vadiye baktı ve karakola doğru biraz ilerleyerek karakoldaki askerlere bir el işaretinde bulundu. Karakoldakilerin ona verdikleri işareti göremedik. Asker tekrar elbiselerinin yanına geldi, gümüşü giydi ve bir kez daha vadiye göz atarak raktını taktı, vadiye tekrar baktı. Artık yanımdaki S... arkadaş, kendisini tutamıyarak —ama bizim duyabileceğimiz bir sesle— askere, "Alçak herif defol!" diye haykırdı. Gerçekten de kufur etmemek mümkün değildi. Heyecan ve sinirden olmalı ki, yüreklerimizin atışını karşımızdaki arkadaş çok rahat duymaktaydı.

Asker silahını ve parkasını aldı ve bir daha vadiye baktı. yavaş yavaş karakola doğru inmeye başladı. Askerin attığı her adım sanki bize kufur ediyormuş gibiydi. Asker yüz metre kadar ilerledi, son bir kez dönerək vadiye baktı. Artık bu bakış onun ve karakoldaki askerlerin son bakışları olacaktı. Çünkü günlerdir silah elde avının peşinde koşan ve avını yakalamak üzere olan avcını adan durumumuz sadece bir işaret bekliyordu ve bu işaret, her şeyi belirleyecekti.

Eylemin yapılmasına 15 da-

kika kalmıştı. Nöbetçi asker iyice kayboldu. Arkadaşlar gruplar halinde bekliyorlardı. Grupların 15 dakika içerisinde mevzilerine ulaşmaları biraz zor gözüküyordu. Çünkü vadi-de biraz yündükten sonra dik bir yokuşu tırmanmamız gerekiyordu. Arkadaşlar zaman kaybına yol açmadan kendi noktalarına ulaşmak için sabırsızlıkla bekliyorlardı. Tüm savaşçıların gözü komutandaydı ve komutanın işareti üzerine son sürat koşarak, yerimize bir an önce yetişme heyecanını yaşıyorduk.

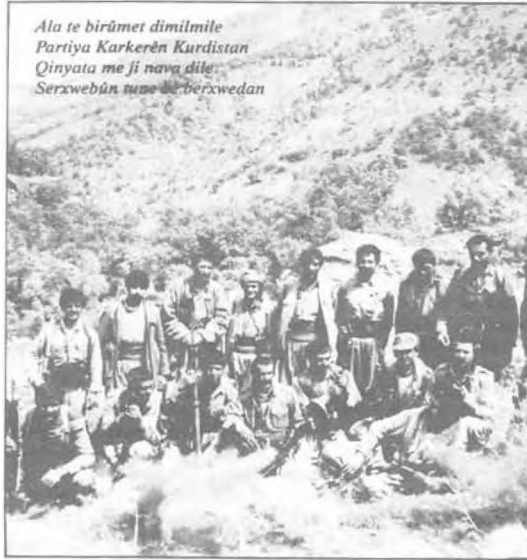
Saat 16.00'yi 13 dakika geçiyordu. Yetişmemiz gereken noktaya epey yol olmakla beraber, bulunduğumuz nokta da karakola hakim bir yerdi. Biraz daha ırmaklar uygun bir yerde mevzilenmek istedik ki, işte tam o anda vadinin tüm sessizliğini parçalayan Alarof atışı ve hemen ona eşlik eden BKC'nin atışları duyuldu; eylem başla-

Baskın grubu düşman mevzilerine yerleşerek çatışmayı yer yer sürdürmekteydi. Fakat çatışmanın uzun sürmesi bizim aleyhimize gelişmelere yol açabiliyordu. Çünkü, düşman çatışmanın sürdürüldüğünden haberdar olur olmaz hemen yardıma gelebilirdi. Baskın grubumuz insiyatili ele geçirmişti, ama çok cılız da olsa düşman direnişini tam olarak kırmamıştı. Onun için arkadaşlar kendi mevzilerinden, direnen noktalara ateş ediyorlardı ki, bu durum şimdiki kadar lehimize süren çatışmaya golge düşürebilirdi. Buna hemen müdahale etmek gerekiyordu. Aynı zamanda da pusuya giden askerler silah seslerini duymuş, bunu "kaçakçılarla asker arasındaki çatışma" sanarak geri dönmüşlerdi. Dönüşte de, yol kesen grubumuz onları durdurmuştu. Çatışma devam ediyordu. İlk anda iki askerin vurulduğunu öğrendik. Tüm bu gelişmeleri gözönünde

duruma yol açmamak için, iki arkadaş silahlarını ateşleyerek çadıra girmeye çalıştı. Çadıra giden arkadaşlardan B... hiç Türkçe bilmediğinden içinden gelen "Teslim... teslim... teslim..." sesi bizi şaşırttı. Ama hemen anladık ki, B... arkadaş, çadırdaki sağ askerin kalıp kalmadığını öğrenmeye çalışıyor. Bu sesleri duyan arkadaşlar kendilerini tutamayıp kahkahayı bastılar. Karakolun yeri bir bayram, adeta bir dağın yerini andırıyordu. Yıkıntılar altındaki askerlerin silahlarını toplayan arkadaşlardan birden sesler yükseldi. Bağırın F... arkadaş; "MG-3... MG-uuu..." diye haykırıyordu. Askerlerin ellerinde daha önce gördüğümüz fotoğraf makinasını almak için bir gün önce tüm arkadaşlar arasında bir yarış başlamıştı. Karakolu ele geçirir geçirmez herkes komutanın odasına koşacak makınayı ele geçirecekti. Fakat, eylem sonrası silah almakla meşgul olan arkadaşlar, komutanın çadırına defalarca girmelerine rağmen, masanın üstünde açıkta olan fotoğraf makinasını almamışlardı. Savaş kurallarına ters düşmesine rağmen, olayın verdiği sevinç ve heyecandan olmalı ki, elindeki bir kağıtla koşan Şeymus arkadaş da, başka bir arkadaşla seslenerek, "Ben bu kağıtları ateşe atacağım" diyordu. Oysa onun kağıt dediği şeyler bizim için oldukça önemli olan ve bugüne kadar fazla haberdar olamadığımız çok önemli belgelerdi. Hemen müdahale edip kağıtların yakılmasını önledik. Bir yandan ganimetler toplanırken, bir yandan da, "Biji Serok APO!, Biji PKK!, Biji ERNK, Biji HRK!" sloganlarıyla vadi inimin inliyordu. Sanki binlerce insan burada miting yapıyordu. Çadırlar ve haymalar ateşe verildi. Yanmakta olan mutfakçı gören Hasan (Emin DAL) arkadaş, "Yahu ben hiçbir şey yapmıyorum da bir çuval biher yanıyorsa da ona uzuluyorum. Halbuki Urtahtar, hiher için Fransızları Urta ovasında vurarak perşan etmişlerdi. Ve bu savaşın sonunda Fransızlar Urta'dan geri çekilmek zorunda kalmışlardı. Ve şimdi de hiberler gözlerimizin önünde yanıyorsa, Buna nasıl tahammül edilebilir?" diyerek yanın hiberler için hayıflanıyordu. (Emin DAL yoldaş, 11 Mayıs 1986 günü Elcan mutfakasında düşmanla çıkan bir çatışmada kahramanca direnerek şehit düştü.) Tüm ganimetler toplanmıştı ve geri çekilme işareti bekleniyordu. O sırada Z... arkadaş, "Dalgalanan Türk bayrağını yakın..." diye avazı çıktığı kadar bağırdı. Hemen bir arkadaş koşarak bayrağın asılı olduğu direği kırıp ateşe attı. Alevler yükseliyordu.

Yanan bayrağı seyredirken üç kez üst üste duduk çalındı. Bu geri çekilme işaretimiz idi. İşaretle birlikte geri çekilmeye başladık. Geride öldürülmüş 9

Devamı 22 sayıfada

Ala te biramet dimiltile
Partiya Karkerên Kurdistan
Qinçaya me ji nava dile
Serxwebûn tune e, berxwedan

mıştı hile. Yapılan yoğun atışlarla çadırlarda bir sallanma başladı. Askerlerin bağırma ve inilti sesleri duyuluyordu. Bu ara askerlerden bazıları silahlarını alarak mevzilere doğru koşmaya çalışıyor, bazıları ise kendi mevzilerine ulaşmıştı bile. Askerler mevzilerine yetişmişlerdi de(!), acaba PKK partizanlarına karşı silahlarını kullanabilecekler miydi? Ağır silahlarımız öyle noktalara mevzilenirilmişlerdi ki, düşmanın mevzilerini içlerine kadar görebiliyorduk. İlk savunmaya geçen veya geçmeye çalışan düşman askerleri, yerde sere serpe uzanmış son nefeslerini veriyorlardı. Askerlerdeki direnme büyük oranda kıldığından, büyük silahlarımız susmuştu. Düşmana nihai darbeyi verecek ve ganimetleri alacak olan baskın grubu da bu sürede, karakolu çevreleyen duvara yetişmişti. Baskın grubunun attığı el bombalarının patlaması ve kullanılan ferdî silahlar çatışmanın şiddetli olduğunu gösteriyordu. Bu denli yakın mesafede sürdürülen çatışma, çok kısa sürdü.

bulundurduğumuzdan, eylemi bir an önce sonuçlandırmamız gerekiyordu. Eylem anında yapılan müdahaleyle, baskın grubu ikiye bölünerek, direnen noktaları yarım daire biçiminde kuşattı. Y... arkadaş, askerlere son bir şans tanırçasına gür sesiyle haykırdı: "HRK adına teslim olun!" Bu haykıştan hemen sonra çok kısa bir sessizlik ortalağa çıktı. Tam o anda çadırdan bir ses duyuldu. Telesizci, "Biz direnmiyoruz, çadır yıkıntılarının altındayız" ve devam ederek "tüm askerlerimizi vuruldu" diye konuşuyordu. Duyduğumuz bu konuşmalardan direnmeye devam edecekleri anlaşılmıyordu. Mevcut sessizlik partizanlardan birinin attığı el bombasıyla bozuldu ve birkaç atışıyla son direnme noktası da düşürüldü. Artık karakola hakim olan partizanlardı.

Vurulan güçlü darbeden sonra, sıra ganimetleri almaya gelmişti, ama çadırlar daha tamamen yıkılmamıştı. Bu yıkıntılar altında yaralı veya sağ kalan askerler olabilir ve onların açacağı ateşle kayıp verebilirdik. Bu

Faşist Türk Hükümeti Şimdi de...

Baştarafı 11. sayfada

halkına karşı asker bile yollamıştı.

1956 Süveyş Kanalı savaşının İngiliz emperyalizminin aleyhine sonuçlanması ve ABD'nin yeni-sömürgeci politikasıyla birleşmesi ile, Doğu Akdeniz ve Ortadoğu da ABD'nin varlığı bellirleşti. Yunan ve Türk devletleri bu süreçte zaten ABD'nin yeni-sömürgeci haline gelmiş; işbirlikçi burjuvazi iktidardaydı. ABD, İsrail'e ek olarak Kıbrıs adasını da

bir karşı-devrim üssüne çevirmek için yine **Türk devleti** ve Kıbrıs'daki **"Türk azınlığını"** devreye soktu. Türk burjuvazisi ve basını bir yandan "Kıbrıs Türktür, taksim" vb. sloganlarla anti-Rum şovenizmi yayıyor, diğer yandan CIA tarafından yönetilen Türk provokasyonlarıyla adada komplolar geliştiriliyordu. Bunun için CIA'nın her yıl milyonlarca dolar harcadığı bilinmektedir.

Kürdistan İşçi Sınıfı...

Baştarafı 15. sayfada

nin devrimdeki önemlülüğü bir daha vurgulanmış ve işçi sınıfının acil sorununun yığınsal cephe birliğini kurmak olduğunu karar altına almıştır.

e) İşçi sınıfı ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi

Halk stratejik çıkarları aynı olan sınıfların topluluğudur. Bütün sınıflı toplumlar gibi Kürdistan halkı da sınıflardan meydana gelmiştir. Üyelerinin üretim sırasındaki faaliyetleri aynı ve benzer olan, başkalarıyla ilişkileri birbirinin eşi olan ve buna bağlı olarak sosyal, kültürel yaşam benzerliği içinde olan insan toplulukları sınıfları meydana getirir. Gelişim sorunları ve çoğu yönü ile iç içe geçmişliklerine rağmen ülkenin sınıflı bir toplumdur. Bir avuç feodal komprador, aşiret reisi, toprak ağası, ajan, küçük-burjuva reformist soysuzları dışında, Kürdistan halkını oluşturan işçilerin, köylülerin, aydınların, emekçi küçük-burjuva yığınlarının ulusal kurtuluş çikarları birdir. Kürdistan ülkesi bağımsız olmadan, ulus kurtulmadan, halk demokrasisine varılmadan hiçbir sınıf, kalın ve kişi kurtulamaz. Sınıflar ve her sınıf ve katmanın, çeşitli halk kategorilerinin varlığı gerçek ve bu gerçeklikten kaynaklanan sosyal, kültürel, ekonomik, örgütsel ve mücadele özgünlükleri olduğuna göre, ERNK'nin siyasal ve askeri çatısı altında bütün devrimci, yurtsever sınıf, tabaka ve kesitlerin, işçi, köylü, kadın, gençlik, esnaf vb. birliklerinde örgütlenerek, Kürdistan'ın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi yolunda örgütlenme ve eylemlerini yükseltmeleri güncel görev olarak PKK III Kongresi tarafından karar altına alınmıştır.

Ulusal kurtuluşçu örgüt ve eylemine, bu temelde cephe ve ordusunun kavuşan Kürdistan işçi sınıfının, halkımızın siyasal birliği olan cephesinin ve onun askeri ordulaşmasının inşa edildiği bu tarihi süreçte de belirleyici rolü vardır. O, tarihsel misyonunu görevlerinin büyüklüğüne ve varolan ağır sorunlarına rağmen günümüzde de oynamak durumun-

dadır. O, ulusu kurtarmadan sınıfsal kurtuluşuna varamaz. Onun cephesel görevleri sadece kendisine ait değildir. O, ideolojik tutarlılığı, politik kararlılığı, örgütsel yeteneği ve eylemsel üretkenliği ile bütün emekçi sınıf ve katmanların cephesel birliklerinde örgütlenmesini özendirir ve öncülük etme durumundadır. O, ERNK de ifadesini bulan cephesel birliklerin örgütlenmesinde öncü birlik konumundadır.

Kürdistan işçi sınıfı, proletaryanın ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesindeki ideolojik, örgütsel politik öncü olma rolünü Kürdistan'da üstlenmiştir. Onun bu tarihsel öncü rolü ve bu doğrultuda Kürdistan'daki pratiği, bugün ERNK çatısı altında hem yığınsal yurtsever birliğini örgütlemek, hem de köylü, kadın, gençlik vd. yığınsal cephe birliklerinin örgütlenirli ve savaştırılmasına öncülük etme göreviyle birleşmiştir. Proletaryanın ideolojisinin bilimselliği ve tutarlılığı, devrimciliği; politikasındaki iletkenlik, örgütlenmesindeki sağlamlık pratiğindeki gelişiricilik kahramanlık ve fedakarlık onu dünyanın en devrimci sınıfı durumuna getirmiştir.

Kürdistan proletaryası, çağdaşlarıyla kıyaslandığında insanlıkla çelişen bir durum yaşamaktadır. Yığınla sorunu vardır. Henüz özgürce dilini konuşamamakta, ulusal giysisini giyememekte, ülkesinin adını özgürce anamamaktadır. Kendi ulusal kimliği ile değil, başka ulusun kimliği ile örgütlenmektedir. Dünyaya adeta bir daha dönmemesi için dağıtılmış ve huralarda da çok yönlü politikalara maruz kalmakta, bir yığın yeni sorunu doğmaktadır. Korkunç ve insanlık dışı bir ekonomik sömürü altındadır. Siyasal ve askeri baskılarla bezdirilmiştir. Ekonomik, sosyal, kültürel, sağlık iş, konut, eğitim vb. yığınla insanı güncel sorunu vardır. Bütün bu sorunların çözümü, siyasal mücadele ve Kürdistan'ın kurtuluşundan geçer. Bunu gözardı eden her mücadele ve iyileşme, proletaryanın öncü siyasal misyonunun lekeleri, onu köleliğe mah-

Demirel hükümetleri döneminde Türk ordusunun ABD'nin planları doğrultusunda işgal hazırlıkları hızlandırılır. Ancak Yunan burjuvazisinin de ABD'ye bağımlılığı vb. faktörler işgali geciktirir. ABD'nin Yunanistan'da gerçekleştirdiği askeri-faşist darbe işleri kolaylaştırır. Yunan demokratik güçleri susturulmuştur. Türkiye açısından zaten sorun yoktur. Çünkü şoven Türk solu, faşizme karşı saviyala, Ecevit demokrasisini herkesten çok desteklemektedir. Kıbrıs'ta Temmuz 1973 faşist Sampson darbesi bu amaçla yapılır. Ardından ABD'nin

kum eder

Kürdistan işçi yığınlarının önündeki temel görev: Bağımsız ve Demokratik bir Kürdistan için ERNK örgütlenmesinde yer almak, bu çatı altında birleşmek, ulusal kurtuluşun siyasal ve silahlı mücadelesine katılmaktır. Kürdistan işçi sınıfı, gücünü ERNK çatısı altında Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği-YKWK'nde yoğunlaştırmalı, dünyanın neresinde olursa olsun, Kürdistanlı bütün yurtsever işçilerle bağ kurmalı, onları bilinçlendirmeli, örgütlemeli, bütün maddi ve manevi olanaklarıyla ulusal kurtuluş mücadelesine seferber etmelidir. Güncel ekonomik, sosyal, kültürel vb. sorunları uğruna mücadeleyi gözardı etmemelidir. Bu sorunların çözümünü, yüce ulusal kurtuluş görevlerine, bunun örgütsel ifadesi olan ERNK ve onun işçiler kolektifine bağlamalıdır. Çünkü, işçi yığınları ancak bilinçlenip örgütlenince, mücadelelerini yükselttikçe güçlenecek ve ancak o zaman güncel sorunlarının çözümünü mümkün olabilecektir.

Kürdistan işçi sınıfı, öncü nü YKWK de yoğunlaştırmalı, maddi güç haline gelmeyi gerçekleştirmeli. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişimi ve ulusal birlik yolunda gelişme ve örgütlenmesini kollar halinde, başta Türkiye, Kürdistan'ın diğer parçaları olmak üzere Kürdistanlı emekçilerin olduğu her yere yaymayı hedef almalıdır. YKWK'de örgütlenen ve birleşen Kürdistan yurtsever, devrimci işçi yığınları, Kürdistan işçi sınıfını ve ulusal kurtuluş mücadelesini uluslararası platformlarda temsil etmeli, dünya halklarının işçi sınıflarının desteğini sağlamalıdır. Kürdistan işçi sınıfı, saflarından öncü kadro ve savaşçı çıkarımını yoğunlaştırarak, ulusal kurtuluş mücadelesinin öncü gücü Partisi, Cephe ve Orduyu güçlendirmelidir.

Bağımsız ve Demokratik bir Kürdistan için YKWK'de örgütlenen Kürdistan yurtsever işçi yığınları, ERNK'nin cephesel birliklerinin örgütlenmesinde ve savaştırılmasında öncülük tarihi misyonunu yerine getirecek tek sınıftır.

denetiminde "Kıbrıs ta Türk burjuvazisine askeri üs verilmesi karşılığında, adanın Yunanistan'a bağlanması" konusunda antlaşına imzalanır. Yunan faşist general-leri yargılandıkları mahkemelerde bunu açıklarlar. Yunan faşist albaylar euntası'nın teşhir olması, Yunan halkının aktif muhalefeti ve Türk ordusunun Ortadoğu'daki daha büyük amaçlar için hazırlanması, ABD'nin 1974 te Yunan faşist diktatörlüğünün yıkılmasına neden olacak, Türk ordusunun adanın yarısını işgaline vize vermesine yol açar.

Talancı ve katliamcı Türk ordusu, Rum halkını dünyanın gözleri önünde katletti. Yağmaladı. Kukla bir yönetim oluşturdu. İlhakattan sonra, kalıcı sömürgeciğe gitti. 40.000 civarında askeri konumlandırıldı. Binlerce Türk göçmeni Kıbrıs'a yerleştirdi.

Kıbrıs'taki faşist Türk ordusu sadece Kıbrıs halkına karşı değil, Ortadoğu halklarına karşı da konumlandırılmıştır. Türk ordusunun buradaki fonksiyonu Kürdistan'daki fonksiyonu ile bütünlük oluşturmaktadır.

Tarihte Kürt halkının, Rum halkıyla bir düşmanlığı olmamıştır. Tarih boyunca iki

halk da Türk sömürgeciliği tarafından katliamlara uğratılmışlardır. İki halkın da bugünkü durumunun sorumlusu emperyalizme dayalı faşist Türk sömürgeciliğidir. Kıbrıs halkının temel sorunu, Türk ordusunun işgaline son vermektir. İnsanlığın düşmanı Türk sömürgeciliğini, savaş dışında geriletilme koşulu yoktur.

Kürdistan halkı, kutsal hakkı olan bağımsızlık için Türk sömürgeciliği ve emperyalizme başkaldırmış, faşist sömürgeciliğin temel muhalefet gücü olmuştur. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin yükselmesi, en çok da, ülkesi işgal altındaki Kıbrıs Rum halkının çıkarımadır. Halkların köleliği karşı başkaldırıda ittifakları, hakları olduğu gibi, zorunludur da. Kürt halkı, ulusal savaşını yükselterek, Türk sömürgeciliğinin işgal ve tehditi altında olan halklara karşı görevini yerine getirmektedir.

Rum halkının, faşizmin tehditlerine boyun eğmeyeceğini ve ulusal kurtuluş savaşında Kürt halkının ve öncü gücünün yanında olduğunu açıkça ilan etmesi, Türk faşist sömürgeciliğine verilecek en doğru cevap olacaktır.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin Sesi Berxwedan'a...

Baştarafı 10. sayfada

umut fışkırtıyor. Halleri perişan fakat eylemler oldukça, hainler cezalandırıldıkça umut fışkıran gözler daha da parlıyor.

Kısacası, halkımız savaşıyor. Evet, her şeyi ile savaşıyor ve savaşın içinde örgütleniyor. Ben, köyümde ve diğer civar köylerde gençler ile tartıştım. Avrupa'daki ve Kürdistan'daki son gelişmeleri anlatırken, hele hele Partimizin III. Kongresini ve aldığı önemli kararları kendilerine aktarınca hepsi bir ağızdan "Biji Serok Apo" sloganını haykırdı bir ağızdan. Evet gençler bir gün önce saflara katılmak ve bir an önce kınıni kusmak istiyorlar. Ölkede savaşın yoldaşlarımız 40-45 derece sıcaklıkta dağ ve yaylalarda toplantı gerçekleştirip geceleri eylem üstüne eylem yapıyor. Ve Parti ile ilişkileri olmayanlar, kendi başlarına eylem yapabilecek kadar ilerliyorlar. Avrupa'daki o köy korucuları aklıma geldi bir an. Evet, bunları duyur ve bizzat tanık olurken, bir daha "Kahrolsun Teslimiyet, Yaşasın Direniş" sloganını haykırdım.

Hele hele o güzelim Kürdistan'ın doğa güzelliklerini görünce, mücadelemizin ve halkımızın verdiği kayıpların, güzelim Kürdistan'ın bedeli olduğunu tüm ayrıntılarıyla anladım. Doğubeyazıt'ın güzel yaylaları, dağları, ovaları ve serin suları,

tertemiz havası, rengarenk çiçekleriyle cenneti andırıyordu. Dereden su taşıyan genç kızlar, koyun sağan genç kızlar, teşi eğiren nineler, yemlik toplayan gençler, koyunları otlatan çocuklar, başı karlı dağlar, kayalarım altında ötüşen kuşlar, cıvı cıvı ötüşen keklikler, kayadan kayaya hopyayan kelebekler, nehirlerde sırlılayan sular, rengarenk çiçekler cenneti Kürdistan'ın güzellikleri için, Kürdistan'ın kurtuluşu için bir daha andırdım, hiçbir fedakarlıktan çekinmeyeceğime dair.

Evet, biz Avrupa'daki emekçiler; cennet gibi vatanımız düşmanın çizmeleri altında inlerken, Kürdistan halkının yüce evlatları canlarını ortaya koyarken, biz sömürgeci politikalar sonucu Avrupa'ya sürülenler. Ölkede düşman savunmadadır. Artık 7'den 70'e hiç kimse düşmandan korkmuyor. Öyleyse biz niye, niçin ve kimden korkuyoruz? Çocuklar dahi artık kahraman(!) mehmecikle alay ediyor. Evet hepimiz bunları görüyor ve duyuyoruz. Avrupa da bize düşen, tüm yurtseverlik, demokratik, insanlık görevlerimizi yerine getirmekten, hiçbir güç bizi alıkoymamalı. Ve her şeyimizle mücadeleye bağlanalım. Kurtulmak için bugünkü şiarımız olan "Bir parça özgür vatan" için ileri.

— Biji PKK-ERNK-ARGK!

Körfez Bunalımı Çıkamazda...

Baştarafı 16. sayfada

keri, İran tarafından yerleştirildiği anlaşılan deniz mayınına çarparak ağır bir hasar gördü. Tankerin iki deposunda büyük deliklerin açılmasına yol açan mayın, ABD'nin tankeri mayınısız olarak tahmin ettiği bir alandan geçerken patladı. Mayın tarama ve temizleme gemilerine sahip olmayan ABD'nin karşısına böylece yeni bir sorun çıktı. Körfez bunalımında önemli oranda bir çıkamaz yaşıyan ABD, bu son olayla birlikte daha da sıkıştı. Tankerler ikinci sefer için hazırlanırken, ABD ise karşısına çıkan bu yeni problemi çözmek için epey uğraştı. Batılı emperyalist müttefikleri ABD'nin, mayın arama ve temizleme gemilerinin Körfez'e gönderilmesi şeklindeki önerisini reddettiler. Bu durumda ABD birlikleri tehlikeli de olsa ikinci sefere başlamak zorunda kaldılar. Şu sıralarda Hür-

müz boğazından geçip Basra Körfezi'nde yol alan ikinci seferde yer alan tankelere dört ABD savaş gemisi eşlik ediyor. ABD bölgeye mayın temizleyen helikopter göndermediği bilinmiyor. Çeşitli ajans muhabirlerinin bildirdiğine göre, Arap ülkelerine ait olan mayın temizleme gemilerinden de yararlanarak ABD birlikleri tehlikeli bölgeye gelmeden mayınların temizleneceği de ihtimal dahilinde. Ancak aynı bölgede İran'a ait bir adada üslenmiş bulunan Devrim Muhafızlarının yeniden mayın yerleştirmeleri veya çeşitli saldırılarda bulunmaları da ihtimal dışı değil.

Hac mevsimi dolayısıyla, Suudi Arabistan'ın Mekke şehrine giden İranlı hac adaylarının düzenlediği anti-ABD gösterisine Suudi polislerinin ateşle karşılık ve-

rip, saldırması üzerine 500'e yakın İranlı yaşamını yitirdi. Bu olay, zaten gergin olan Suudi-İran ilişkilerinde birden söz düellosunu alabildiğine yoğunlaştırdı. Amerikan bayraklarının yakıldığı ve ABD aleyhine sloganların atıldığı gösteriye, Suudi polislerinin ateş açması, İran'ın büyük bir tepkisi ile karşıştı. İran'da düzenlenen gösterilerde, Suudi elçiliği işgal edildi. Elçilikte bulunan 4 diplomat bilinmeyen bir yere kaçırıldı. Bunlardan 3'ü daha sonra serbest bırakıldı.

İran bu olay üzerine yaptığı açıklamada Suudi'yi ABD'ye usaklık yapmakla suçladı. Hem ABD'ye, hem de Suudi'ye karşı intikam eylemleri geliştirceğini açıkladı. İran'ın BM temsilcisi ise, yaptığı bir açıklamada, "Bu olayın hesabını ABD'den soracağız" dedi. Özellikle de Basra Körfezi'nde ABD gemilerine yönelen saldırılarını sık sık belirtmektedir.

İran'ın muhtemel bir karşılık saldırısından büyük bir korkuya kapılan ABD, İngiltere ve Fransa gibi emperyalist devletler, çeşitli önlemler almaya başladılar. İlk olarak, denetimini ellerinde bulundurdıkları Batı Berlin'de 20'ye yakın bir sayıda İran konsolosluk görevlilerinin çıkarılması kararını aldılar. Bunu daha başka yerlerde değişik önlemlerin

izlemesi de beklenmekte.

Körfez bunalımının yola çıktığı ve tarafları daha fazla çıkmaza götüren bazı gelişmeler böyle. Bunlara bir de, İran'ın 4-8 Ağustos tarihleri arasında Hürmüz boğazında yaptığı deniz tatbikatını da eklemek gerekir. Bütün bu gelişmelerden çıkarılacak sonuçlar nelerdir? Görülen odur ki İran, ABD Fransa ve gerici Arap devletleri önümüzdeki günlerde Körfez'de söz düelloslarını kısmi çatışmalara kadar da götürme niyetindeler. Ama bu bir Körfez savaşına yol açar mı? Pek ihtimal verilmesi de, ama yine de işlerin nereye varacağı konusunda kimse kesin bir şey söyleyememekte. Ancak, deniz ticaretinin özellikle de petrol taşımacılığını sabote etmeye yönelik eylemler karşılıklı olarak bekleniyor. İran'ın bu konuda uzun bir süredir, belli bir hazırlık içinde olduğu da bilinmektedir.

Diğer bir konu ise, ABD'nin böylece bir ticaret ulaştırma elçiliğine daha ne kadar dayanacağıdır. Yeni Vietnamlarla karşılaşmamak için, uddeta yoğunluğa üfleterek yemek isteyen ABD Kongresi, Reagan'ın olağanüstü savaş hali yasağını çiğnemekle suçlamaktadır. Bu yasaya göre, ABD birliklerinin bir başka alanda savaş amacı ile kullanımı Kongre'nin iznine bağlıdır. Frangate, Contralar meselesi ile önem-

li oranda yıpranan Reagan yönetiminin, Basra Körfezi'nde de uğrayacağı bir başarısızlık sonunu getirmese de sonun başlangıcı olabilir. Bu nedenle, saldırıdan bir politika yürüten Reagan'ın Basra Körfezi'nde elde edeceği sonuç, onun geleceği ile yakından ilişkilidir.

Diğer Arap ülkeleri açısından soruna baktığımızda, onların geleceği de pek parlak gözükmemekte. İran direkt bir savaş başlatarak, bu devletlere yönelmesi de, çeşitli sabotaj eylemleri ile sürekli bir biçimde onları rahatsız edecek olursa buna ne kadar karşı koyacakları açık değil. Bu durum karşısında, bu güçlerin uzun vadede nasıl bir tavır takınacakları konusunda bazı şeyler söylenebilse de, henüz kesin bir şey belirtilemez.

Körfez bunalımının çıkmazdan kurtulması, esas olarak İran'ın tavrına bağlı. İran bölgenin anti-emperyalist bir odağı olarak varlığını daha uzun süre devam ettirebilmek için, bu tavrını kararlı bir şekilde sürdürmek zorunda. ABD bandırası altında Körfez'de seveden Kuveyt gemilerine ABD savaş gemilerine, Suudi vd. ülkelere karşı İran'ın takınacağı tavır, mevcut gidişatı değiştirecek bir niteliktedir. Bu nedenle Körfez düğümünün İran'ın elinde olduğunu söylemek, bir abartıdır.

Betkar Vadisinde Saat On Altı On Beş...

Baştarafı 19. sayfada

asker ve yaralı iki askeri bırakıyorduk. Bu askerler keyfi bir uygulama sonucu öldürülmüşlerdi. Bunlar, zorla köleleştirilmek istenen bir halkın intikamını almak, cezavlerinde sömürgeciliğe karşı direnişi yükselterek şehit düşen ve bugün de, tüm vahşi uygulamalara rağmen, şehitlerimizin göndere diktiği kızıl bayrağı yükseklerde tutan arkadaşların intikamını almak; ve Kürdistan'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü için elde silah dağlarda kahramanlık yaratarak, şehitlerimizden aldıkları ve bizlere devrettikleri bayraklarını ellerimize bırakarak tüm kahraman şehit yoldaşlarımızın intikamını almak için öldürülmüşlerdi. Ve bir halkın sömürgeciliğe karşı savaşta başarısız olması gereken tek yolu, buydu. Öldürülmüş askerlerin yan taraflarındaki alevler gökyüzüne doğru yükseliyordu. Yanan cadır ve haymular çok kısa sürede bir taş ve kül yığını haline gelmişlerdi bile. Sanki burada daha önce bir karakoldan ziyade yakılmış bir mahalle çöplüğü vardı. Doğayı geçici de olsa kirleten bu manzarayı geride bırakarak çekildik.

Takımımız tamamen birleştiğinde yürüyüş biçimini aldık. Partizanlar son kez sayıldı. Sayımız tamam ve hiç kayıbmız yok. Ganimetler, taşınmak üzere bütün arkadaşlara dağıtıldı; ve yavaş yavaş ilerleyerek eylem alanından uzaklaştık. Sabaha kadar yürüdüktan sonra kampımıza ulaştık. Sabahın

erken saatlerinde yüksek noktaları gözçülerimiz tutmuş ve muhtemel hava saldırılarına karşı da silahlarımız yerleştirilmişti. Nöbetçi olmayan arkadaşlar, dinlenmek üzere, belirlenen alanlara dağıldılar. Eylem, kısa zamanda gereken yankısını bulmuştu. Eylemimiz, burjuva muhalefeti (!) ile cunta arasındaki eleştiriyi daha da kızıştırmış, dış kamuoyu tüm dikkatlerini bir kez daha Kürdistan'a çevirmiş ve gelişmeleri yakından izlemekteydi. Eylemimiz, gerek içte ve gerekse dışta, gereken siyasal etkisini yaratmıştı. Yapılan eylemle birlikte, bizlere de düşen görevler vardı: Savaşı daha da geliştirmek, eylemlerin yarattığı siyasal etkiden çok iyi bir biçimde yararlanmak, düşmanın alanda kendisine bağlı örgütlenmelerin varmasına fırsat vermeden devrimi faaliyetle hız vermek ve alanı uzun süreli halk savaşına hazır bir duruma getirmek. Bu görevleri yerine getirmek üzere takımımız eylem sonrası toplantısını yaparak, eylemin yarattığı olumlu ve olumsuz etkileri, eylemde elde edilen tecrübeleri, hata ve eksiklikleri tartıştı. Ele geçirilen ganimetlerin listesi çıkarıldı. Toplantı sonuçlanmak üzereydi, tüm partizanların hemfikir oldukları nokta, yaygın gerilla savaşını vermek için daha çok eylem, eylem, eylem!

Erdal

9 Mart 1986

Rızgari'ye Açık Mektup

Baştarafı 8. sayfada

liz, ama onbeş yıllık hareket diyorsunuz. Bu nasıl oluyor?

Her yigidin bir yoğurt yiyışı vardır. Ama bazıları yoğurt diye pıskıl yerler. Öyle bir mücadele yürütüyorsunuz ki, kimse'nin haberi olmuyor. Bir milyonluk faşist orduyu, milislerini, ajanlarını rahatlıkla atlatıyorsunuz. Sadece onlar değil işin ilginç, halkın da sizden devrimi faaliyetle hız vermek ve alanı uzun süreli halk savaşına hazır bir duruma getirmek. Bu görevleri yerine getirmek üzere takımımız eylem sonrası toplantısını yaparak, eylemin yarattığı olumlu ve olumsuz etkileri, eylemde elde edilen tecrübeleri, hata ve eksiklikleri tartıştı. Ele geçirilen ganimetlerin listesi çıkarıldı. Toplantı sonuçlanmak üzereydi, tüm partizanların hemfikir oldukları nokta, yaygın gerilla savaşını vermek için daha çok eylem, eylem, eylem!

Boyunuzdan büyük laflar da ediyorsunuz. Bundan sonra mücadelemizin "Dört sömürgeci devlet + PKK" olacağını söylüyorsunuz. Yalnız yazmıyorsunuz. Asıl mücadeleden baştan beri sömürgeci-lerin safında PKK'ye karşı savaşılmaktadır.

Sınıf olarak aristokrat küçük-burjuvasınız. Yani feodalizm ve sömürgeci değerlerle pişmişsiniz. Sizin

toplumsal konumunuz ve yaşamınızdan kaynaklanan ideoloji, politika, korkak ve işbirlikçi olmak zorundadır. Temsil ettiğiniz toplumsal kesit tarihsel olarak ağıldır. Bireysel olarak ulusal kurtuluşa tabi olunabilir. Yurtseverlik bunu gerektirir. Ama siyasal olarak iddia da bulunma, otonom işbirlikçiliğe denk düşer. Pratiğiniz bunu yansıtır. Kuzey-Batı Kürdistan'da bir türlü varlık olamadınız. Türk burjuvazisi Kürdistan'da otonom işbirlikçiliği bile tanımadığından, size yöneldi. Muhalefetiniz de bu noktada oldu. Kuzey'de varlığınız sınıf olarak tükenince, şimdi Güney Kürdistan'daki otonom krallarına sarılıyorsunuz. Nasılsa kral soyundan aristokratlarımıza bağımsızlık ile otonom uşakları nasıl bağdaştırıyorsunuz? "Kurdistan Press"i asılsız haberlerle nasıl dolurup, yurtseverleri aldatmaya çalışıyorsunuz? YNK, "Özgürlük Yolu", I-KDP'nin Avrupa'da tuttuğu işbirlikçi-

liği I-KDP adına koparmak için nasıl çırpınıp duyuruyorsunuz. Fakal bu usaklığın diğer bir yönü var. Güney'deki otonom mücadelesini Türk sömürgeçliği, Kuzey-Batı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devrimine karşı kullanıyor. Bu hem objektif, hem de subjektiftir. Bu işbirliğinde rolünüz ortaya çıkmıyor mu?

Pek hayırlı bir meslek seçmemişsiniz. Utanmadan kitlemize, dost güçlere ve halka yalan söylemeyiz diyorsunuz. Neden Güney Kürdistan güçlerinin Türk faşizmi ile ilişkilerini açıklamıyorsunuz? Neden Hakkari, Siirt'teki çetecilikte, I-KDP'nin rolünü açıklamıyorsunuz? Neden I-KDP'nin yurtseverlere yönelik komplolarını açıklamıyorsunuz? Bunları açıklama gücünüz yok. Çünkü, boğazına kadar işbirlikçiliğe bulaşmışınız. İşbirlikçilik her yerde yenilgidir. Güney Kürdistan'da da yenilektir ve yeniliyor. Halkın devrim talebine ve PKK, ERNK, ARGK de somutlaşan devrim mücadelesi karşısında usaklık yenilgiye mahkumdur.

Impressum:

M. Aiar

Göttinger Chausse 75

3000 Hannover 91

Yazışma Adresi:

Feyka-Kurdistan

Postfach: 153

5300 Bonn 1

Ödeme Adresi:

BFG.- Bonn

Konto Nr.: 1205242100

BLZ: 38010111

Norveç

Fransa

İsviçre

İsviçre

Avustralya

6.- nkr.

6.- ff.

2.50 sfr.

6.- dkr.

3.- \$

Danimarka

Avusturya

İngiltere

Hollanda

Belçika

8.- dkr.

18.- s.

0.80 £.

3.- fl.

60.- hfl.

LÎ ŞEMZÎNAN, GERCEWS Û HEZEXÊ HÎN ÊRDÎM KETÎN BÎN HÎKMÊ PÊŞMERGAN

Destpêk rûpela dawî de

hevpeyvînek bi waliyê erdimê Hayri Kozakçoglu re kirin Bersivên wafî gelekî hinkarin. Wafî diyarkir, ku pêhesiyane yekitiyên ARGK li vî çiyayîne, lê hêj tiştê nekirine ji bo bersiva rojnaman, du pîrsa "Çima li vir nayin perçiqandû?" waliyê erdimê bersivê hinkartir da. Waliyê "sûper", ku bi bersivên xwe tirsu dile xwe da der, wusa got, "Çiyayên Balkaya gelek asê, çiyager û bidehlûdeyîyan nîn Serkî van çiyayî, dikeve axa Iraqê. Heke hun ordiyekê jî bişênin van deran, wê tê hunda bibe." Em naxwazin gotinên xwe li ser van gotinan bikin. Le rastiyekê eşkere heye ku, heya gelê me xaka niştîman gavbigav rizgarî neke, wê tîkoşîna xwe berdewambike. Ev tîkoşîn ne tenê ordiyekê, we çend ordiyan hinkeltîbîke û bîperçiqêne. Mêtîngerên ku îroj nikarin tîkevin Çiyayên Balkaya, wê sihe mecbûrbûn ku ji gelek êrdîman birevin.

Li kêleka van pêşketinên li

Şemzînan, metînger nikarin bikevin Nevala Hespîstê (Cehennem Deresi) li Hezêxê (Idil) û Çiyayên Mevalê (Çelik) li Gercewsê jî.

Li Nevala Hespîstê (Cehennem Deresi) li Hezêxê di navbera hêzên ARGK û hêzên dijmin, şereke ku bi rojan doma pêkhat Mêtîngerên ku nekarin bikevin Nevala, ji bona ku berxwedana hêzên ARGK bişkênin, Nevala dan ber top û roketan. Dure hombebarana xwe bi balafiran domandin. Lê bîl hemû keftûlaftên xwe nekarin xwe nêzikî Nevalê bikin.

Di şereki de ku li Çiyayên Mevalê derket, dijmin paşde revî. Di navbera hêzên dijmin ku li kenda û qontarên çiyê operasyon birêvebidin û hêzên ARGK de, şereki gelek mezin serpekhat. Şer dora nîvro destpêkir heya derengê şeve berdewamkir. Hêzên dijmin, gava tûriya şevê da ketin nava tîrseka mezin û bîlez revin. Roja dure, bi rojî jî newêrin xwe nêzikî derdorê bikin.

bajar de hedefê hatibû girtin. Mêtîngerên Tirk ji tirsan nezanîn gawa bikin.

Ji gir û kuşan nêzikî navenda bajar hêza tugayê hat dayin û, ber û derb hatin barandin. Mêtînger nekarin bersiv bidin. Dure bera hewaye dan û ji tirsan li rastî û çepên xwe berik reşandin. Li hember reşandina pêşmergên me, ku 15 demikan doma, serî de yekitiyên leşkerî ên li tugayê, hemû komên taybetî û hêzên ji polîsan ên li bajarê li quleka veşartinê gerin. Nexasim piştî demeka gelek dereng, ku ji ser reşandina pêşmergan dem buhuribû, yekitiyên mêtînger dest bi tevgera xwe kirin.

Weke ji saloxeka din, ku me girtî tê fahmkirin, dema êrişê de hêzên dijmin ji tirsan nezanîne çî bikin û çî bi çî bera hevdu dane: pozberiya hevdu kirine. Rûdan wusa serpekhatîye. Hêzên dijmin, heya rojê tirêjen xwe avêtine, bera her siha reş ku ditîne dane û li diji hevdu şerkirine. Du komên leşkerî ên taybetî ku li derî bajarê kolan de bûn, dema êrişê de kolan xwe herdan û ber bajarê we revîne. Dema bazdanê de rastî hev dibin û bera hev didin. Şer qederêka dirêj didome. Dure herdu yekitiyên dijmin ji ber hevdu direvin. Weke nûçen gihan ber destê me, te gotin ku, bûyerê de gelek mirî û birindarên dijmin çûbûne. Lê hejmarê esehî ber destê me hêj nebûye.

Êrişê duwemin li ser bajarê Dersime, berî niha bi 3 hefteyan pêkhatîye. We êrişê de ji tirs û xofa dijmin çî de hat şopandin. Leşkerên dijmin ku heya tavê avêt berik reşandin, bi hezaran ber û derbên xwe bîhuda barandin. Herwusa xusarên mezin dane gelek avahiyan li navenda bajarê.

Li Xozatê êriş çû ser girtigahê, 10 serbaz hatin kuştin

Qellek ji pêşmergên ARGK şeva 7'ê Tebaxê avêt ser navenda bajarê Xozatê. Domana çend seetan bajar ma bin kontrola pêşmergan û 10 serbazên dijmin ji hatin kuştin.

Qella pêşmergan ku ji 2 milan kete nava bajarê, avêt ser karakola cenderman û a polîsan û herwusa ser girtigahê. Di navbera yekitiya ARGK û hêzên dijmin şereki giran derket. Taliye de 10 serbaz hatin kuştin. 15 ji birindur ketin. Domana livbaziye de pêşmergan, dora girtigahê ji zivirandin. Peşi leşkerên li wir bîhkar kirin, dure deriyên girtigahê vekirin. Hêzên ARGK ên ku weke daxwazê dawî bi livbaziye anin, dure xwe ji navçê durxistin.

Hêzên dijmin bi şev tu bîzav û tevger şanînekirin. Lê bi roj, dest bi oparasyonan kirin. Belê tiştê nekarin bi desten xwe ve bînin.

Pêşmergan 3 seetan serdestiya bajarê Depê kirin

Êrişê li ser bajarê Depê (Karakoçan) de, dora karakola polîsan, avahiyan polîsan û avahiya belediye hat girtin. Gerillayên me ku roja 28'ê Tirmehê erîş birin ser bajarê, 3 seetan bajar kirin bin kontrola xwe. Ber û derb reşandin ser karakola polîsan, avahiyan polîsan û avahiya belediye. Livbaziye de, hêzên dijmin nekarin bersiva pêşmergan bidin. Herwusa li navenda bajarê, helavok hatin belavkirin.

Peyvajoya livbaziye de, hêzên dijmin şaş û gejbûne. Hat ditin, ku gişt xwe veşartin û ji qulan xwe derneketine der. Pêşmergan narincokê (hombê) avêtine ser mala reîsê belediye. Le ji ber, ku ew welatfiroş ne li mala bû, niha ji yana xwe a gemar xelas kirîye. Li kêleka vî jî, hêzên ARGK mala welatfiroşêkî din ji dane her homhan. Dure xwe ji bajar şun we kişandine. Gerillayên me, ger domana êrişê de ger ji domana xwe paşve kişandinê de, rastî şer nebûn.

Avahiya dadgehi li bajarê Cilavuz hat şewitandin

Gerillayên ARGK ku êrişek birin ser bajarê Cilavuzê (Susuz), hinde taxên bajarê qedera 3 seetan kirin bin kontrola xwe.

Pêşmergên ARGK, ku bi

şev dora seet 21.00'an li bajarê Serhedê ketin navça Cilavuze, piştî hinde rapirînen konevani, dişa xwe ji bajarê durxistin.

Serpêkhatina bûyerê wusa ye. Piştî ku pêşmergan, hinde taxên bajarê kirin bin kontrola xwe pede, komek ji wan avêt ser avahiya dadgehi. Agir herdan avahiye û gelek belavok belavkirin û duruşme daleqandin.

Piştî şereki ku kin doma, hêzên dijmin ji ber pêşmergan me revin. Pêşmergan bi jêhatîbûn livbaziya xwe pêkanin û xwe kişandin parêzgehên xwe.

Êrişê li Qilaba qulibî rapirîna girseyî

Şeva 24 û 25'ê Tirmehê pêşmergan li Qilaba (Uludere) êrişek birin ser hinde sazîyên kar, avahiya dadgehi û mala welatfiroşekî.

Derengê şevê seet dora 22.00'an gerillayên me, ji qend aliyên we ketin nava bajarê. Xalên stratejîk ên bajarê vegirtin. Di vî navberê de şer di nav wan û hêzên dijmin de derket. Mêtîngerên faşist hatin berûpaşdan. Komek ji pêşmergan ji hembê avêt avahiya dadgehi û agir bi avahiye ket. Polîs û cenderman li wir nobet digirtin, bîyî ku bersiv bidin, bazdan.

Komek din li pêşmergan jî, êrişek bir ser mala welatfiroşekî komprador. Ev bîbextî ji her ku ne li mal bû, pêşmergan bi jina wî re axifin û dure agir herdan mala wî.

Komek a sisîyan ji pêşmergan jî, di nava sîkê de belavok belavkir û afîş daleqand. Herwusa bi tîkiliya nişteyan bajarê, rapirîneka konevani a dorfireh pêkanin. Qedera 500 metran, xwepêşdan û rêveçûnek çûbû. Duruşmên rizgariya netewî hatin bangdan.

Mêtîngeran duxuyankir, ku şer de serbazeke wan birindar ketiye. Lê weke me ji agahiyan ku me ji gel girtine, lê derdikeve, ku hejmarê mirî û birindarên dijmin gelek bilinde. Dijminê ku newerî bi şev xwe ji cihê xwe derxêne, roja dure dest bi bizava xwe kir. Lê nekarî operasyonêka ku dile wan dixwaze, birêvebibe. Xusara diravî a dijmin, di vî livbaziye de gihî dora 100 milyon ji Lîren Tirkî.

VEGÎRTÎNA BAJARAN DORFİREH BÛ

Destpêk rûpela dawî de

bêlîv û bêbîzav dihele. Bi derbên ku li bajaran wê li dijmin bikevin, pîr ronîye ku wê tevgerandina hêzên arteşa faşist bê rawestandî. Arteşa Tirk, ji niha ve jî ber derbên ku li bajaran digire, ketiye nava tirs û bîzandana mezin.

Nive meha Tirmehê û destpêka meha Tebaxê de, yekitiyên ARGK erîş birin ser bajarên Dersime, Depê (Karakoçan), Qilaba (Uludere), Cilavuz (Susuz) û Xozatê. Her bajarek qedera 2-3 an 4 seetan ma bin kontrolê. Ev livbaziyan ku bîhtir bi armançên konevani hatin pêkanin, encamêk derxistin der, ku girsên gel zêdetir hikarî ji tîkoşîna rizgariya netewî bigrin. Tîrsa hêzên arteşa faşist di domana van erîşan de, ve hikariyê xurtîtkir.

Pêşmergên ARGK bi erîşan xwe li ser bajaran, niha rapirînen konevani û hinde livbaziyan pêşveixin. Lê belê, ev nayê wê manê, ku wê herdem wê wusa be. Hêzên ARGK wê şer dorfirehtîrbûn û wê diwartir herin ser armançên xwe û vegirtina bajaran wê bîlezênin. Weke li gund û çiyayî, li bajaran jî wê yekitiyên arteşa Tirk ên faşist di enîşkan de bîn aşkirin û rojbîroj reva wan her Ankara ve, wê xwe bîlezênin. Ev yek wê di karvaniyê de bîtin dîtin.

Êrişên li ser bajarên Dersime, Depê, Qilaba, Cilavuz û Xozatê, ku tenê mana bilindkirina şer li navendên bajaran, deîlîle ku şerê gerilla gihaye koçberêka taktîkî a pewist ji berçavdikin. Mêtîngerên faşist dixwazin şerê me li erdimêka teng aşebîkin û tîkîbîbin. Lê pêşmergên me, ku vî leyis-

tokê xiradikin û destpêkirine ku erîş bajaran jî bikin, vî daxwaza dijmin qorik de zû wadikin. Herwusa, ku hemû erîşan de hêzên ARGK xusar negirtine, lê gelek mirî û birindarên dijmin hene, ev yek ji encamêk derdixe holê, ku ka çuqas hêzên ARGK xurt û bîhîmin.

Bi vî awahî dorfirehbûna şer li bajaran, pêşveçûneka herî mezin. Li her enî û bera şer, mêtîngerên faşist rastî hêzên me ên rizgariya netewî dibin, ev jî him û hêza wan perçedike û wan tenik û tengzardike. Mêtînger nekarin li her derdorê, bi taybet ji li derdoran ku ji hêlên konevani, ahorî û leşkerî pêwistin, bîhtir leşker amadebigrin. Van derdoran tîkûzbikin. Wê dev jê berdin, ku hemû leşkerên xwe li gundan û derdoran çiyager bîhîbikin. Ji xwe, ji niha destpêkirine, derî hin erdimên stratejîk, leşkerên xwe bîkşênin paş; nema dikarin bi hesanî operasyonan birêvebibin.

Weke ji van rûdanan derdikeve, pîr kifşe ku, ê din însiyatîfa şer ketiye destê hêzên ARGK. Mêtînger ji lewma dixebitin, ji yana xwe qaseka din dirêjbikin. Vê barê de keftûlaftê dikin. Lê ev keftûlaft, wê nekaribe wan ji nav heriya ku ketinê, xelasbike.

Du car êriş çûn ser navenda bajarê Dersimê

Nivê meha Tirmehê de cara pêşemîn êrişek çû ser navenda bajarê Dersime. Bi vî nolê livbaziya yekemin li vir pêkhat. Armanca wê livbaziye rapirîna konevani bû û bi bingeşin ji tugaya di nava

Parêzkarên gundan ketine nav kêliya mirina xwe AN XWE BÎDESTDAN AN MÎRÎN... TU RÊKÎ DÎN TUNE YE

Destpêk rûpela dawî de

nema bekinin. Birin wê ji ra bîhîlkişandin. Ev tişt gelek hewce û girînge. Hezeka ku hertim xeletiyên bike, biqasî hewcebe şer neke û êrişî dijmin neke, nikare her serfrûziyê ve here.

Mehên Heziran û Tirmehê de, bireka mezin ji çetên millîs hatin cezakirin. Bi sedan kes xwe dan dest. Hevqas ji revîn û malên xwe barkirin ji Kurdistanê çûn. Gelek ji dev ji vî kare xwe berdan. Di van rojên taliye de, hejmarê caşan hertim kêm dibê; 2 rê li pêşîya wan maye. An wê xwe bidin destê hêzên ARGK, an jî wê ji ber îxaneta xwe bîne kuştin.

Bilî vî tu çare jî wan re nîne û nemaye.

Li Qilaba, Şemzînan, Xîzîrîk û Nîsêbinê zêdeyî 20 caş hatin kuştin

Qilaba: Li gundê Îşîkvêren livbaziye bikarhat. Cîvînek hatêkîrin û 3 caş hatin kuştin. Berî niha çend caran ji van welatfiroşan hatibû xwestin, ku dev ji vî kare xwe a gemar berdin. Le ji ber ku ewan kirinên xwe berdewamkirin, bîyîra mirina wan hat dayin. Hêzên ARGK bi şev hatin gund. Gundî gişt li qada gund

civandin. Guneşên van herse bîbextan dan naskirin. Dure hersê welatfiroş hatin berûffîşekirin.

Şemzînan: Roja 23'ê Tirmehê êrişek çû ser mezra Akdemir gundê Umurlu 5 çetên xayin hatin kuştin. Welatfiroşek bi navê Cemil Kaya, ku li diji yekitiyên me ên rizgariya netewî, milîsî dikir, dev ji kare xwe berneida. Pêşmergan êrişek birin ser mala wî. Bi ber û norîncokan êrişkirin û 5 bîbext kuştin, hevqas jî birindarkirin.

Pêşmergên ARGK ên ku livbazi pêkanin, dure rastî parêzkarên gund û komên tay-

beti ên dijmin bûn Şereki giran derdikeve. Di vi şerî de ku qedera 2 seetan doma, bêhtirî 10 parêzkarên gund û serbazên komên taybetî hatin kuştin. Tê gotin, ku di vi şerî de 3 şoreşger ji şehîdketne.

Nisêbin: Êrîşek çû ser-gundê Karabayir. Keye gund hat kuştin. Ev key, dev ji kirinên xwe bernedida, herçuqasî pêşmergan bi carên jê re salok şiyandihûn jî.

Yekîtîya ARGK ku bi şev dora seet 22.00 kete gund, dora mala keyê gund girt. Dure komek ji pêşmergan kete xênî. Key girt û derxiste derve. Gunchên wî jê re hatin gotin û hat cezakirin.

Êrîşek din li gundekî Nisêbinê pêkhat. Dest li ser hemû çek û besîmên parêzkarên gund hat danin. Weke agahiyên gihan me, yekîtîki ARGK tê gundê Eskimaxara qopaniya Akarsu. Banga xwe hîdestdayîne li parêzkarên gund dike. Ji her ku parêzkarên gund xwe hîdestdidin, dest li ser çek û besîmên wan tê danin û ew lînê berdan. Dure civînek li gund tê çêkirin.

Civîne de tê gotin, ku heke parêzkarên gund ji nîha pêde

dev ji kare xwe herdin wê bîne efkirin, heke wusa nekin wê bîne cezakirin. Pêşmergan axafek li ser pêşketinên konevani rewşa şer û delametan welatperweran bo gundiyan kirin. Civîne de bi denge bilind û qube, dursûmên mîna, "Biji Serok APO!", "Biji PKK!" hatin awazdan.

Xîzîrîk: Komeke ji pêşmergên ARGK ji 20 kesên şeva 8'ê Tebaxê êrîşek birin ser gundê Dogan. 7 çeten mîllîs girtin. 2 welatfiroşên bi navên Yukup û Siddik Berek li derveyî gund dan ber berikan. 5 parêzkarên gund ji tevî xwe birin.

Yekîtîya pêşmergan ku roja 8'ê Tebaxê seet dora 21.30'an hate gund, rastî çîşa çetan bû. Şerek derket. Domana şer de, herçuqasî çetan alîkari xwestin jî, tu leşker nehatin alîkariyê. Di şer de, daku çete nekaribin birevin, dora wan hat girtin û çemîber hate teng-kerin. Piştî ku rêya xilasbûna çetan nema, bersiva banga xwe hîdestdayîne dan û çeken xwe avetin erdê. Dest li ser çêken wan hat danin. Dure bi rêya civîneka li gund, hatin birabirin. Piştî civîne pêşmer-

gan, çetan tevî xwe birin û li derveyî gund 2 kes ji wan an cezakirin.

Weke agahiyên gihan me, her 5 çeten din hêj di destê pêşmergan de ne û pirsyariya wan herdewamdike. Operasyonên artêşa Tirk bo rizgarkirina çetan jî, avê de çûn.

Li Gexi, Daraxîne, Ovacik, Mazgirt û Şenkaya heyf hat hilandin

Gexi: Vê salê di mîha Nisanê de, komeka hevxbatkar giliya şoreşgeran kiribû û bibû sedema şehîdketina 5 şoreşgeran. Lewma êrîşek çû ser vî koma welatfiroş. Yek ji wan hat kuştin. 3 jî birindar ketin.

Hêzên ARGK, bi narinçok û molefîf-kokteylan li gundê Yoncalî avêtin ser xaniyê bêbextekî. Perê ji xênî dan ber berikan. Taliya peqînê û agirî bi xani ket. Xayin bi xwe mir. 3 merivên wî jî birindarbûn. Xênî gişt şewitî.

Daraxîne: Li gundê Güzel-tepe 70 welatfiroş gund berd. Pêşmergên ARGK kuli vî gundi 11 xanî, axir û bêhtirî 20

benderên giya ên çetên hevxbatkar dan ber agirî, bi vî kiriyara xwe herwusa tehdîda xwe li welatfiroşan kirin. Xanî û benderên agir bi wan ket tev şewitîn û bêhtirî 300 sewal ji tevî wan şewitîn.

Ji 5 malbatên hevxbatkar ku rastî zeraarê bûn, 70 kes gund berdan û xwe koçberkirin.

Ovacik: Li gundê Yakartarî giliyar Hasan Demir hat cezakirin. Ev sîxur bi serhişî dîxwest vî karê xwe ê gemar herdewambike. Yekîtîki ji ên ARGK bi şev avêt ser gund. Pêşmerge çûn mala vî welatfiroşî û wî girtin. Pêşî hemû gunchên wî yeko-yeko jê re hatin gotin û dure ji ber berikan hat derbaskirin.

Mazgirt: Bêbextek ji li gundê Alibeyî bi mirinê hate cezakirin. Pêşmergên ku bi şev hatin gund, welatfiroş ji gund derxistin û dan ber derban. Gava pêşmerge ketin gund, ev xayin xwest bireve, lê ji hêla pêşmergên ku kozan de bûn, hate girtin. Dure wî anin gund û gunchên wî li pêşgundiyan hatin eşkere kirin. Gundî jî bi hîryara pêşmergan dil-xweşbûn.

Şenkaya: Êrîşek ji çû ser gundê Ormanlî. Bêbextek ku bibû sedema şehîdketina 2 rehevulan, bi mirinê hate cezakirin. Welatfiroşê bi navê Tahsin Üstündag, roja 13'ê Cotmehê sala 1984'ê li gundê Dokuzelma navça Şenkaya giliya rehevulan Kazım Demirtaş û Ercan Kiliç kiribû û herdu heval şehîdketibûn. Ji bona tohildane pêşmerge avêtin ser vî gundi.

Berî ku pêşmerge hên gund, li gundê derdore gûn civin çêkirin û şopa vî bêbextî

ajotin. Dure salox girtin ku li gundê Ormanlî dimêne. Lewma dest bi livbaziya xwe kirin.

Komek ji gundiyan li dora gundê Ormanlî ji êzîngan vedigeriya gund. Pêşmerge derketin pêşiya gundiyan û bêbextê ku tevî wan bû, ji nav wan derxistin. Gundiyan din berdan.

Pêşmergên ARGK welatfiroş, qederekê bi xwe re birin. Dure ji ber gunchên kirî, bi mirinê hat cezakirin. Pêşmergan belavokek ji danin ser miriyê bêbextî. Ç xwe ji cihê rûdanê durxistin. Belavokê de ev hatibûn nivistin: *Ji ber ku te bi şehîdketina rehevulan me, Kazım Demirtaş û Ercan Kiliç ji bo dijmin xizmetkir, dudgeha gelf fermana mirinê ji bo te da.* -ERNK-

Li Xozatê welatfiroşek din ceza xwe girt

Li mezra Kuyubaşî gundê Akoren navça Xozatê, roja 13'ê Tirmehê yekîtîki ARGK livbaziyeke pekani, 6 pêşmergan hatin mezra. Bêbextekî bi navê Hidir Kiliçslan bi mirinê cezakirin.

Bi şev dora seet 20.30'an de pêşmerge hatin mala welatfiroşî. Deriya xênî bi wî dan vekirin. Wî girtin. Dure bi mirinê cezakirin. 2 merivên bêbextî jî birindarkirin. Belavokê li cihê rûdanê li şun xwe helan, ku li ser ev hatibû nivistin: *"Bêbexten herxwe batkar ice ji nîha û pede ji cezayên xwe bigrin. Ceza welatfiroşiyê mirine."* -ARGK- Pêşmerge bi bangdana duruşman, xwe ji gund durxistin.

HÊZÊN TAYBETÎ Û YEKÎTÎYÊN ARTÊŞÊ KETÎNE NAVA TÎRŞÊ

Destpêkê rapela dawî de

qutbikin. Lê ev ji rastîyeke, ku tiştek bi destê wan nakewe.

Hêzên ARGK bi şerê ku li dijî wan birêvedibin, li gelek erdîman morala wan perçiqandine. Gelek caran leşkerên dijmin dikevin kemîn û dafên pêşmergan. Lewma bi roj gelek kêr xwe dîtvegriyên. Hertim xwe dikin kozan de û nobetê digrin. Di wan rojên taliyê de pêşmerge, bi tektîkê xwe en jêhatî kozan leşkerên dijmin yeko yeko dihilweşînin.

Nîha metînger operasyonên xwe tevî bi hezaran leşkeran, bi rojê hikariyên di vî mehdê de, li derdorên bajarên Gexi, Gîrekamû (Sîlopî), Qilaba, Gereews, Çolîk (Bingol) û Şemzînan şerên giran di navhera hêzên ARGK û hêzên dijmin derketin. Di her şerî de dijmin hundabûnên giran da. Hundabûnên hêzên ARGK li hemberê vî yekê, gelek kêr me.

Ev rûdan giştî datînin holê ku, ne artîşê dewleta metînger, ne hêzên wan ên taybetî û ne ji kontrayen wan, ê din nikarin xwe li hemberê hêzên ARGK xwe rabigirin. Rojbirîj leztirîn dihilweşînin û belav dibin. Lewma ji metînger, artîş û hêzên xwe ên taybetî bi azînen nûh tekuzdikin. Çêkan wan zêdedikin. Ji bona kuştina her şoreşgerêkî bi milyonan pere datînin. Lê ev azîne, ji nîha ve ketine tengerariyê, lew di her şerî de derhên mezin digrin.

Şerê me ê rizgariya netewî ji hertim bêhtir, her bi herjwendên gelê me ve pêşdikeve û bilinddibe. Dijmin ji jî her aliyên ve ketiye nava tîrşa dilê xwe.

Li Qilaba kemînek li dijî yekîtîyeke operasyonê

Li dora navça Qilaba (Uludere) di mîha Tirmehê de

kemînek li dijî yekîtîyeke operasyonê hat vegertin. Livbazî dora êvarî pêkhat. 2 endamên hêzên taybetî hatin kuştin û golek ji birindarketin.

Yekîtîki ARGK ku salox li dermafê tevgera hêzên operasyonê girt, kemînek li ser rêya ku we hêzên dijmin hîbûhurin vegirî. Birok ji hêzên dijmin kete kemîne. Pêşmergan li kozan de bera wan dan. Hêj destpêka peqînê de dijmin gelek birindar da û kete nava gîjîyê de. Leşkerên dijmin nekaribin bersiva agirî pêşmergan bidin û bi lez bazdan.

Hêzên ARGK piştî reşandina berikan çend qasekan şerê xwe domandin û dure xwe ji cihê rûdanê paş ve dan. Hêzên dijmin, tenê bi alîkariya balafiran karin xwe ji kemîne xelasbikin.

Li Çolîk pêşmergan avêt ser 2 karakolan

Êrîşek çû ser karakola cendarmîni li qopaniya Kaplica bajarê Çolîkê (Bingol). Tê saloxdan, ku gelek mirî û birindarên dijmin hene. Yekîtîyeke ARGK bi şev seet dora 22.00'an avête ser karakolê. Bi roketan, narinçok û derban êrîşa xwe kirin. Di demeka gelek kin de heza dijmin hate bêhîkarkirin. Livbazî qasî 20 demikan berdewamîr. Dure bi şeweyeka jêhatî, pêşmergan xwe kişandin çiyê.

Êrîşek jî çû ser karakola Ayanoglu li navça Gexi. Dijmin li vir jî derben pir mezin girt. Çend mirî an birindarên dijmin hene, hej haya me ne neketiye.

Her bi vî nolê, roja 8'ê Tebaxê ji disa li vî navçê şerek derket. Yekîtîyên dijmin hera hevdu dan. Livbaziya pêşmergan li dijî karakola Ayanoglu 15 demikan doma. Paşê xwe kişandin paş. Vê navberê de

hêzên dijmin ji kozên xwe derketin. Bera xwe dan nava gund. Gava nêzîkî gund bûn, rastî hevdu bûn. Herdu yekîtîyên taybetî zêdeyî seetêkê şerê hevdu kirin. 2 kontra birindarketin.

Li Gîrekamû û Gerecewê derbên nûh li kontrayen ketin

Li Çiyayên Cudî, nêzîkî navça Gîrekamû (Sîlopî) şerek bi hêzên taybetî en dijmin re qewimî.

Yekîtîki gerillayên ARGK ku xwe li xaleka stratejîk li Çiyayê Cudî dîtvegerrand, rastî hêzên dijmin en operasyonê bû. Pozberîyeke diwar derket. Piştî nîvro dora seet 15.00 şer derket. Dijmin xwest bi alîkariya balafiran, yekîtîya ARGK tîxe çembere. Lê pêşmerge vî leyistokê pûçkirin û ji enişkeke erîş birin ser hêzên dijmin. Pêşmerge zu bi zu cihên xwe hertim guhartin. Bi vî awahî, qedereka dirêj dijmin mijulkirin. Herçuqasî hêzên alîkariyê ji hatin cihê rûdanê, pêşmerge karin heya derengê şevê şer bi hostayî berdewambikin. Gava tarîda ket, xwe ji cihê rûdanê durxistin.

Şer bêhtirî nîve rojêke dewamîr. Dijmin duxuyankir, ku tene serbazek birindar ketiye. Le weke agahiyên ji derdore gihan me, hejmara mirî û birindarên dijmin gelek bilinde.

Roja 8'ê Tebaxê şerek jî li dora gundê Dereler navça Gerecewê derket. Endamek ji hêzên taybetî hate kuştin. Gava Yekîtîki ji ên ARGK dîxwest ji êrdimekê derbasî êrdimeka din bibe, li dora gundê Dereler rastî hêzên dijmin bû. Şerê derketî de, gelek serbaz ji birindar ketin.

LIVBAZIYÊN HERIFANDÎNÊ DÎDOMÎN

Livbaziyên herifandinê (sahotaj) en li dijî sîzîyên leşkerî, aborî û en din en dijmin, ku li Kurdistanê ne, herdewamdikin.

Encama kiriyarên vî mehdê dijmin zirar û ziyaretên diravî, bi buhatîya milyonan Lîrên Tirkî girt. Şantîyên rêçêkirinê, li gelek deran hatin belavkirin. Bi vî awahî konevaniyê rêçêkirina bo zilma li ser gelê Kurdistan hate tarûmar kirin.

Êrîşek çû ser gundi Orençîk navça Şemzînan. Şantîyek bi tevî hat şewitandin. Xebat hate rawestandin. Mîna agahiyên me ji derdore girtin, tê gotin ku, 2 kamyon û 2 dozer bi

temamî hatine şewitandin. Zirare girîne bêhtirî 500 milyon Lîrên Tirkî ye.

Kiryareka herifandinê li dijî rêya tîrînan a bi navê "Haydarpasî-Baxdad" li nêzîkî Nisêbinê pêkhat. Pîra ku bi navê "Pîra Almanan" tê naskirin hat bombekirin. Texribateka mezin pêkhat.

Li dijî tîrîna postê ku ji bajarê Dilukê (Entap) dihat, êrîşeka herifandinê çêbû. Lê berî kutîren bigihe pîre bi çend demikan bombe peqî. Tene pir xusar girt. Ger bombe çend demikan paşê bipeqihana, wê dijmin xusareka pir mezin bigirtibana.

TÊKÎLBÛNÊN NAV REFÊN ARGK BERDEWAMDÎKÎN

Hêzên ARGK li gelek derdoran civînên konevaniyê pekanî. Ji hêlekê propaxendên dorfireh hikaranin, ji hela din jî gelek welatperwer girtin nav refên xwe. Di civînên ku li Botan, Merdîn, Serhed, Derşim û Çolîkê çêbûn de, bi hezaran mirovên Kurdistanê guhdariya axafen hêzên ARGK kirin. Her civînek hev girtin û piştgirtina gel girt. Gelek azadîxwaz û niştîmanperwer xwe gihandin hêzên ARGK û hûn pêşmerge.

Di vî dema dawiyê de li gunden bajarê Serhedê (Kars) li derdoran navçên Ixdîr, Aralık, Golbert (Ardahan) û Selîmê li gunden Şîrxex û Qilaba, li gunden Şemzînan, li Qilaba û gundê Qilaba Pînyanîş li Nisêbinê, Hezexê, Midyadê, li navenda Derşimê û gunden derdore, li bajarê Çolîk gunden Gexi û Daraxîne bêhtirî 100 civîn pêkhatin. Belavok hatin belavkirin. Ev civîn dibin sedem, ku gelek têkoşer xwe digihînin şoreşê.

Em destana xweragirtina ronakrewanên Sasonê, ji serboriyên rêhevalekî me ku vê xweragirtinê şopandiye, pêşkêşî xwendevanên xwe dikin:

“... Û bi rika li dijî bêbextiyê, me li ber xwe da em li ber xwe didin, emê li ber xwe bidin”

Destpêk hejmara horî de

Cemil li ber çavan bû. Berî sala 1980'an li Illohê (Batmanê) ... Di nav xebatên civanman ku bi şahiyeka mezin vê dikir.

Û dîsa Ew dihat biran. Sala 1981'an, li zindanan Amedê... tevî rêhevalên xwe berxwedanê de... xweragirtina birçimayinê de.

Vane gotinên Cemil yên ku biryar û qinyad didan der û çingini didin guhan “Min” digota, “soz û peyman daye rêhevalên xwe yên li zindanan ku, gava ez hêm berdan, û ez derkerim der, bedela wê çibe bila be ezê pêcandiyên xwe bi Partiyê re girêbidim. Herwisa min soz da rêhevalên xwe yên li zindanan, ku carekê din ez nekevim paş deryên hêsin. Vê keliyê de ku ez gihaye Partiya xwe, ez vê sunda xwe dîsa dikim, dijmîn wê nikaribe min dîsa dîf bike û ji azadiya min, min dur bigre. Gava ez guman bikim ku wê dijmîn min bigre, wê rastî bejna min a mirî bibe. An jiyaneke azad, an jî mirineke bi rîmet!”

Wusa gotibû Ewî. Niha, berxwedaneke mezin li dijî dijmînê xwe ku qestî azadiya Wî kiribû bilindkir û bi serbilindî şehid ket. Ew, xwediyê kesbûneke xurtbû, ku ji yana zindane a bi kovan û eş, wê jiyane istirandibû. Bi evîna bo dostên xwe û hêrsa bo dijmîn, dagirtibû. Ji keliya gihabû Partiya xwe pède, ku bi bêhêdari li benda wê keliyê bû, bi xebatên xwe yê jir di tekoşinê de, bi dora xwe, xwe dabû pejiirandin.

Ji ber ku karvaniya girti-guhê a tiji fer nezikî 3 salan jiyabû, zu karî xwe li gora xebatên derve pêşvebibe. Herwusa, ji ber ku li Sasonê hatibû dîmê û taybetiyên derdore rind dînasî, zu xwe bi gel dabû pejiirandin û ji hela gel gelek dihat hezkirin. Ew, xwediyê kesbûneke xurt bû ku, xwe li ber zehmetiyan diradigirt, bi zimane xwe êrdîmî di propaxandê de hikarî li şun xwe dihele û morala xwe a serdesti-tucarar ji xwe dur nedikir.

Adnan dihat biran. Rojeke sar a ji rojên payize... Bin baraneke diwar ku çûk ji xwe kişandibûn hêlinên xwe... dema çêkirina ciheke veşartî a bin erdê de. Adnan berî rêhevalên xwe dibezîya her kara, ku dizanî zehmete Carcaran darên dirêj dide piştî xwe yê ku we bibin siton, carcaran ji piştî ji dest danîna tevî, beyî ku behna xwe berde, bi lez xwe dihelîwand bere...

Û dîsa Ew dihat ber çavan. Berî sala 1980'an li Illohê... Nav çilen bi doha, “Şino” ye piçûk a taxa xwe bû... dikkana xwe a tamirê digre, ji kar vedigere mala xwe.

Vane gotinên Adnan yên ku, daxwaza hinbûn û tekoşinê didan der, çingini berdidin guhan “Miron” digot, “çu-

qas bêhtir bixwîne û guhdarî bike, dibîne ku li pêşberê van rastîyan çuqas paşde maye. Ez dixwazim şerhikim û di şer de hinbibim.”

Ev gotin derketibûn ji deve Wî. Û niha, doza rizgariya gele me ku ho wê di tekoşê û hindibû, gava rastî dijmîn bû, bi hogiri şer kir û şehid ket. Bilî xebatên xwe yê şoreşger ku pir domnekirin, bi jêhatibûna xwe, bi peşveçûna xwe a bi lez xwe bi hemû rêhevalên xwe dabû pejiirandin ku, di tekoşinê de xurt û bi biryare.

Ew, bi daxwaza hinbûnê, bi jiyana kollektîf bi jirekî û çalakiya xwe, di demeka kin de gihabû koçherekê ku, rêhevalên Wî û gel pir jê hezdidan kiran.

Şervan dihat biran. Li bajarê Muşê gundê Zengokê... Bin kela havîna germ di nav zêwên tîtinê de. Bi deste xwe a xebatkaran Şervan, pelên tîtinê yek bi yek li ser hevdu rêzdikir piştî ku ji baqikan libirya.

Dîsa Ew dihat pêşiya çavan. Dema beyana zû de... li ser milê wî tîvinga nêçirê, deste Wî de çiqleka dirêj, ji gund dige her bi çayan... li du keriyên pezê xwe.

Vane gotinên Şervan çingini didin guhan wan, ku daxwaza tekihbûna nav refên tekoşinê tannî ziman “Ez” digota, “naxwazim di reuşekê de binimîn, di nav delametanê pasfê de, ku tene ez alkariya şoreşgerên tén gund bikim û wanan li mala xwe mihvan bi kim. Ez naxwazim li malê min û hin delametanê pêkênim. Ez dixwazim tevî hêzên rizgariyê bibim û 24 seetên roja xwe bi xebata bo doze binihurênim.”

Wusa gotibû Ewî. Niha, di nav refên hêzên rizgariyê ku digot, “ez dixwazim tevî wan bibim”, li di dijî dijmîn bi keleşî şerkiribû û şehid ketibû. Ew xwediyê kesbûneke jidandî bû, ku hoyên xwerustiyê û hoyên karên giran vê kesbûne istirandibû. Xurt û jêhatî bû. Bilî karvaniya xwe a şoreşger ku kin doma, xwe li ber zehmetiyan pir radigirt. Bi biryariya xwe baweriya rêhevalên xwe gelek bi xwe anibû.

Ew, ji ber taybetiyên xwe yê sade, paqij û dirust, li dora xwe gelek dihat hezkirin û bibû nimunek ji bo derdora xwe.

Bêrivan dihat biran. Li bajarê Muşê gundê Zengokê... Di nav jinan de, ku li malekê xwe civiyabûn... runistiye propaxende dike. Gişt denge xwe birine, bi hewla dil guhdariya Wê dikim. Û Wê, tiştên ku ji şoreşgeran bihiştibû û hinbûn, bi heyecaneka mezin dixwest bi jinen li dora xwe ji bidê fahmkirin.

Û dîsa Ew dihat pêşiya çavan. Di rojê de ji rojên havîne... li ba rêhevalên xwe di nav dêwîyeka asê de... Bêrivanê piştî xwe paldaye latekê... bi pênûsa xwe rûpelên sipî dixê-

ze... Dixwest nivîsta xwe pêşve bibe ku ji rêhevalên xwe nûn hinbibû...

Vane gotinên Bêrivan, ku daxwaza hinbûnê didan der, digihin guhan Ewê, piştî ku dijmîn êrişekê biribû ser gundê Zengokê û vegeiriya bû, van gotinan gotibû rêhevalên xwe ku dure hatibûn gund: “Weke hun dizanin berî 3 rojan dijmîn aretibû ser gundê me. Pirsu min ji kirine. Lê wê rojê ez ne li gund bûm. Gava ez vegeiriyan, hin merivên min xwestin ku ez xwe bidim dest, bi hasaba çawa be ezê bêm berdan. Lê min vê daxwazê li wan vejerand. Min ji wan re eşkere kir ku, erîştîştê şoreşê ye. Bin êrîştî dijmîn a di jwartirîn û ger bizanibim dawiyê berxwedanê wê bibe mirin jî, bi armanca jiyagirtina gel û doze, şoreşger xwe nadin dest û bi keleşî we li her xwe bidin û şehid bikerin, hun re yekê haş dîzan. Min gotê wan. Ez jî vê reşê ji xwe re dihişbijênim. Rewşeka herwisa re, bêşerefîyeka mezinê. Ez vena napejirênim û tuwaran jî napejirênim, min gotê wan.”

Wusa gotibû Ewê. Û ji wê keliyê pède, weke neferekê tevî tekoşinê bû, di vî şerê bi qedrûqiyet de. Banga dijmîn ho xwe hîdest dayinê, vegeirandibû û bi çeka xwe bersiva wan dabû niha. Û li ser reva ku ji xwe re libijarti, zanî pêşkeve û şehid bibe... Ew jî nê Kurdistanê, di tekoşina me a rizgariya netewî de, bi awakî çêtirîn di kesbûna xwe de nûnerikir. Xwediyê îradeke xurt û daxwazake hinbûnê bû. Herkese Wê guhdar kiribû, nedikarî bawer bike ku, tuar neçûye dibistanê. Ji binî nexwendibû. Lê Ewê fêra xwe, ji jiyana tahl a jînen gundî yê Kurd girtibû; ji gotinên şoreşgeran, ku berî 1980'an dibûn mehvanê wan, girtibû.

Ew xwediyê kesbûneke nimune bû, ku bi zanatiya şoreşgerî, ehlaq û taybetiyên xwe, xwe bi dora xwe dabû pejiirandin. Ji ber van taybetiyên xwe, di civakê de ku

mafê peyvê bo jinan nayê dayin, hêj dema li gundê xwe bû, gava Ewê dixwest bipeyive, gişt guhdariya Wê dikiran û gotinên Wê buha digirtan. Karvaniya şoreşger de ku kin doma, hin xwendin û nivisan dinê bû û kete nav domaneke hinbûnê a bilez. Xwediyê zimaneke zelal bû ku xweş dikarî propaxende bo gundiyan bike. Kê bidita, baweriya “girnge jin jî tevî şoreşê bibin” ji wan re diyar dikir. Bi taybetiyên xwe yê weke jîrbûn, çalaki, sergiran û biryarî hikarîki mezin li ser rêhevalên xwe û girsan gel dihele.

Bele. Ev biranin gişt, di mejiyê her rêhevalekî de dihatin jiyane. Mina şerideka filimî ji ber çavanderbas dibûn. Dile xwe de êşeka mezin sehdkir herkesek, ji her ku ê din tevî van rêhevalên xwe yê xwe-diyê taybetiyên wusa xurtbûn û hogir bûn, nakevin koza şer. Wanan nabin û bi hev re bera dijmîn nadin. Lê evînek ji jîlêv û çavên wan dihat xwendin. Ji ber ku bi sunda hati kirin, girêdayî mabûn ev lehengên gelê me. Çuqas dijmîn xurt û

xwe bilind dibû. Çiyayê Andokê, ku bi baniyên xwe yê herî jor û xemla xwe dibeha kozeka natirvaniyê, bi dilevîna ku li kendalên wê berxwedanê çêbibû niha, hêj ji serjor dibû meriv digota xwe. Çiyayê Andok ku dîroka me a derbasbûyî a nêzik de bibû kelatek bo serhildankarê Zilanê, niha dibû keleteka nû bo serhildankarê tekoşina rizgariya netewî a nûjen jî. Li ser erdê vî çiyayê serbilind, ku bi xwina şehidan hatiye avdan, ê din gul û qulîkên sohr, yê sipsohrîk wê vebûn û bejna kendalan zimbûn.

Mirov digota qey hertişt bi hima berxwedanê li xwerustiyê xwe guhartiye. Çiya hêj bilindbûbûn, rê behtir xwe vekiribûn, roj behtir derdor germidîr, av bi heyecan serjêr ve bi xumîniya xwe dibezîn û çûken welatê me çêtir dixwendin lawjên dilê gele welatê me.

Li ser bireke welatê me li vir, ku berxwedaneke wusa jiyabû, me dixwest em herin gundekî ji gundiyeke ku rûdan şopandibû bihiştin, ka ev

serdest be, çuqas hoy nebaş bin jî, li her xwe dabûn. Heya dilopa xwina dawî a dilê xwe, ku damarande diherike şerkiribûn Gava me van tani bira xwe, em serbilind dibûn û pêsira me radibû baniyan ji mestiya vê yekê. Şahî û eşî tevî hev dibûn dilê me de. Bêhna me dihat kişandl û hurik hurik rondikên çavên me, hêstir dibarandin li ser axa welatê me ê bedew.

Piştî şevên ku me bê xwew derbaskirin, heyaneke nûn destpêkiribû. Iroj jî her rojê xweşiktir bû. Baya sar ku ji zozanê bilind ber bi beyaran lédixist rawestiyabû. Li rûyê asmanan yek daqa ewrê ku hişiniya dibiriciya biniximêne, nemabû. Di nava rengên sohrîk de tavê li asmanan dixist, ji wir tirêjen xwe diwarê siha çiyayê Mereto dibuhurand û tirêjen xwe yê germ li derdorê belavdikir.

Li Bakura me, çiyayê Andokê hi hemû xemlî û rêdana

berxwedana mezin ku 8 rêhevalên me tê şehid ketibûn, û hogiriya van mîrxasan, çawa serpêk hatibû, bizanibim.

7 ê Adarê 1985 Dema heyanê pir zû bû. Hemû şemiyên gund bi denge motoran ku dijbehan hejandina zelzelekê ji xweica xwe şiyaribûn. Dîjmîn, bi gelek balafrînan leşker berdida xwarê. Ji duxuyanîyên serekên leşkerên dijmîn jî dihat fahmkirin ku, encama giliyekê hatme û dixwestin tiştêk bi destên xwe re bînin. Wê keliyê de jî 8 heval li gund, li malekê diman. Gava çarê wan li hwa dijmîn ket, li xerîndê kozerê xwe danin û ketin reuşa pozberiyê. Hemû heval, ji aliyeke li benda rastebûna dijmîn di rawestiyayî jî aliyeke jî di nav xwe de dixafîn û bi şeweyeka dîlerî û bêtirs “berxwedaneke heya talîyê û neketina destê dijmîn girnge” digotin û bi rê nolê qinyada xwe zurtidikiran.

Wê rojê dijmîn neçû xaniyê

ku heral lê diman Lewma tu şer ji derneket. Lê tiştê bi gundiyan dihat kirin, horitike benişe bû. Pîremêrê d'xort, jin û mîrê ter xistibûn bin lêdanê û hewar û fêrjêda wan digihya ergan. Er bikaranîn rûja dore ji herdewankirîn. Beke, hîf ran giştan gundiyan xweçargitibû. Tu şop nedidan destê dijmin.

Ve nêrhere de hej şeva yekemîn heval ji gund derdikarin û daku şopê li du xwe nehêlin, ji çemê piçûk ku li kêleka gund diherike derbas dibin. Pêl kevîrên nêrê anê ku herf neqirîbûn dikin û hevlê hêdlî jor ve dadikarin. Kîlometrek ji gund dur xwe dixwe quleka latên mina mezarekî piçûk. Li wê xwe amade dikin. Ji xwe derfet û qewîz nebi ku derkerin derî çembera operasyonê. Lew tenê çend çûbûn diyar jor derbasbûne hebûn. Er çih ji jûheia diyan hatibûn girtin. Heke kesêke ku van deran nasdike, rûja diymîn wêde, diymîn nedikarî bi hesanî çûbê hevalan derxîne.

19 e Adarê 1985. Sibê zu agahiyek ku dilê gundiyan solta, mina bombekê peqîya. Bêranks herî ku çend seqaman ji diymîn burze ketiye tirsu jiyana xwe û bi hêgerrefî çûbê hevalan gatiye. Nîha jî leşkerên diymîn dape du xwe, ser hevalan de diçe. Wê ketiye, dil daketin deran û çarvan xwe qulibandin alîge bazara leşkerên diymîn. Ser-

bazen diymîn û balafîren wê her bi çûte hevalan ve diherikin. Bêhna gundiyan xwe birî, qirik xwara bun, hêstir daketin çavên bi girîn û hejçanê xwe da gergê. Di nav nêrînen pîrsyar de, dengê çekunê yekemîn ku mizgîniya berxwedanê dida, hatibû bihistin.

Di nav dengê narîncok û peqîna çekunê de, dengê pêşmerganê di xwend xwe herikundubûn. Binbaşiyê faşistê ku operasyon digot, herîm hantay xwe ha bi dest dajmê dikir. Endamên PKK'ê! Dora we hatîye girtin. Bawer nekin ku hune zelashibûn. Xwe nexapînin. Ger hun li ber xwe bidin, ma wê çî bîkewe destê we? Hun dixwazin xwe bi xwe bîkujin? Ji bona jiyana xwe, dişê hun xwe bidin destê me! (Teslîm bibin!)

Ji bo bersîva ve bangê, du duruşmên awazî, dengê Cahîlê rûrî û bilind bi navê pêşmergan xwe li derdorê çûyîand. Em partîzanên PKK'ê! Ev ne cara yekemîne ku em rastî me dibin. Me we li Şikostunê, li Xapê, li Hîlaka, li Kurlîvra, li Dersimê, li Zêndanên Amadê, li ara Hezêlê, li kendala Xurmîzê dîsa dibî, li gelek deran em rastî me hun. Rastî li wan deran çawa bû, wê li nîrjwusa he. Bîlî ve jiyane hun tiştêk di mîkanî bibûn. Çawa ku me li wê jiyaneke birûmet şuna jiyaneke hêserer hilbijart, li er ji er wê pekhêlin. Lew-

pirîuka PKK'ê, ew tiştê hun jê re jiyân dibêjin, ne jiyane. Sedcar mirine! Li er tiştê hun navê mirinê lédaxin, jiyaneke hîşerrefîrîne. Lew em, jiyand ne yekê-yekê fahmîdîkin. Em tenê jiyana çiraka xwe dinasin. Di wê tîkûşîndê de ku ji ho çiraka me biqîlîye jiyaneke azad lê birêvebirin, em dîzanînin ku gîrînge kes fidakariyê ji jiyana xwe şanfîkin. Bi rê zanatiyê, beyî ku em çavên xwe hîmîçînin, em bi ken û geşî her wê mirine de bîhezî. Mirinek wusa şahîya dilê me û jiyana me ye. Gîrînge hun wê yekê ji xwêş hîzanîbin ku, hun tenê dîkîran destê xwe deynin ser çekên me, gava er çek bîkerin ser bajna me a bîcan. Ji her ku er çek, bi xwîna bi sedan şehîdên şorêşê derbasî van destan bûne. Emê çekên xwê jî destên xwe nakin xwarê heya dilopa xwîna a dawî, canê me de hebe, emê şerê we bîkin.

Pîştî van gotînen heval Cahîl, dengê duruşmên pêşmergan, dengê çek û narîncokan fetîsîand. Bîmre emperyalîzm u metîngerîya Tirkên faşist Bîmre xwesîparî û xulamîya ji her îxmî! Bîmre maye Emerîka ordiya Tirkên faşist! Bîji tekoşîna me ho serxwêbin û azadiyê! Bîji herxwedankariya PKK! Bîji HRK! Bîji her bîji Serok APO!

Tewrê pêşmergan u xwedî-bîrêk, li bo diymîn şaşbûn û tîrêke mezin derxiste holê. Serbaz bi tîrsa dilê xwe, rast û çepê de dihezin li quleka çerşartîm xwe digerin. Bi wêrîndên herîkên li ser hêdêşê, kesê bînamus ku rêberîya diymîn dikir terfî wan, gelek leşker û serleşker ketibûn. Bîrkan xwe çikandibûn canê wan. Pêşmergê ji aliyê bî hostayî çekên xwe didan xwendin, ji aliyêka din jî, daku leşker çekên xwe berdin, bang li serbazan dikiran.

Lawên gelê Tirk û Kurd serbazan! Em bang li we dikin. Çekên xwe ne li hemberê me, li dijî subayên xwe yên mina Erren û U'rag yên faşist yên zulam bîkarbînan! Çekên xwe bîzîrîrînin wan, ku bîzîrmeta kulmeke dewlemend û Emerîka, we li dijî gelê ku hun ji pêşîra wê derketine, bîkartin. Er doza ku em ho we şêrdîkin a me gîştan e, doza hemû zebatkar û hejaran e! Em, yên ku bi welatfiraşiyê tîrî nêrdan, rîzgarkarê welat yên rastî. Em narwazîm hun

bîbin hêdêşên herîkên me. Lê derê hun rêna ji baş hîzanîbin ku, heya ku hun di xîzmeta ordiya faşist de bin û bi fermîna wê êrîşî zebatkarîyan bîkin, hunê hîban hêdêşên herîkên me. Heke hun narwazîm wusa bîbe newîn ser me de Berdî, bîla subayên we yên faşist ku we pêş de dadin, bîla xwe barêjin pêş. Ji ber ku tohîldana sedsalan, em dixwazîm ji van bîstemin.

Er arafên pêşmergan, hîkarîkî mezin hîştê ser serbazan. Hinek ji tîrsan, hinek jî ji her hîkarîya arafan, herîm xwe li derveyî şer digirtin. Hundahînen diymîn û lédanên li wan ketin, tîrêke mezin didan diymîn. Nêzîkî 30 serbazên diymîn hatibûn kuştin. Binbaşiyê faşist, ku hevgas kuştîyên xwe û meyla darwaza şernekîrîna leşkerên xwê dî, ferman daku serbazan piyade xwe bîkêşînin derî şer û bi çekên atomatîk ji erdê û asmanan bi balafîran, partîzanan hen bombekîrîn. Bi bîrîyareke wusa diymîn, li hemberê berxwedana şorêşgeran a xurt, îtfakîr ku ku jîlana wan arê de çû û bîkêştî bûn. Lew ew nedîxwestin pêşmergan tunebîkin, dixwestin sax an bîrîndar bîkerin destan. Lê nîha, weke ku nekarin wê yekê pêkêşînin, li du xwe gelek mîrî û bîrîndar jî hîştîbûn.

Qula latê a piçûk a reş, a li ser zemîna xîpî, bi bombekîrîna diymîn a tande, nîha mabû nar mîjûdumîna reş. Nar de hunda bîbî. Bîlî xulamîna ku narîncokan derdaxist, pêşmergan roşînen şorêşgerî dixwendin. Binbaşiyê faşist ku wê yekê şehîdîkir, ji tîrsa dengê wan guhen xwe digirt. 'Weke zîrayê tîhnî xwîne bûyî, bi nîfrîna li dijî mîrovaqîye, deranên xwe diqurjand û qir dîda, dijuwartir dijuwartir bombekîrîn' digot.

Li pîştî berxwedanê 8-9 serbazan, dengê çekunê hat bîrîn. Bêdengîyek xwe darîste derdorê. Di nava dumana reş de ku hêdlî hêdlî belar dibû, 8 qehremananê gelê me xwe dirêjîrdê kiribûn. Hejra wan a bî can dihat dîtin.

Pîştî ku binbaşiyê faşist rind lawerker berxwedankar şehîd ketine, Nebîlê bîşerêf jî danî kêleka xwe û di nar awîrên gundiyan yên bi hêrs, bi guren giran rêveçû û li qula latê mêzêkir. Li ser cenazan rewîstiya û bera xwe da bî-

heftî: Navê van çiyê ulan? got Welatfiroş ji dil dirêdîna û bîrîrs got. Cahîl, Rênas, Zekî, Ferhad, Cemil, Adnan, Serwan û Bêrîvan.

Tîrêka mezin ketibû dilê welatfiroş. Lew reşsa xwesîparîyê ku dixwest pêşre bibe, mîrîbû. Reşsa berxwedana sohrku rengê xwe ji xwîna şehîdan digirt, afîrîbû. Hemû pîlanên hêbertî ku terfî diymîn danibû, puç derketin. Lew mirinê de jiyân hatibû bîlandîkirin. Xwîna sohr a şehîdan xwe li erdê dirêjîrîbûn, çekên ku ketibûn ser bejnên bîcan u awîrên gundiyan yên mina hîstîrî, mina tîrêkê lûşê wê de dihatin çikandin û dawîya xwe tanî pêşîya çavên xwe; mirîneke gemarî!

Bele, rik ji bo hêdextîye hatibû gotin. Ç gele me, di şerê rîzgariya netewî de bin ala azadiyê ku PKK vekiribû û dida pêldan, taliya şerêkê li hemberê diymîn, roja 9'ê Adarê 1985'an, 8 endamen xwe yên hîja û şervanên xwe yên hogîr şehîd dahû. Bîve bûyerê xeletîke berxwedanê a nûh terfî berxwedanên mehdan Adarê yên mezin, di dîroka Kurdistanê de, dibû û rûpeleka nûh a berxwedanê, roja 9 e Adarê 1985'an vebibû.

Daku em dewlemendîyên giranbûha yên wê berxwedana birûmetî biparêşînin, wanan jiyân û zînde bîhêlin û hîghîne jiyaneke azad û serbîxwe, bi zanatiya ku em dîzanin ev berxwedan bangs serhildanê dîke û bi gîrdana bi bîranîna şehîdan, emê bi bawerîyeka mezîntîr û bi bîrîyariyeka xurtîr hîtkoşîn û xwe li dora tekoşînê bîjdînin.

Hun bi rîhetî razî nêhevalîno. Em rêhevalîno! We, ku sundxwarîne li ser rîya ku We bi xwîna xwe sohrkîrîye pêşve herin, serê xwe li ber bîranîna We dîtanewîn û dibêjin ku gelê me îroj, di tîkêşîna serxwêbîn û azadiyê de a bin pêşengîya PKK'ê, ku We ji bo wê tekoşînê da, daku pêşvetîr herê û We canê xwe bo wê lîdêkir, daku jiyân bîmîne, bi çeka Eniyê (ERNK) ku We bangdana wê şehîdîkir, xurtîr dîtkêşê û gîhayê ERNK xwe ew tekoşîn gay bi gay komara Tirk, li asîstî her bi hîlwegînan û mirîne ve nêzîk dîke.

Belê rêhevalîno! Em kovanî kur, êşa mezin dilê xwe de şehîdîkin, ji ber hundakîrîna We. Le tucaran emê sere xwe naçemînin û şîna We nagrin. Li bîrvajî ve bî gîra ku me We hundakîrîye û ho gîrdana bi bîranîna We, ku tenê bi di şorêşê de pekanîna serfiraziye ev bi derfete, bi ve zanatiyê li dijî metîngerîye û her babê welatfiraşiyê û hêbertîye dijuwartir emê şerhîkin û hegotin emê di şorêşê de serfirazî pêkbenin.

"Ew mîrîn di şer de mîrîn
Pîsîra roje de çûn
Dema me tunc ye

em şîna wan bîgrîn
Erîşê heye erîş
Erîşê her rojê ve!
Emê rojê dabîgrîn
Legîrîna rojê nêze"

Êvar bû, reşêvar bû
Taya serê dijîminê xedar bû
Tariya çavê koledar bû
Li çar helên xopana wêranmayî
Kertal bi kertal vemalya bû

Li ser qotê çiyayên Kurdistanê şewîti
Bahozek gurr...
Bi berxwedanek sorr... re rabû
Livbaziya havîna dijwar bû
Heyf bû, tohlildan bû
Sîtema koletîya reş
Ku sedan salan di singê mîran de
Kîtran bi kîtran veda bû
Mestî jê wergerya bû

Êvar bû, reşêvar bû
Xwîraniya armançê neyar
Wî çavsorê har bû
Lus xîlmaşîya mîtingehkar bû
Li hemû kuçên doryanên jiyane
Giran, giran vemalya bû

Pêlek bawerîya jiyana zor rabû
Livbaziya havîna dijwar bû
Heyf bû, tohlildan bû
Şermozariya bîndestîya stuxwar
Ku sedan salan serî pê li seriyan geriya bû
Di cergê xort û keçên mehrebani
Qehremani pê meya bû
Ma xezeb bariya bû

Kuştina gelê Ermenî

Di hêjmara çûyî de min qeftek hozanên Bavê Kurdo bo xwendevanan civandin û di guldana welatî Berxwedan de dan ronahiyê. En nola Bavê Kurdo li Kurdistanê û ji Kurdistanê gelekin. Evên ku xebata xwe bédeng û hêrêqûpê di ware hişyarkirina gel û parastina mafê mirovan de dikin.

Dihoni nameyeka Dr. Goran, bi rêya hozanvanê dîlgem Cotkar giha min. Di

nameya Dr. Goran de gotareka wî a teze, ji sê rûpelan heye, bi navê "Kuştina gele Ermenî", ku di 16. 7. 1987'ê bo Radiotelefona bajare Kiel hi-nartîye. Têde li ser derewên dewleta Tirk, di dema niha de û li ser Parlemantoya Ewropî axaftîye. Hêviya min ewe, ku ev nameya, piştî min ew ji Almanî werigert, bigihe xwendevanên Berxwedan'ê.

Cankurd

Dr. Goran Dîbêje.

Li bajarê Strassburgê PA (Europaparlament-EP) di hezîrana 1987'an de, bi gêwekî mirkari (resmî) kuştina milîonek mirovên Ermenî sala 1915'ê li Tirkîyê da bernaskirin. Bêguman ev gavêka berçavê, ku mehkîrkirina gelê Ermenî cara yekemîn, ji aliyê melbendekî (Institusiyon) navnetewî de hête bernaskirin. Heya niha tu sazmanên dewletî en welatekî Ewropî ev kuştina bi gêwekî mirkari diyar nekiri ye. Le ne tenê ev, belê hin partîr hemû sazmanên Ewropî en demokratîk li rex sazmana Tirkî radiwestin û piştigirtiya vê bi hemû hêzên xwe dikin. PA di wê bir û baweriyê de ye, ku sazmana Tirkî a îroj, di her wê kuştina ku di dema Împeratoriya Osmanî de bûye, nayê berpirsiyar kirin û bi ser de ji dibêje ku ji vê hernaskirina bûyerên dirokî, nola mehkîrkirina gel, çi daxwazên ramyarî (siyasî) an mafdarî (huquqî) ji sazmana Tirkî a îroj nayin xwestin.

PA bi vê daxuyana xwe hernaskirina xwe ji kuştina gelê Ermenî re bêbîha dihele. Ma çî wada vê hernaskirine heye gava kesek di her de nayê berpirsiyarkirin? Ev tu caran ji gelê Ermenî re tişteki nîne, gava en kuştîwan neyin binmal û her sîc kirin û gava zerara gele Ermenî ji wî re venegere.

Weke em niha dibêjin, sazmana Tirkî a niha di her kuştina gelen Ermenî, Kurd, Romî û en din de berpirsiyare.

Sazmana Tirkî derewan dike, ku bi carekê gele Ermenî hatibe kuştin. Berî vê parlemantiyaren Tirk di civîneka "Presse" de guftogotina "li ser mehkîrkirina gelê Ermenî" bi hêz da ber rexne, bi derewan ku ewe li ser bîngeheka dîroki a sextekirî pêda bûye.

Tirkîye înkâr dike, ku Ermenî li welatê Tirkan hebûn. Em dibînin, ku Tirk îroj hebûna 15 milyon Kurd înkâr dike. Ev ji diyardike, ku kuştina gele Ermenî li gor pîlûnê û daxwazeka xuya hatiye derhaskirin. Sazmana Tirkî wê tu caran hebûn û kuştina Ermenîyan û Kurdan rast nebin, an ji gelekê din li vî welatî ji Tirkan pêve hebû.

Sazmana Tirkî dibêje, ku çanda gelen kevnare, nola Huriya, Hîttîtan, Ermenîyan û en din, en vî welatî bûn, welatê ku îroj bi navê Tirkîye ye, ewan Tirk bûn. Cunta Tirkî leşkerî dibêje, ku herdemê

Tirk li vî welatî bûn. Rastiyan dirokî en bêguman, en ku van derewan rût dikin, tu caran li dibistan û zanîngehên bilind weke dîrokeka rastîn nayên berxwendinê.

Kê bi rastî gele Ermenî kuşt?

Kuştîwarên wan "Tirkên Ciwan" bûn. Komara teze, sazmana Tirkî netewî a niha, ji aliyê "Tirkên Ciwan" ve, di bin serokatîya M. Kemal Paşa de hatiye avakirin.

Îdeolojiya sazmana Tirk a niha bi tevî û hemî a kemalistê. Yanê pan-tûran, pan-türk û diktator. Sazmana Tirk a niha ji sazmaneka "Tirkên Ciwan" pêve ne tişteki din e, gava mirov tişteki din ji beje.

Ev راستîyan li ha PA xweş diyarin.

Li ser vê bîngeha rastî mirov dikare beje, ku PA kuştina gele Ermenî rast da bernaskirin, le nexwest ku kuştîwarê berpirsiyar bike.

Sazmana Tirk a niha bi tevî di her kuştina gele Ermenî de berpirsiyare. Di nava Evren M. Kemal û "Tirkên Ciwan" de piçûktirîn ferq nîne.

Di dema ku PA kuştina gele Ermenî da bernaskirin de, li her çaven xwe nedît, ku piştî avakirina Tirkîya nû, bi kemtirîn 3 milyon mirov, ji wan nekemî 2 milyon Kurd, di serhilatên Kurdî de 1925, 293 û 38 an hatin kuştin (Nehru Jawahr, Weltgeschichte Progress-Verlag Johann Fladung Duesseldorf 1957).

Ev 3 milyon bi rengekî hovtîrîn û pistîrîn, ji aliyê M. Kemal de hatin kuştin. Hema bi sedhezaran zaro, jin û pîre mirovî Kurd en hêçê li geleyekî Dersime bi benzîne hatine agirkirin. Ev hêguman ji Kemal Paşa re weke karekî qehremani hatiye diyar kirin.

Tiştêkî ecêbe, ku PA kuştina 3 milyon mirov hema ne anî ser zîman an ji kuştina hinde gelen nayê jimartin? Çawa wilo bi hesanî serekê sazmana Tirkî M. Kemal hate be sîc kirin? Bila ji wî piştî avakirina sazmanê 3 milyon mirov kuştibe?

Cunta Tirkî ku îroj ji teviya hovtîre, wê tu caran neye bersîc û berguneh kirin, heke di sa zordari, laşwêranî û karen sadîstî ji li Tirkîye nema ben veşartin.

Salê bêtirî 10.000 Romî bi rêya terrora Tirkî koç dikin û wenda dibin. Ez dibînim, ku terrora Tirkî li ha PA nase.

Gava PA dibêje, ewe parlemantoyekî demokratîke û ewê

xwe bo mafên morovî mijûl bike, wê pêwîstbe, bê cudayî, hemî gelkuştin û karen hov ji aliyê kê de hibin bila bin, bê cudayî di nava en kuştî de, ku mafdiyarkirina PA bi va gêweyî ha:

1- Sazmana Tirk a niha bergunehê kuştina gelen Ermenî, Kurdî û Romî ye û pêwîste ku Tirkîya bo kuştîya zerar û ziyarê bide, nola ku Almanîya bo ciuhwan ku hatine kuştin zerarê dide.

2- Divê Tirkîya serxwebûna kulturî a gelen bîndest li Tirkîye (Kurd, Ermenî û hinde din) be çember û bend bide wan. Dîsa giringe, ku cunta leşkerîya Tirk, dev ji tirkîkirina zarowên Kurd û Ermenî û en komên din berde. Van gelan divê ji her aliyekî ve azabin, bi zîmanê xwe bi xalîn bîkolîn û adet û serborên xwe - sema, stran û en din - bikin, ku ewan kanbîn nasya xwe biparêzin.

3- Divê cunta Tirk derewên eşkere berde, ku ew çandên gelen din neke en xwe. Ramyarîya gemarî a împorîyalîzma kulturî, divê ku bete rawestandin. Cunta Tirkî weke em dizanin çirokên Kurdî werdigerine Tirkî û min a çî-

rokên Tirkî diyar dike. Divê di nava axafgehên Ewropa de û li Tirkîye bete belavkirin, ku xwedîyên van çandan gelen dinin, ne Tirkî.

4- Divê nivîsarên dibistanan û zanîngehan ji van derewan bîn paqîjkirin.

5- Divê Tirkîya dev ji van hovtîyan, laşwêrankirine û terrora dij mirovan berde, wan mirovan ku nikarin derewan bikin û bîjin ku ewan Tirkên serbilindin.

6- Pêketiyên olen din, en ne musulman (Fille, Zerdestî) azabin di warê olen xwe de. Tirk ne warîse pexîmber Muhamedin û ne mafê wan heye ku olen din bîdin bin zorê.

Goran Tirmeh 1987

Dr. Goran di van bendên dawîyê de, daxwazên ku pêwîstbûn li her Parlemanta Ewropî, di dile xwe de civandine û ji wan re gotine. Lê tu caran xebatkarê me e hêja û paqîj negotîye, ku ewan xwestekên gele Kurdî Loma hêviya me ewe, ku kes şaş nebe û teneqîhene, ku Dr. Goran bo otonomiya kulturî axiftîye. Xebatkarê me servanekî gele me ye, hemî jîna xwe bo serxwebûna gele Kurdistanê û avakirina dewleteka Kurdî dixebite.

Çi dema we xweş binîne heya careka din...

DAYİKA MÎN

Min dayika xwe hildaye ser pişta xwe

Li cihanê digerin,

Gund bi gund

Şar bi şar...

Ta ku dermanekî bibînim
Jana dilê diya xwe vemirînim
Diya min Kurdistan!

Çav di zindan

û şikeftan de kûrbûn

Di kar û hare axan de.

Hestiyên pişta dayikê zerbûn

Tev hate xwar.

Kela Mirdîne li ber gulan û topan

Bu tarumar...

Welatê min Kurdistan!

Dayika derdên giran!

Li Paris û London dermanê te nîne

Ji dest bêvaciya lawan

Te girt wêran...

Dayika min!..

Hestîren sêwîyan nagerînin aşên gelen

Birçî û tazi

Têr nabin bi civên parsekan

Derdên mezin çênabin

bi nîvîştan

Divê te di sa li mal vegerînim

Nav qulîk û baxan,

Nav genimên destan.

Bidim te, bi desten xwe

ava kaniyan.

We bîke guv-guv bayê sirtan

We hilkişê ji newalan

mij û duman

We hête guhen te denge

şalûl û şivanan

Lawjanên zarokên dibistan

We bicivin li hawîr te,

mêrxas û peşmergan

Weke pîling û şeran

Dermanekî ji te re bibînin

Weke çawa pêşmergeyên

Kuba û Vietnam

Ji dayikên xwe re diin

Çare û derman...

Erê dayikê!..

Li Paris û London dermanê

belengazan nîne.

**Li Hezexê Nevala Hespistê,
li Gercewsê Çiyayên Meval û
li Şemzînan Çiyayên Balkaya
di destê pêşmergeş ARGK de ne**

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENÎYA RÎZGARÎYA NETEWA KURDISTAN

MÊTINGER NIKARÎN TÊKEVÎN GELEK DERDORAN

ENCAMA ŞERÊ MEHEKÊ DE DIJMIN LÎ HER ENÎYÊ BÎNKEFTÎBÛ

Hilpîşkîna sala 1987'an, ku hîl duruşma RÎZGARÎKIRINA BIREKÎ AZAD JÎ NAKA NÎŞ-TÎMAN hat destpêkirin, li he-mû enîyên şer, bi pêşvebirina şer biçî tetin. Pir eşkere tû ditin ku, rizgarkirina birekî azad ji xaka niştîman ne du-re

Hilgavtînê tunde ku me-hen bihare de û bi taybetî me-hên havînê de pêkhatin, derxistin holê, ku ev duruşma rasti û rojenîna Bîlindbûna şerê me e rizgariya netewî bi vî awahî, wê di dirûka gelê me de bi tîpên zerîn li pêşûsê keve û giringe ev pêşketin, nepçûk bêtin dîtî. Ji bona ku mêtîngerên Tirk wê gava dirûka a gelê me bifetisîna, behtîrî 10 hezar kes ji komek taybetî, 25 hezar ji parêzkarên gund û 200 hezar serbazên xwe li êrdîman Botan û Mêrdîne komkirine. Armanca dijmin ewe ku, hika-rihe birawestêne, ku ev derdor rasti Tevgera Mediya a nûh nebin û ji vir ev tevger xwe belavî tevayî Kurdistanê ne-ke ku di dirûkê de ev derdor Tevgera Mediya jiyane. Lê pêşketîna ku di van 5 me-hên dawiyê de ten jiyankirin, bi xwe re behtîr xwedîakirina Tevgera Mediya a nûh anîn. Gava bi vî awahî leystokên dijmin hatin pûçkirin, erdî-

mên Botan û Mêrdîne jî bûn êrdîman yekemîn bo şerê riz-gariya gele Kurdistan. Nîha li van êrdîman, birnî jî mêtînger û din nikarin tîkevin hinde derdoran

Ev pêşketîna ku serê me bîlind, dilê me şa dîkin, bi maf me li dora duruşma, "Her tişt ji bona rizgariya Kurdistan û

xaka niştîman li êrdîma Bota-ne dike.

Heye ku, rizgarkirina per-çekî axa welat û avakirina hikma me li ser vî perçê, qederek din dombike. Lê îroj, serkeftîna ten jiyankirin, he-viyên me gelek xurt, dilê me dilovan dîkin. Mizginiyê didin me, ku rojên azadiyê xwe pir nezik kirine.

Veca gelê Kurdistan jî, bi nêzikbûna rojên tevlî gelên azad ên hemdemî bûyîne, bêh-

bîreka azad ji axa niştîman" diavênin. Rujbîroj nasîna şer û tecrubên pêşmergeş ARGK zêde dihe. Şerên ku çend rojan didomin de, dikarin xwe bi mîrxasî rabîgrî û her a dijmin bidin. Ev rûdan rojbi-roj me nêzîkî birekî azad ji

tir radihe şer. Rûdan û pêş-ke-tîna wê taliyê, delîlên vî yekê en eşkere ne. Li kêleka bi sedan azadîxwaz, gelek keç û xort serî dan ARGK bo ketina nav refên tîkoşîne. Hêzên ARGK di hemû şeran de, ku bi dijmin re kirin, biserketin. Li her derdorê gelek parêzkarên gundan hatin kuştin, gelek xwe bîdestdan an jî revîn. Hinek ji eşkere kirin, ku dewlet nikare wan biparêze û çêken ji dijmin girtibûn li wan vege-randin. Xusarên dirawî en dijmin, ku taliya livbaziyan herifandîne digire, e din nema dikarin bîn hejmartin.

Ev bîyer gişt herçav dîkin, ku bîdestanîna armancên me di vî dema nûh de, gelek nêzîkbûye.

Parêzkarên gundan ketine nav kêliya mirina xwe AN XWE BÎDESTDAN AN MÎRÎN... TU RÊKÎ DÎN TUNE YE

Taliya kiryarên ku li gund û bajarên mîna Pînarçik, Yûva-lî, Pînegên, Gûzeltepe, Pûlû-nîr, Xanî, Şemzînan (Şem-

BOTAN: Çiyayên Balkaya ketin bin hikmê pêşmergeş. Eriş çû ser Qilaba. Li Şemzînan, Qilaba, Çalê, Dihê, Şîmex û Xîzîrîkê bi dehan welatperwer tevlî refên ARGK bûn. Hêjmara kuştîyên çetên milîs, komên tay-betî û leşkeran li Şemzînan, Şîmex, Dihê, Qilaba û Xîzîrîkê giha 50 kesan.

DERSÎM: Eriş çûn ser Dêrsîm, Xozat û Depê. Li gelek êrdîman şantiye hatin vegirtin. Dijmin xusarên dirawî ên giran girt. Xusarên dijmin ji milyonekê derbasbû. Livbaziyan de 3 welatfiroş û 10 serbaz hatin kuştin.

MÊRDÎN: Yekitiyên artêşa mêtînger nekarin tîkevin Nevala Hespistê û Çiyayên Meval. Behtîrî 50 bîbext û 10 endamên komên taybetî û serbaz hatin kuştin. Xusarên li şantiyan, ku mekine hatin şewitandin, giha 10 milyon Lîrên Tirkî. Behtîrî 100 tîkoşerên nûh xwe gihandin ARGK.

SERHED: Cîwînen li gundan bi tundeyî didomin. Têkil-bûna nav refên ARGK zêde bû. Eriş çû ser Cîlavuzê. Propaxendên dorfireh li çar hêlan tî kirin.

ÇOLÎK: Erişên li dijî karakolan berdawamdîkin. Bîbextên hevrexebatkar ketin nava tîrs û xofê. Behtîrî 150 xayin ji êrdîmê revîn. Hêjmareka bîlind ji xwe da dest hêzên ARGK.

VEGÎRTÎNA BAJARAN DORFÎREH BÛ

*Eriş çûn ser bajarên
Dêrsîmê, Depê, Qilaba,
Çîlavuz û Xozatê*

Şerê me e gelî ku ji gundan her bi bajarên ve pêşdikeve, giha koçberêka taktîkî a pê-wîst. Pêşmergeş ARGK ku li êrdîman çiyager şerêkî tunde li dijî hêzên artêşa mêtînger, kontrayan û çeten milîs birê-vedibin, destpêkirin ku li na-veden bajarên ji li mêtînge-rên faşîst bixin, ku li wir bîhîmin.

Weke tetin zanîn, şer heya nîha bi şewên keminan, erişan ûh wê derdorên çiyager û li gundan nêzîkî van derdoran dihat pêşvebirin. Bi destpêka hilgavtîna havîna sala 1987-e-pêde, ARGK ku xwe gihand himêka giring, li navenden bajarên ji eriş bîre şer hez-en mêtînger. Navenden baje-ran ew eihîn ku, mêtîngerîna biyanî li van deran xurtîrin. Ji xwe, mêtîngerîna biyanî pêşî li bajarên û derdoran dest pêşve dike. Bîlî ve ji bajar,

navenden îdarî, konevanî a-borî û leşkerîne bo mêtîngeran. Mîrov dikare bîje, ku hîma mêtîngeran a bîngelîn xwe li van deran berhevîkîrîye. Ji ber vî yekê, heya li bajarên lida-nên mezin li mêtîngeran neyîn xistin, nederleke ku bi hesanî em şerê xwe ber bi serlîrazîyê ve bînin. Tîkoşîneka ku tenê li çiyê tî dayîn, heye ku jiyana xwe berdawam bike, lê nikare serlîrazî bîdestîbîne.

Ji bîdestanîna serxwebûn û azadiyê li welatê me em dixwazîn vî şerî bînin serî. Lewma em neçarî, ku em şerê xwe gavbigav herroj dorî-rehtîr bikin û li wan eihîn ku dijmin bawerdike zexme, li dijmin bixin. Ev herwusa za-goneka şerî ye jî. Heke em bîxwazîn di vî şerî de biser-kevin, heweyê em ve zagonê hîkarbûnê û bi awakî diyar pêşvebînin.

Şerê me e rizgariya netewî ku li derdoran gund û çiyager bi pozheriyên sext didome, bi gelek rengan hêzên mêtînger

Dûmahîk rûpel 23 an de

LÎ ŞEMZÎNAN, GERCEWS Û HEZEXÊ HÎN ÊRDÎM KETÎN BÎN HÎKMÊ PÊŞMERGAN

Li kêleka pozheriyên bi yekitiyên artêşa Tirk a mêtîngera faşîst re, diyar dibe, ku e din dijmin nema dikare tîkevin êrdîmanê asê, çiyager û li dehlûdewîyan. Ev derdor bi gîştîyî ketine bin hikmê pêş-mergeş ARGK û dijmin, bi armanca operasyonan ji nema dikare he van deveran

Di van rojên dawiyê de, li gelek derdoran di navbera hêzên ARGK û hêzên dijmin de şeren giran derketine. Hêzên dijmin gelek kuştî û birîndar li şun xwe hêlan. Ne bi şev û ne jî bi roj, nikarin xwe nêzîkî gelek derdoran bikin. Ji van ser-pêkhatinan eşkere dibe, ku dijmin hilweşîneka gelek me-zîn dihe. Bêlî nîha bi şev nedî-werîn tîkevin hinde derdoran, lê nîha bi roj jî nema dikarin bîkewin hinde deveran.

Nexasîn, e din berpîrsiya-rên mêtîngeran jî vî rewşê dipejîrînin. Ev rûdan xwe kirin nav pelen rojanîyên mêtîngeran jî. Operasyonan xwe li êrdîman kêm tehlûke birê-vedibin. E din li derdoran ku dizanîn pêşmerge jî wirin, dev ji birêvebirina operasyonan berdane. Hejta nema xwe nê-zîkî van deran jî dîkin.

Li êrdîmekî Şemzînan ku

dora wê bi Çiyayên Balkaya zivirandiye û li xubên Kurdis-tana Başur pêkîtîne, yekîtkî jî ên ARGK ji 100 kesan xwe bîçîkîrîye. Mêtîngerên ku pêhesiyar yekîtiya ARGK xwe li vir bîçîkîrîye, hemû hêzên xwe paşve kişandin. Nîha pêşmergeş ARGK Çiya-yên Balkaya kirine bin hikmê xwe. Xebatên xwe en şoreş-gerî li vî derdorê rojbi-roj xurt û dorfirehdîkin.

Piştî ku rojanmên mêtîng-eran bi vî rûdanê hesiyar,

Dûmahîk rûpel 23 an de

HÊZÊN TAYBETÎ Û YEKÎTIYÊN ARTÊŞÊ KETÎNE NAVA TÎRSÊ

Li kêleka erişên li ser baje-ran û derbên li parêzkarên gundan tîn xistin, lîdanên mezin li hêzên taybetî û yekîti-yên artêşa mêtînger jî hatin xistin. Dorfirehbûna şerê me e rizgariya netewî, beren nûh en şer jî bi xwe re vedike. Li her eniya cengê, şerên giran ku bi rojan didomin di navbera hê-zên ARGK û en dijmin der-dîkevin.

Li êrdîman mîna Botan, Mêrdîn û Sertê, ku bi dehheza-ran hêzên taybetî en hilbijarti

hatine bîçîkîrin, herrojê şer derdikeve û pêşmergeş me-rasti hêzên dijmin dibin. E din şer li van derdoran nema diraweste. Tû dîtin ku, hêzên mêtîngeran bi tu awahî e din nikarin xwe nêzîkî derdorên asê, çiyager û bi dehlûdewîyan bikin. Behtîr di xalên stratejîk û li eihên nêzîkî gundan de mêtînger xwe bîçîkîrine û dixwazîn xebatên şoreşgerî bi vî nolê birawestîna û pîven-diyeş pêşmergeşan bi gel re

Dûmahîk rûpel 24 an de

dînlî). Dihê (Êrûh) ûh wê pêk-hatîn, avahiya çetên milîs ku bi nave parêzkarên gund hatî-bû rêkxistinîkin, bi tevî fîlas-kin. Bi hvbaziyan wê vî taliyê de duhev tîn bikaranîn, jîma-yên parêzkarên gund yeko-yeko tîn paqîkîrin. Avahiya çetên milîs ku mêtîngerên faşîst bi hêviyên mezin birêxîs-tîhîn, behma xwe a dawî da-û di mire.

Parêzkariya gundan ku li pêşberê pêşveçîna şerê rizga-riya netewî diwarên pewîst avakîrîbû, e din tî belavîkirin. Perçiqandîna vî avahiyê jî, tî mana pûçkirina konevanîya "Kurdan bi Kurdan" xirîkine.

Dijmin, nîha destpêkîrîye ku li kêleka mehatiya ku di de-25 hezar parêzkarên gund, jî bo kuştina her şoreşgerê jî di-yariyan bide. Bo kuştina her

şoreşgerêkî, duxuyankirin ku we milyonek Lîrên Tirkî bidin. Nexasîn dijmin van diya-riyan nîha di de hinde kesên ku şoreşger kuştîbin an girtîbin. Ev yek jî, devê gelek bîbext û welatfiroşan avşîl kirîye. Ge-lek eheşên çavûr û devbigilîz, li gelek deran derdikevin neçî-ra şoreşgeran. Bin van hoyan de, pêşmergeş me neçar man ku, bîcîman erişê van bextre-şan bikin. Bîbextiya hundurî bîperçiqandin. Ev bîrlîna dirûki, nikare bi melhemê bî rîhetkirin. Giringe ji ra hebîrin û avêtin.

Nêrinên xelet ên di vî barê de, di demên derbasbûyî de, bîrlîn kurtîr kirîbûn û li gelek deran rewşeka bi xeter der-kehtîbû holê. Lewma di vî dema nûh de, wê ew xeletî

Dûmahîk rûpel 23 an de